

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2019/1154 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o večletnem načrtu za obnovo staleža sredozemske mečarice ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 in Uredbe (EU) 2017/2107 Evropskega parlamenta in Sveta 1
- ★ Uredba (EU) 2019/1155 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 810/2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) 25
- ★ Uredba (EU) 2019/1156 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o olajšanju čezmejne distribucije kolektivnih naložbenih podjetij in spremembi uredb (EU) št. 345/2013, (EU) št. 346/2013 in (EU) št. 1286/2014 ⁽¹⁾ 55
- ★ Uredba (EU) 2019/1157 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o okrepitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja ⁽¹⁾ 67

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2019/1158 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja staršev in oskrbovalcev ter razveljavitvi Direktive Sveta 2010/18/EU 79
- ★ Direktiva (EU) 2019/1159 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spremembi Direktive 2008/106/ES o minimalni ravni izobraževanja pomorščakov in o razveljavitvi Direktive 2005/45/ES o vzajemnem priznavanju spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice ⁽¹⁾ 94

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

- ★ **Direktiva (EU) 2019/1160 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2011/61/EU v zvezi s čezmejno distribucijo kolektivnih naložbenih podjetij⁽¹⁾ .....** 106
  - ★ **Direktiva (EU) 2019/1161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spremembi Direktive 2009/33/ES o spodbujanju čistih in energetsko učinkovitih vozil za cestni prevoz⁽¹⁾ .....** 116
-

II *Nezakonodajni akti*

MEDINSTITUCIONALNI SPORAZUMI

- ★ **Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije .....** 131

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/1154 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. junija 2019

o večletnem načrtu za obnovo staleža sredozemske mečarice ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 in Uredbe (EU) 2017/2107 Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj skupne ribiške politike (SRP), kot je določen v Uredbi (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, je zagotoviti izkoriščanje morskih bioloških virov, ki ustvarja trajnostne gospodarske, okoljske in socialne pogoje.
- (2) Unija je pogodbenica Mednarodne konvencije za ohranitev tunov v Atlantiku (v nadaljnjem besedilu: Konvencija ICCAT).
- (3) Na letnem zasedanju leta 2016 v Vilamouri na Portugalskem so pogodbenice Mednarodne komisije za ohranitev tunov v Atlantiku (ICCAT), sodelujoče nepogodbenice ter ribolovni in drugi subjekti priznale potrebo po rešitvi skrb zbujajočega stanja mečarice (*Xiphias gladius*) v Sredozemskem morju (v nadaljnjem besedilu: sredozemska mečarica), ki je zadnjih 30 let prelovljena. V ta namen, vključno s preprečevanjem propada staleža, je ICCAT po preučitvi znanstvenega mnenja Stalnega odbora za raziskave in statistiko sprejela Priporočilo 16-05 o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža sredozemske mečarice (v nadaljnjem besedilu: načrt ICCAT za obnovo staleža). Ker trenutna biologija, struktura in dinamika staleža sredozemske mečarice ne dopuščajo kratko-ročnega doseganja ravni biomase, ki omogočajo največji trajnostni donos (MSY), tudi če bi se sprejeli drastični in nujni upravljalni ukrepi, kot je popolna zapore ribolova, bi moral načrt ICCAT za obnovo staleža zajemati obdobje 2017–2031. Priporočilo ICCAT 16-05 je začelo veljati 12. junija 2017 in je za Unijo zavezujoče.

⁽¹⁾ UL C 440, 6.12.2018, str. 174.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. junija 2019.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

- (4) Unija je decembra 2016 s pismom obvestila sekretariat ICCAT, da bi morali nekateri ukrepi iz Priporočila ICCAT 16-05 začeti veljati v Uniji januarja 2017, zlasti kar zadeva obdobje zapore, ki je določeno od 1. januarja do 31. marca, in določitev kvot za ribolov sredozemske mečarice. Vsi drugi ukrepi iz Priporočila ICCAT 16-05, skupaj z nekaterimi ukrepi, ki se že izvajajo, bi morali biti vključeni v načrt za obnovo staleža iz te uredbe.
- (5) V skladu s členom 29(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 morajo stališča Unije v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva temeljiti na najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenjih, da se zagotovi upravljanje ribiških virov v skladu s cilji SRP, zlasti s ciljem, da se progresivno obnovijo in ohranijo populacije ribjih staležev nad ravnmi biomase, ki omogočajo MSY, čeprav je treba v tem zadevnem primeru ta cilj izpolniti do leta 2031, in s ciljem zagotavljanja pogojev za gospodarsko donosen in konkurenčen sektor ribolova in predelave rib ter z ribolovom povezane dejavnosti na kopnem. Hkrati pa se upošteva točka (d) člena 28(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013, ki določa, da se spodbuja enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte Unije v razmerju do gospodarskih subjektov iz tretjih držav.
- (6) Načrt ICCAT za obnovo staleža upošteva posebnosti različnih vrst ribolovnega orodja in ribolovnih tehnik. Pri njegovem izvajanju bi si morale Unija in države članice prizadevati za spodbujanje dejavnosti priobalnega ribolova ter raziskav in uporabe ribolovnih orodij in tehnik, ki so selektivni, kar pomeni, da omogočajo manjši prilov ranljivih vrst, in ki manj vplivajo na okolje, vključno z orodji in tehnikami, ki se uporabljajo pri tradicionalnem in obrtniškem ribolovu, s čimer bi pripomogle k primernemu življenjskemu standardu lokalnih gospodarstev.
- (7) Z Uredbo (EU) št. 1380/2013 je uveden koncept najmanjše referenčne velikosti ohranjanja. Zaradi doslednosti bi bilo treba koncept najmanjših velikosti, ki ga je določila ICCAT, prenesti v pravo Unije kot najmanjše referenčne velikosti ohranjanja.
- (8) Na podlagi Priporočila ICCAT 16-05 je treba ujete sredozemske mečarice, katerih velikost ne dosega najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, zavreči. Enako velja za ulov sredozemske mečarice, ki presega omejitve prilova, ki jih države članice določijo v svojih letnih ribolovnih načrtih. Za namen spoštovanja mednarodnih obveznosti Unije, ki izhajajo iz ICCAT, člen 5a Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/98⁽⁴⁾ določa odstopanja od obveznosti iztovarjanja sredozemske mečarice v skladu s členom 15(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013. Delegirana uredba (EU) 2015/98 uvaja nekatera določila Priporočila ICCAT 16-05, ki določa obveznost zavržkov sredozemskih mečaric za plovila, ki presežejo dodeljeno kvoto ali mejno vrednost dovoljenega prilova. Področje uporabe navedene delegirane uredbe vključuje plovila, ki izvajajo rekreacijski ribolov.
- (9) Ob upoštevanju, da se bo z načrtom za obnovo staleža, določenim v tej uredbi, izvajalo Priporočilo ICCAT 16-05, bi bilo treba določbe Uredbe (EU) 2017/2107 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁵⁾ v zvezi s sredozemsko mečarico črtati.
- (10) Ribolovne dejavnosti z visečimi mrežami so se v preteklosti naglo povečale v smislu ribolovnega napora in nezadostne selektivnosti. Nenadzorovano širjenje teh dejavnosti je pomenilo resno tveganje za ciljne vrste, njihova uporaba pa je bila za lovljenje izrazito selivskih rib, vključno z mečarico, prepovedana z Uredbo Sveta (ES) št. 1239/98⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/98 z dne 18. novembra 2014 o izvajanju mednarodnih obveznosti Unije iz člena 15(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v okviru Mednarodne konvencije za ohranitev tunov v Atlantiku in Konvencije o prihodnjem večstranskem sodelovanju ribištva severozahodnega Atlantika (UL L 16, 23.1.2015, str. 23).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2017/2107 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2017 o določitvi upravljalnih, ohranitvenih in nadzornih ukrepov, ki se uporabljajo na območju konvencije Mednarodne komisije za ohranitev tunov v Atlantiku (ICCAT), ter spremembi uredb Sveta (ES) št. 1936/2001, (ES) št. 1984/2003 in (ES) št. 520/2007 (UL L 315, 30.11.2017, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1239/98 z dne 8. junija 1998 o spremembah Uredbe (ES) št. 894/97 o določanju nekaterih tehničnih ukrepov za ohranjanje ribolovnih virov (UL L 171, 17.6.1998, str. 1).

- (11) Za zagotovitev skladnosti s skupno ribiško politiko je bila sprejeta zakonodaja Unije, da se vzpostavi sistem nadzora, inšpekcijskih pregledov in izvrševanja, vključno z bojem proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu. Zlasti Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽⁷⁾ vzpostavlja sistem Unije za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje z globalnim in celostnim pristopom, da se zagotovi skladnost z vsemi pravili skupne ribiške politike. Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 404/2011 ⁽⁸⁾ določa podrobna pravila za izvajanje Uredbe (ES) št. 1224/2009. Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 ⁽⁹⁾ vzpostavlja sistem Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega in za njegovo odpravljanje. Navedene uredbe že vključujejo določbe, ki zajemajo številne ukrepe iz Priporočila ICCAT 16-05. Zato teh določb ni treba vključiti v to uredbo.
- (12) Pri sporazumih za najem ribiških plovil so razmerja med lastnikom, najemnikom in državo zastave pogosto nejasna. Nekateri izvajalci, ki so udeleženi pri dejavnostih nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, pa se nadzoru izogibajo z zlorabo teh sporazumov. Najem ribiških plovil je prepovedan v Uredbi (EU) 2016/1627 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾ v okviru ribolova modroplavutega tuna. Primerno je, da se kot preventivni ukrep zaščiti stalež v obnovi in se zaradi skladnosti s pravom Unije sprejme podobna prepoved v načrtu za obnovo staleža iz te uredbe.
- (13) Priporočila ICCAT bi se morala prenesti v zakonodajo Unije, da se izenačijo pogoji za ribiče iz Unije in tretjih držav ter da se zagotovi, da so pravila sprejemljiva za vse.
- (14) Da bi prihodnja priporočila ICCAT o spremembi ali dopolnitvi načrtov ICCAT za obnovo staleža hitro prenesli v pravo Unije, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte, s katerimi bo spremenila priloge k tej uredbi in nekatere določbe te uredbe o rokih za poročanje informacij, časovnih obdobjih za zapore, najmanjši referenčni velikosti ohranjanja, ravnih odstopanja za naključni ulov in prilov, tehničnih značilnostih ribolovnega orodja, odstotku izkoriščenosti kvot za namen obveščanja Komisije ter o informacijah, ki jih je treba zagotoviti na ribiških plovilih. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (15) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, kar zadeva obliko letnega poročila o izvajanju te uredbe, ki ga predložijo države članice. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾.
- (16) Delegirani in izvedbeni akti, določeni v tej uredbi, ne bi smeli posegati v prenos prihodnjih priporočil ICCAT v pravo Unije preko rednega zakonodajnega postopka.

⁽⁷⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

⁽⁸⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 404/2011 z dne 8. aprila 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike (UL L 112, 30.4.2011, str. 1).

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje in o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1936/2001 in (ES) št. 601/2004 ter o razveljavitvi uredb (ES) št. 1093/94 in (ES) št. 1447/1999 (UL L 286, 29.10.2008, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2016/1627 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 302/2009 (UL L 252, 16.9.2016, str. 1).

⁽¹¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽¹²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (17) Priloga II k Uredbi Sveta (ES) št. 1967/2006 ⁽¹³⁾ dovoljuje, da se na krov plovil, ki ciljno lovijo mečarico, lahko nastavi ali vzame največ 3 500 trnkov, medtem ko Priporočilo ICCAT 16-05 dovoljuje največ 2 500 trnkov. Za ustrezen prenos navedenega priporočila v pravo Unije je treba ustrezno spremeniti Uredbo (ES) št. 1967/2006.
- (18) Oddelek 2 poglavja III Uredbe (EU) 2017/2107 določa nekatere tehnične in nadzorne ukrepe v zvezi s sredozemsko mečarico. Ukrepi, določeni v Priporočilu ICCAT 16-05, ki se prenašajo v pravo Unije s to uredbo, so bolj omejevalni ali bolj natančni, da bi omogočili obnovo staleža. Oddelek 2 poglavja III Uredbe (EU) 2017/2107 bi bilo zato treba črtati in ga nadomestiti z ustreznimi ukrepi, določenimi v tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa splošna pravila za izvajanje večletnega načrta za obnovo staleža mečarice (*Xiphias gladius*) v Sredozemskem morju (v nadaljnjem besedilu: sredozemska mečarica) s strani Unije, ki ga je sprejela Mednarodna komisija za ohranitev tunov v Atlantiku (ICCAT), z začetkom od leta 2017 in nadaljevanjem do leta 2031.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za:

- (a) ribiška plovila Unije in plovila Unije, ki izvajajo rekreacijski ribolov, ki:
- (i) ulovijo sredozemsko mečarico ali
  - (ii) pretovarjajo sredozemsko mečarico ali jo prevažajo na krovu, tudi zunaj območja Konvencije ICCAT;
- (b) ribiška plovila tretjih držav in plovila tretjih držav, ki izvajajo rekreacijski ribolov, ki delujejo v vodah Unije ter ulovijo sredozemsko mečarico;
- (c) plovila tretjih držav, ki se pregledajo v pristaniščih držav članic in ki na krovu prevažajo sredozemsko mečarico ali ribiške proizvode, ki izvirajo iz sredozemske mečarice, ki niso bile predhodno iztovorjene ali pretovorjene v pristaniščih.

Člen 3

Cilj

Z odstopanjem od člena 2(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 je cilj te uredbe do leta 2031 doseči biomaso sredozemske mečarice, ki ustreza MSY, z vsaj 60-odstotno verjetnostjo doseganja tega cilja.

Člen 4

Razmerje do drugih aktov Unije

Ta uredba se uporablja poleg naslednjih uredb ali, kjer navedene uredbe tako določajo, z odstopanjem od njih:

- (a) Uredba (ES) št. 1224/2009;
- (b) Uredba (EU) 2017/2403 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾;
- (c) Uredba (EU) 2017/2107.

⁽¹³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1967/2006 z dne 21. decembra 2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju, spremembi Uredbe (EGS) št. 2847/93 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1626/94 (UL L 409, 30.12.2006, str. 11).

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) 2017/2403 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o trajnostnem upravljanju zunanjih ribiških flot in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1006/2008 (UL L 347, 28.12.2017, str. 81).

Člen 5

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „ribiško plovilo“ pomeni katero koli plovilo, opremljeno za gospodarsko izkoriščanje morskih bioloških virov;
- (2) „ribiško plovilo Unije“ pomeni ribiško plovilo, ki pluje pod zastavo države članice in je registrirano v Uniji;
- (3) „območje Konvencije ICCAT“ pomeni vse vode Atlantskega oceana in sosednjih morij;
- (4) „Sredozemsko morje“ pomeni morske vode Sredozemlja vzhodno od črte 5°36' zahodno;
- (5) „pogodbenice Konvencije“ pomeni pogodbenice Konvencije ICCAT in sodelujoče nepogodbenice ter ribolovne ali druge subjekte;
- (6) „dovoljenje za ribolov“ pomeni dovoljenje, izdano za ribiško plovilo Unije in na podlagi katerega lahko to plovilo pod posebnimi pogoji v določenem obdobju, na določenem območju ali za določen ribolov opravlja določene ribolovne dejavnosti;
- (7) „ribolovna možnost“ pomeni količinsko opredeljeno zakonito ribolovno pravico, izraženo v ulovu ali ribolovnem naporu;
- (8) „stalež“ pomeni morski biološki vir, ki je prisoten na zadevnem območju upravljanja;
- (9) „ribiški proizvodi“ pomeni vodne organizme, pridobljene s kakršno koli ribolovno dejavnostjo, ali proizvode iz njih;
- (10) „zavržki“ pomeni ulov, ki se vrne v morje;
- (11) „rekreacijski ribolov“ pomeni negospodarske ribolovne dejavnosti, ki morske biološke vire izkoriščajo za rekreacijo, turizem ali šport;
- (12) „podatki iz sistema za spremljanje plovil“ pomeni podatke o prepoznavanju ribiškega plovila, geografskem položaju, datumu, času, smeri in hitrosti, ki se prek satelitskih sledilnih naprav, nameščenih na krovu ribiških plovil, prenašajo v center za spremljanje ribištva države članice zastave;
- (13) „iztovarjanje“ pomeni prvo raztovarjanje kakršne koli količine ribiških proizvodov s krova ribiškega plovila na kopno;
- (14) „pretovarjanje“ pomeni raztovarjanje dela ali vseh ribiških proizvodov s krova plovila na drugo plovilo;
- (15) „najem ribiških plovil“ pomeni dogovor, na podlagi katerega gospodarski subjekt v državi članici ali tretji državi brez spremembe zastave za določen čas najame ribiško plovilo, ki pluje pod zastavo druge države članice;
- (16) „parangali“ pomeni ribolovno orodje, sestavljeno iz glavne vrvi različnih dolžin, na katero so pritrjene stranske vrvi (predvrvice) s številnimi trnki v različnih presledkih glede na ciljno vrsto;
- (17) „trnek“ pomeni ukrivljen, oster kos jeklene žice;
- (18) „ribiška palica in vrvica“ pomeni ribiško vrvico, nameščeno na palico, ki jo uporabljajo ribiči na trnek in je privita na obračalni mehanizem (kolut) za navijanje vrvice.

NASLOV II

UPRAVLJALNI UKREPI, TEHNIČNI OHRANITVENI UKREPI IN NADZORNI UKREPI

POGLAVJE 1

Upravljalni ukrepi

Člen 6

Ribolovni napor

1. Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da je ribolovni napor ribiških plovil, ki plujejo pod njeno zastavo, sorazmeren z ribolovnimi možnostmi za sredozemsko mečarico, ki so tej državi članici na voljo.
2. Prepove se vsak prenos neizkoriščenih kvot sredozemske mečarice.

Člen 7

Dodelitev ribolovnih možnosti

1. Države članice v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 1380/2013 pri dodeljevanju razpoložljivih ribolovnih možnosti uporabljajo pregledna in objektivna merila, tudi okoljska, socialna in ekonomska, ter si prizadevajo tudi za pravično porazdelitev nacionalnih kvot med posamezne segmente flote, pri čemer pozornost namenjajo tradicionalnemu in obrtniškem ribolovu, poleg tega pa skrbijo za spodbude ribiškimi plovilom Unije, ki uporabljajo selektivno ribolovno orodje ali ribolovne tehnike z manjšim vplivom na okolje.
2. Vsaka država članica v okviru svoje kvote za sredozemsko mečarico predvidi prilov mečarice in v skladu s členom 9 o tem obvesti Komisijo, ko ji pošlje svoj letni ribolovni načrt. Taka določba zagotovi, da se vse mrtve sredozemske mečarice odštejejo od kvote.
3. Države članice si prizadevajo, da povečanje ribolovnih možnosti, ki izhaja iz uspešnega izvajanja te uredbe, dodelijo ribiškimi plovilom, ki jim ni bila predhodno dodeljena kvota za sredozemsko mečarico in ki izpolnjujejo merila za dodelitev ribolovnih možnosti iz člena 17 Uredbe (EU) št. 1380/2013.

Člen 8

Omejitve zmogljivosti

1. Za čas trajanja načrta za obnovo staleža iz te uredbe za ribiška plovila velja omejitev zmogljivosti glede na vrsto ribolovnega orodja. Države članice število ribiških plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo in ki se jim dovoli ulov sredozemske mečarice, omejijo glede na vrsto ribolovnega orodja na povprečno letno število plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo in so v obdobju 2013–2016 lovila, zadrževala na krovu, pretovarjala, prevažala ali iztovarjala sredozemsko mečarico.
2. Države članice se lahko ne glede na odstavek 1 odločijo, da za izračun omejitve zmogljivosti uporabijo število plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo in so leta 2016 lovila, zadrževala na krovu, pretovarjala, prevažala ali iztovarjala sredozemsko mečarico, če je to število nižje od povprečnega letnega števila plovil v obdobju 2013–2016. Ta omejitev zmogljivosti se uporablja glede na vrsto ribolovnega orodja za ribiška plovila.
3. Države članice lahko za leti 2018 in 2019 uporabijo 5-odstotno toleranco za omejitev zmogljivosti iz odstavka 1.
4. Države članice vsako leto do 1. marca obvestijo Komisijo o sprejetih ukrepih za omejitev števila ribiških plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo in ki se jim dovoli ulov sredozemske mečarice. Te informacije se pošljejo skupaj z letnimi ribolovnimi načrti v skladu s členom 9.

Člen 9

Letni ribolovni načrti

1. Države članice vsako leto do 1. marca pošljejo Komisiji svoje letne ribolovne načrte. Ti letni ribolovni načrti morajo biti predloženi v obliki, določeni v smernicah ICCAT za pošiljanje podatkov in informacij, ter morajo vsebovati podrobne informacije glede kvote za sredozemsko mečarico, dodeljene glede na vrsto ribolovnega orodja, vključno s kvoto, dodeljeno za rekreacijski ribolov, kjer je to primerno, in za prilov.
2. Komisija zbere letne ribolovne načrte iz odstavka 1 in jih vključi v ribolovni načrt Unije. Komisija vsako leto do 15. marca pošlje ta ribolovni načrt Unije sekretariatu ICCAT.

POGLAVJE 2

Tehnični ohranitveni ukrepi

Oddelek 1

Ribolovne sezone

Člen 10

Obdobja zapore

1. Sredozemska mečarica se ne ulovi, bodisi kot ciljna vrsta ali prilov, obdrži na krovu, pretovarja ali iztovarja v obdobju zapore. Obdobje zapore je od 1. januarja do 31. marca vsako leto.

2. Za zaščito sredozemske mečarice velja obdobje zapore za plovila s parangali, ki ciljno lovijo sredozemskega belega tuna (*Thunnus alalunga*), od 1. oktobra do 30. novembra vsako leto.
3. Države članice spremljajo učinkovitost obdobja zapore iz odstavkov 1 in 2 ter Komisiji vsako leto najmanj dva meseca in 15 dni pred letnim zasedanjem ICCAT predložijo vse relevantne informacije o ustreznih nadzorih in inšpekcijskih pregledih, ki so bili v preteklem letu izvedeni za zagotovitev skladnosti s tem členom. Komisija vsako leto posreduje te informacije sekretariatu ICCAT vsaj dva meseca pred letnim zasedanjem ICCAT.

Oddelek 2

Najmanjša referenčna velikost ohranjanja, naključni ulov in prilov

Člen 11

Najmanjša referenčna velikost ohranjanja sredozemske mečarice

1. Z odstopanjem od člena 15(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 je, vključno v okviru rekreacijskega ribolova, prepovedano uloviti, obdržati na krovu, pretovarjati, iztovarjati, prevažati, skladiščiti, prodajati, razstavljati ali ponujati v prodajo sredozemske mečarice:
  - (a) katerih dolžina od spodnje čeljusti do repne plavuti je krajša od 100 cm ali
  - (b) katerih živa teža je nižja od 11,4 kg ali teža brez škrig in drobovja nižja od 10,2 kg.
2. Samo celotni primerki sredozemske mečarice, brez odstranjenega katerega koli zunanega dela, ali primerki brez škrig in drobovja se lahko obdržijo na krovu, pretovarjajo, iztovarjajo ali prevažajo s prvim prevozom po iztovarjanju.

Člen 12

Naključni ulov sredozemskih mečaric, katerih velikost ne dosega najmanjše referenčne velikosti ohranjanja

Ne glede na člen 11(1) lahko ribiška plovila, ki ciljno lovijo sredozemsko mečarico, obdržijo na krovu, pretovarjajo, prenašajo, iztovarjajo, prevažajo, skladiščijo, prodajajo, razstavljajo ali ponujajo v prodajo naključni ulov sredozemskih mečaric, katerih velikost ne dosega najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, če tovrstni ulov po teži ali številu primerkov ne presega 5 % celotnega ulova sredozemskih mečaric zadevnih ribiških plovil.

Člen 13

Prilov

1. Prilov sredozemske mečarice po ribolovni operaciji nikoli ne sme preseči omejitve prilova, ki jo države članice določijo v svojih letnih ribolovnih načrtih za skupni ulov na krovu po teži ali številu primerkov vrst.
2. Z odstopanjem od člena 15(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 ribiška plovila, ki ciljno ne lovijo sredozemskih mečaric, ne smejo obdržati na krovu količine teh rib, ki presega ta največji prilov.
3. Z odstopanjem od člena 15(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 se, če je bila kvota za sredozemsko mečarico, dodeljena državi članici zastave, izčrpana, vse žive ulovljene sredozemske mečarice izpustijo.
4. Kadar je bila kvota za sredozemsko mečarico, dodeljena državi članici zastave, izčrpana, sta predelava in trženje mrtvih sredozemskih mečaric prepovedana, ves ulov pa se zabeleži. Države članice Komisiji letno zagotovijo informacije o količini takih mrtvih sredozemskih mečaric, Komisija pa jih v skladu s členom 21 posreduje sekretariatu ICCAT.

Oddelek 3

Tehnične značilnosti ribolovnega orodja

Člen 14

Tehnične značilnosti ribolovnega orodja

1. Največje število trnkov, ki jih lahko nastavijo ali vzamejo na krov ribiških plovil, ki ciljno lovijo sredozemsko mečarico, je določeno na 2 500 trnkov.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se na krovu ribiških plovil za ribolovna potovanja, ki trajajo več kot dva dneva, dovoli set 2 500 pripravljenih trnkov, če je ustrezno pritrjen in spravljen v podpalubju, tako da ga ni mogoče takoj uporabiti.
3. Velikost trnka ne sme biti manj kot 7 cm v višino.
4. Dolžina plavajočih parangalov ne presega 30 navtičnih milj (55,56 km).

POGLAVJE 3

Nadzorni ukrepi

Oddelek 1

Evidenca plovil

Člen 15

Dovoljenja za ribolov

1. Države članice v skladu z ustreznimi določbami iz Uredbe (EU) 2017/2403, zlasti členoma 20 in 21 navedene uredbe, izdajo dovoljenja za ribolov plovilom, ki plujejo pod njihovo zastavo in ciljno lovijo sredozemsko mečarico.
2. Samo plovila Unije, ki so skladno s postopkom iz členov 16 in 17 vključena v evidenco plovil ICCAT, lahko brez poseganja v določbe o priloivu iz člena 13 ciljno lovijo, obdržijo na krovu, pretovarjajo, iztovarjajo, prevažajo ali predelujejo sredozemsko mečarico.
3. Velika ribiška plovila z dovoljenjem držav članic se vključijo v evidenco ribiških plovil ICCAT s skupno dolžino več kot 20 metrov, ki imajo dovoljenje za dejavnost na območju Konvencije ICCAT.

Člen 16

Informacije o plovilih z dovoljenjem za ulov sredozemske mečarice in belega tuna v tekočem letu

1. Države članice vsako leto Komisiji elektronsko in v obliki, določeni v smernicah ICCAT za pošiljanje podatkov in informacij, predložijo naslednje informacije:
  - (a) do 1. januarja informacije o ribiških plovilih, ki plujejo pod njihovo zastavo in imajo dovoljenje za ulov sredozemske mečarice, pa tudi o plovilih, ki imajo dovoljenje za ulov sredozemske mečarice v okviru rekreacijskega ribolova;
  - (b) do 1. marca informacije o ribiških plovilih, ki plujejo pod njihovo zastavo in imajo dovoljenje za ciljni ribolov sredozemskega belega tuna.

Komisija vsako leto do 15. januarja pošlje informacije iz točke (a), vsako leto do 15. marca pa informacije iz točke (b) sekretariatu ICCAT.

Informacije o ribiških plovilih iz točk (a) in (b) prvega pododstavka tega odstavka vsebujejo ime plovila ter številko registra flote Unije (CFR), kakor je opredeljena v Prilogi I k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2017/218 ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/218 z dne 6. februarja 2017 o registru ribiške flote Unije (UL L 34, 9.2.2017, str. 9).

2. Poleg informacij iz odstavka 1 države članice uradno obvestijo Komisijo o kakršni koli spremembi informacij o ribiških plovilih iz odstavka 1 v 30 dneh od te spremembe. Komisija v 45 dneh od datuma spremembe posreduje te informacije sekretariatu ICCAT.

3. Komisija poleg informacij, ki jih sekretariatu ICCAT posreduje v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena, sekretariatu ICCAT po potrebi v skladu s členom 7(6) Uredbe (EU) 2017/2403 nemudoma pošlje posodobljene informacije o plovilih iz odstavka 1 tega člena.

Člen 17

Informacije o plovilih, ki so v preteklem letu imela dovoljenje za ciljni ribolov sredozemske mečarice s harpunami ali plavajočimi parangali

1. Države članice vsako leto do 30. junija Komisiji elektronsko predložijo naslednje informacije, ki zadevajo ribiška plovila, ki plujejo pod njihovo zastavo, ki so imela v preteklem letu dovoljenje za ciljni ribolov sredozemske mečarice s plavajočimi parangali ali harpunami:

- (a) ime plovila (če ni imena, registrska številka brez začetnice države);
- (b) številko registra flote Unije (CFR), kakor je določena v Prilogi I k Izvedbeni uredbi (EU) 2017/218;
- (c) številko v evidenci ICCAT.

2. Informacije iz odstavka 1 se predložijo v obliki, ki je določena v smernicah ICCAT za pošiljanje podatkov in informacij.

3. Komisija informacije iz odstavka 1 posreduje sekretariatu ICCAT do 31. julija vsako leto.

Oddelek 2

Spremljanje in nadzor

Člen 18

Sistem za spremljanje plovil

1. Za namene nadzora se prenos podatkov sistema za spremljanje plovil (VMS) z ribiških plovil z dovoljenjem za ulov sredozemske mečarice ne prekine, ko so ta plovila v pristanišču.

2. Države članice zagotovijo, da njihovi centri za spremljanje ribištva Komisiji in organu, ki ga ta določi, v realnem času in v obliki „https data feed“ posredujejo sporočila VMS, ki so jih dobili od ribiških plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo. Komisija pošlje ta sporočila v elektronski obliki sekretariatu ICCAT.

3. Države članice zagotovijo, da:

- (a) se sporočila VMS, prejeta z ribiških plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo, Komisiji pošljejo vsaj vsaki dve uri;
- (b) se v primeru tehnične okvare VMS nadomestna sporočila, prejeta v skladu s členom 25(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 404/2011 z ribiških plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo, Komisiji pošljejo v 24 urah po tem, ko so jih prejeli njihovi centri za spremljanje ribištva;
- (c) so sporočila VMS, posredovana Komisiji, oštevilčena z zaporednimi številkami (s posebno identifikacijsko številko), da se prepreči podvajanje;
- (d) so sporočila VMS, ki se posredujejo Komisiji, skladna s členom 24(3) Izvedbene uredbe (EU) št. 404/2011.

4. Vsaka država članica sprejme ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev, da se vsa sporočila VMS, ki so na voljo njenim inšpekcijskim plovilom, obravnavajo zaupno in se uporabljajo samo za inšpekcijske preglede na morju.

Člen 19

Najem ribiških plovil Unije

Najem ribiških plovil Unije za ciljni ribolov sredozemske mečarice je prepovedan.

Člen 20

Nacionalni opazovalni program za plovila za pelagični ribolov s parangali

1. Vsaka država članica s kvoto za sredozemsko mečarico uvede nacionalni znanstveni opazovalni program za plovila za pelagični ribolov s parangali, ki plujejo pod zastavo te države članice in v skladu s tem členom ciljno lovijo sredozemsko mečarico. Nacionalni opazovalni program mora biti skladen z minimalnimi standardi, določenimi v Prilogi I.
2. Vsaka zadevna država članica zagotovi, da so na vsaj 10 % plovil za pelagični ribolov s parangali, ki v dolžino merijo več kot 15 metrov, plujejo pod zastavo te države članice in ciljno lovijo sredozemsko mečarico, razporejeni nacionalni znanstveni opazovalci. Odstotek kritja se meri v številu ribolovnih dni, ribolovnih operacij, plovil ali potovanj.
3. Vsaka zadevna država članica za zbiranje informacij o dejavnostih plovil za pelagični ribolov s parangali, ki v dolžino merijo do vključno 15 metrov in plujejo pod zastavo te države članice, oblikuje in izvaja pristop znanstvenega spremljanja. Vsaka država članica zastave Komisiji do leta 2020 v svojem letnem ribolovnem načrtu iz člena 9 predloži podrobnosti o pristopu znanstvenega spremljanja.
4. Komisija podrobnosti o pristopu znanstvenega spremljanja iz odstavka 3 takoj predloži v oceno Stalnemu odboru ICCAT za raziskave in statistiko (SCRS). Pristope znanstvenega spremljanja pred njihovim izvajanjem odobri Komisija ICCAT na letnem zasedanju ICCAT.
5. Države članice svojim nacionalnim znanstvenim opazovalcem izdajo uradni identifikacijski dokument.
6. Poleg nalog znanstvenih opazovalcev, določenih v Prilogi I, države članice od znanstvenih opazovalcev zahtevajo, da ocenijo in sporočajo naslednje podatke o sredozemski mečarici:
  - (a) raven zavržkov primerkov, ki po velikosti ne dosegajo najmanjše referenčne velikosti ohranjanja;
  - (b) velikost, ki je specifična za regijo, in starost ob dozorelosti;
  - (c) uporabo habitata za primerjavo razpoložljivosti sredozemske mečarice različnim vrstam ribolova, vključno s primerjavo med tradicionalnim ribolovom in ribolovom z mezopelagičnimi parangali;
  - (d) učinek ribolova z mezopelagičnimi parangali v smislu sestave ulova, serije ulova na enoto napora in velikostne porazdelitve ulova ter
  - (e) mesečno oceno deleža drstnic in podmladkov v ulovu.
7. Države članice vsako leto do 30. junija Komisiji predložijo informacije, ki so bile v prehodnem letu zbrane v okviru nacionalnih programov znanstvenega opazovanja. Komisija te informacije posreduje sekretariatu ICCAT do 31. julija vsako leto.

Oddelek 3

Nadzor ulova

Člen 21

Evidentiranje in poročanje o ulovu

1. Poveljnik vsakega ribiškega plovila, ki ima dovoljenje za ulov sredozemske mečarice, vodi ribolovni ladijski dnevnik v skladu z zahtevami iz Priloge II, podatke iz ribolovnega ladijskega dnevnika pa pošlje državi članici zastave.
2. Brez poseganja v obveznosti poročanja za države članice, določene z Uredbo (ES) št. 1224/2009, države članice pošljejo četrletna poročila Komisiji o celotnem ulovu sredozemske mečarice, opravljenem s plovili z dovoljenjem za ribolov, ki plujejo pod njihovo zastavo, če teh informacij ne pošiljajo mesečno. Navedena četrletna poročila se pošljejo v obliki zbirnega poročila o podatkih o ulovu najpozneje 15 dni po koncu vsakega četrletja (in sicer do 15. aprila, 15. julija in 15. oktobra vsako leto in do 15. januarja naslednje leto). Komisija te informacije posreduje sekretariatu ICCAT do 30. aprila, 30. julija in 30. oktobra vsako leto in do 30. januarja naslednje leto.

3. Poleg informacij iz odstavka 1 države članice vsako leto do 30. junija Komisiji predložijo naslednje informacije, ki zadevajo ribiška plovila Unije, ki so imela v preteklem letu dovoljenje za ribolov sredozemske mečarice s plavajočimi parangali ali harpunami:

- (a) informacije v zvezi z ribolovnimi dejavnostmi po ciljnih vrstah in območjih, na podlagi vzorčenja ali za celotno floto, vključno z:
  - (i) ribolovnimi obdobji in skupnim letnim številom ribolovnih dni plovila;
  - (ii) geografskimi območji po statističnih območjih ICCAT za ribolovne dejavnosti, ki jih izvaja plovilo;
  - (iii) vrsto plovila;
  - (iv) številom trnkov, ki jih je uporabilo plovilo;
  - (v) številom enot parangalov, ki jih je uporabilo plovilo;
  - (vi) skupno dolžino enot parangalov za plovilo;
- (b) podatke o ulovu za najkrajši možni čas in najmanjše možno območje, vključno z:
  - (i) velikostjo, in če je mogoče, starostno porazdelitvijo ulova;
  - (ii) ulovom in sestavo ulova na plovilo;
  - (iii) ribolovnim naporom (povprečno število ribolovnih dni na plovilo, povprečno število trnkov na plovilo, povprečne enote parangalov na plovilo, povprečna skupna dolžina parangala na plovilo).

Komisija te informacije posreduje sekretariatu ICCAT do 31. julija vsako leto.

4. Informacije iz odstavkov 1, 2 in 3 se predložijo v obliki, ki je določena v smernicah ICCAT za pošiljanje podatkov in informacij.

Člen 22

Podatki o izkoriščenosti kvot

1. Brez poseganja v člen 34 Uredbe (ES) št. 1224/2009 vsaka država članica nemudoma obvesti Komisijo, ko velja, da je bilo izkoriščenih 80 % kvote za sredozemsko mečarico, dodeljene vrsti ribolovnega orodja.
2. Ko skupni ulov sredozemske mečarice doseže 80 % nacionalne kvote, država članica zastave vsak teden pošlje Komisiji podatke o ulovu.

Oddelek 4

Iztovarjanje in pretovarjanje

Člen 23

Določena pristanišča

1. Ulov sredozemske mečarice, vključno s prilovom in sredozemsko mečarico, ujeta v okviru rekreacijskega ribolova brez pritrjene oznake na vsakem primerku, kot je navedeno v členu 30, se lahko iztovarjajo in pretovarjajo samo v določenih pristaniščih.
2. V skladu s členom 43(5) Uredbe (ES) št. 1224/2009 vsaka država članica določi pristanišča, v katerih se izvajajo iztovarjanja in pretovarjanja sredozemske mečarice iz odstavka 1.
3. Države članice vsako leto do 15. februarja pošljejo Komisiji seznam določenih pristanišč. Vsako leto do 1. marca Komisija ta seznam pošlje sekretariatu ICCAT.

Člen 24

Predhodno uradno obveščanje

1. Za poveljnike ribiških plovil Unije, katerih skupna dolžina je 12 metrov ali več in ki so vključena na seznam plovil iz člena 16 te uredbe, se uporablja člen 17 Uredbe (ES) št. 1224/2009. V skladu s členom 17 Uredbe (ES) št. 1224/2009 poveljniki predhodno uradno obvestijo pristojni organ države članice ali pogodbenice Konvencije, katere pristanišča ali sredstva za iztovarjanje nameravajo uporabiti, pa tudi državo članico zastave, če ni država članica pristanišča.
2. Poveljniki ribiških plovil Unije, ki so krajša od 12 metrov in vključena na seznam plovil iz člena 16, vsaj štiri ure pred predvidenim časom prihoda v pristanišče uradno obvestijo pristojni organ države članice ali pogodbenice Konvencije, katere pristanišča ali sredstva za iztovarjanje želijo uporabiti, pa tudi državo članico zastave, če ni država članica pristanišča, o naslednjih informacijah:
  - (a) predvidenem času prihoda;
  - (b) predvideni količini sredozemske mečarice, zadržane na krovu, in
  - (c) informacijah o geografskem območju ulova.
3. Če so ribolovna območja od pristanišča oddaljena manj kot štiri ure, se ocenjene količine sredozemske mečarice, zadržane na krovu, lahko kadar koli pred prihodom v pristanišče spremenijo.
4. Organi države članice pristanišča vodijo evidenco vseh predhodnih uradnih obvestil za tekoče leto.

Člen 25

Pretovarjanje

1. Plovilom Unije, ki na krovu prevažajo sredozemsko mečarico, ali plovilom tretje države v vodah Unije je v vseh okoliščinah prepovedano pretovarjanje na morju.
2. Brez poseganja v člen 51, člen 52(2) in (3), ter člena 54 in 57 Uredbe (EU) 2017/2107 lahko plovila pretovarjajo sredozemsko mečarico samo v določenih pristaniščih.

Oddelek 5

Inšpekcijski pregledi

Člen 26

Letni načrti inšpekcijskih pregledov

1. Države članice vsako leto do 31. januarja Komisiji pošljejo letne načrte inšpekcijskih pregledov. Letni načrti inšpekcijskih pregledov se pripravijo v skladu s:
  - (a) cilji, prednostnimi nalogami, postopki in referenčnimi merili za inšpekcijske dejavnosti, določene v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2018/1986 ⁽¹⁶⁾, ter
  - (b) nacionalnim programom nadzora za sredozemsko mečarico, določenim na podlagi člena 46 Uredbe (ES) št. 1224/2009.
2. Komisija zbere nacionalne načrte inšpekcijskih pregledov in jih vključi v načrt inšpekcijskih pregledov Unije. Komisija pošlje načrt inšpekcijskih pregledov Unije, skupaj z letnimi ribolovnimi načrti iz člena 9, v odobritev sekretariatu ICCAT.

⁽¹⁶⁾ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/1986 z dne 13. decembra 2018 o oblikovanju posebnih programov nadzora in inšpekcijskih pregledov za nekatere vrste ribolova ter o razveljavitvi izvedbenih sklepov Komisije 2012/807/EU, 2013/328/EU, 2013/305/EU in 2014/156/EU (UL L 317, 14.12.2018, str. 29).

Člen 27

Program skupnega mednarodnega inšpekcijskega nadzora ICCAT

1. Dejavnosti skupnega mednarodnega inšpekcijskega nadzora se izvajajo v skladu s programom skupnega mednarodnega inšpekcijskega nadzora ICCAT (v nadaljnjem besedilu: program ICCAT), določenim v Prilogi III.
2. Države članice, katerih ribiška plovila imajo dovoljenje za ulov sredozemske mečarice, določijo inšpektorje in izvajajo inšpekcijske preglede na morju v skladu s programom ICCAT. Komisija ali organ, ki ga določi, lahko programu ICCAT dodeli inšpektorje Unije.
3. Če več kot 50 ribiških plovil, ki plujejo pod zastavo države članice, na območju Konvencije ICCAT izvaja ribolov sredozemske mečarice, navedena država članica napoti inšpekcijsko plovilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov in nadzora na morju na morju v Sredozemskem morju za celotno obdobje, ko so navedena plovila na območju. Ta obveznost se prav tako šteje za izpolnjeno, če države članice sodelujejo pri napotitvi inšpekcijskega plovila ali če se v Sredozemsko morje napoti inšpekcijsko plovilo Unije.
4. Komisija ali organ, ki ga določi, usklajuje dejavnosti nadzora in inšpekcijskih pregledov za Unijo. Komisija lahko v sodelovanju z zadevno državo članico oblikuje skupne programe inšpekcijskih pregledov, ki bodo Uniji omogočili, da izpolni obveznosti iz programa ICCAT. Države članice, katerih ribiška plovila izvajajo ribolov sredozemske mečarice, sprejmejo ukrepe, potrebne za lažje izvajanje teh skupnih programov inšpekcijskih pregledov, zlasti v zvezi s potrebnimi človeškimi in materialnimi viri ter obdobji in geografskimi območji uporabe teh virov.
5. Države članice vsako leto do 1. decembra sporočijo Komisiji imena inšpektorjev in inšpekcijskih plovil, ki jih nameravajo dodeliti programu ICCAT med naslednjim letom. Na podlagi teh informacij Komisija v sodelovanju z državami članicami oblikuje letni načrt za sodelovanje Unije v programu ICCAT, ki ga do 1. januarja vsako leto pošlje sekretariatu ICCAT.

Člen 28

Inšpekcijski pregledi v primeru kršitev

Kadar plovilo, ki pluje pod zastavo države članice, krši določbe te uredbe, ta država članica zagotovi, da se v njenih pristaniščih izvede fizični pregled navedenega plovila pod njenim nadzorom ali, kadar plovilo ni v njenem pristanišču, s strani osebe, ki jo imenuje ta država članica.

POGLAVJE 4

Rekreacijski ribolov

Člen 29

Upravljalni ukrepi

1. Vsaka država članica, ki dovoli rekreacijski ribolov sredozemske mečarice, v okviru svoje nacionalne kvote določi kvoto za rekreacijski ribolov in v skladu s členom 9 o tem obvesti Komisijo, ko ji pošlje svoj letni ribolovni načrt. Taka določba zagotovi, da se vse mrtve sredozemske mečarice odštejejo od kvote.
2. Države članice iz odstavka 1 tega člena zagotovijo, da informacije o plovilih z dovoljenjem iz člena 30(2) vključujejo plovila, ki plujejo pod njihovo zastavo in izvajajo rekreacijski ribolov sredozemske mečarice. Plovila, ki niso vključena v te informacije, nimajo dovoljenja za ribolov sredozemske mečarice.
3. Prodaja in vse druge oblike trženja sredozemske mečarice, ujete pri rekreacijskem ribolovu, so prepovedane.
4. V okviru rekreacijskega ribolova je ne glede na člen 15(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 prepovedano uloviti, obdržati na krovu, pretovoriti ali iztovoriti več kot eno sredozemsko mečarico na plovilo na dan. Zadevne države članice sprejmejo ukrepe, ki so potrebni, da v čim večji meri zagotovijo in olajšajo izpust sredozemskih mečaric, ki so ulovljene žive v okviru rekreacijskega ribolova, imajo pa tudi možnost sprejeti bolj omejevalne ukrepe za boljšo zaščito sredozemske mečarice.

*Člen 30***Nadzorni ukrepi**

1. Za ulov sredozemske mečarice v rekreacijskem ribolovu imajo dovoljenje samo plovila z „ribiško palico in vrstico“.
2. Informacije o dovoljenih rekreacijskih plovilih, ki se v skladu s točko (a) člena 16(1) pošljejo sekretariatu ICCAT, vključujejo naslednje:
  - (a) ime plovila (če ni imena, registrska številka brez začetnice države);
  - (b) prejšnje ime plovila, kjer je to primerno;
  - (c) skupno dolžino plovila;
  - (d) ime in naslov lastnika(-ov) in upravljavca(-ev) plovila.
3. Podatki o ulovu, vključno z dolžino (od spodnje čeljusti do repne plavuti) in živo težo vsake ujete sredozemske mečarice, zadržane na krovu ali iztovorjene v okviru rekreacijskega ribolova, se evidentirajo in sporočijo v skladu s členom 21.
4. Sredozemska mečarica se lahko iztovarja samo cela ali brez škrg in drobovja ter bodisi v določenem pristanišču v skladu s členom 23 ali s pritrjeno oznako na vsakem primerku. Vsaka oznaka ima edinstveno številko države in ne sme dovoljevati sprememb.
5. Države članice za namene te uredbe določijo program označevanja in vključijo specifikacije takega programa v letne ribolovne načrte iz člena 9.
6. Vsaka država članica dovoli uporabo oznak samo, če skupna količina ulova ustreza kvoti, ki ji je bila dodeljena.
7. Države članice vsako leto pošljejo Komisiji poročilo o izvajanju programa označevanja najmanj dva meseca in 15 dni pred letnim zasedanjem ICCAT. Komisija zbere informacije držav članic in jih posreduje sekretariatu ICCAT najmanj dva meseca pred letnim zasedanjem ICCAT.

NASLOV III

KONČNE DOLOČBE*Člen 31***Letno poročilo**

1. Države članice vsako leto do 15. septembra Komisiji predložijo poročilo za prejšnje koledarsko leto o njihovem izvajanju te uredbe in morebitne dodatne informacije, kot je primerno.
2. Letno poročilo vključuje informacije o ukrepih, sprejetih za ublažitev prilova in zmanjšanje zavržkov sredozemskih mečaric pod najmanjšo referenčno velikostjo ohranjanja, ter o vseh pomembnih raziskavah na tem področju.
3. Komisija prejete informacije iz odstavkov 1 in 2 zbere ter jih vsako leto do 15. oktobra posreduje sekretariatu ICCAT.
4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte v zvezi s podrobnimi zahtevami glede oblike letnega poročila iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 36(2).

*Člen 32***Pregled**

Komisija do 31. decembra 2025 Evropskemu parlamentu in Svetu posreduje poročilo o delovanju načrta za obnovo staleža iz te uredbe.

Člen 33

Financiranje

Za namene Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾ se načrt za obnovo staleža iz te uredbe šteje za načrt v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1380/2013.

Člen 34

Postopek za spremembe

1. Kadar je to potrebno za prenos priporočil ICCAT o spremembi ali dopolnitvi načrta ICCAT o obnovi staleža, ki postanejo zavezujoča za Unijo, v pravo Unije, in kolikor spremembe prava Unije ne presegajo priporočil ICCAT, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35 za spreminjanje:

- (a) rokov za poročanje informacij iz člena 9(1) in (2), člena 10(3), člena 16(1) in (3), člena 17(1) in (3), člena 21(2) in (3), člena 22(2), člena 23(3), člena 26(1), člena 27(5) ter člena 31(1) in (3);
- (b) obdobja zapore, kot so določena v členu 10(1) in (2);
- (c) najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, določene v členu 11(1);
- (d) ravni odstopanja iz členov 12 in 13;
- (e) tehničnih značilnosti ribolovnega orodja, določenih v členu 14(1) do (4);
- (f) odstotka izkoriščenosti kvot, določenega v členu 22(1) in (2),
- (g) informacij o plovilih iz člena 16(1) in (2), člena 17(1), člena 21(1), (2), (3) in (4) in člena 30(2) ter
- (h) prilog I, II in III.

2. Vse spremembe, sprejete v skladu z odstavkom 1, se strogo omejijo le na prenos sprememb ali dopolnitev ustreznih priporočil ICCAT v pravo Unije.

Člen 35

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 34 se prenese na Komisijo za petletno obdobje od 15. julija 2019. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 34 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 20.5.2014, str. 1).

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 34, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 36

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za ribištvo in ribogojstvo, ustanovljen s členom 47 Uredbe (EU) št. 1380/2013. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 37

Spremembe Uredbe (EU) 2017/2107

V Uredbi (EU) 2017/2107 se členi 20 do 26 črtajo.

Člen 38

Spremembe Uredbe (ES) št. 1967/2006

V Prilogi II k Uredbi (ES) št. 1967/2006 se točka 6(2) nadomesti z naslednjim:

- „2. 2 500 trnkov za plovila, ki ciljno lovijo mečarico (*Xiphias gladius*), če ta vrsta predstavlja vsaj 70 % ulova žive teže po sortiranju;“.

Člen 39

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

PRILOGA I

MINIMALNI STANDARDI ICCAT ZA ZNANSTVENE OPAZOVALNE PROGRAME ZA RIBIŠKA PLOVILA

Splošne določbe

1. To so minimalni standardi za znanstvene opazovalne programe za ribiška plovila, določeni v Priporočilu ICCAT 16-14.

Kvalifikacije opazovalcev

2. Brez poseganja v kakršno koli usposabljanje ali tehnične kvalifikacije, ki jih priporoča SCRS, pogodbenice Konvencije zagotovijo, da imajo njihovi opazovalci minimalne kvalifikacije za opravljanje svojih nalog:
  - (a) dovolj znanja in izkušenj za prepoznavanje vrst rib in konfiguracij ribolovnega orodja ICCAT;
  - (b) sposobnost natančnega opazovanja in beleženja podatkov, ki se zbirajo v okviru programa;
  - (c) sposobnost opravljanja nalog iz spodnjega odstavka 7;
  - (d) sposobnost zbiranja bioloških vzorcev ter
  - (e) minimalno in ustrezno usposabljanje glede varnosti in preživetja na morju.
3. Poleg tega pogodbenice Konvencije za zagotovitev celovitosti svojega nacionalnega opazovalnega programa zagotovijo, da opazovalci:
  - (a) niso člani posadke opazovanega ribiškega plovila;
  - (b) niso zaposleni pri lastniku ali dejanskem lastniku opazovanega ribiškega plovila ter
  - (c) trenutno nimajo finančnega interesa za opazovani ribolov ali koristi od njega.

Prisotnost opazovalcev

4. Vsaka pogodbenica Konvencije ob upoštevanju svojih nacionalnih opazovalnih programov zagotovi naslednje:
  - (a) prisotnost opazovalcev pri najmanj 5 % ribolovnega navora pri vsakem pelagičnem ribolovu s parangali in, kot so opredeljeni v glosarju ICCAT, ribolovu s plovili za prevoz vabe, pastmi, zabodnimi mrežami in vlečnimi mrežami. Prisotnost v odstotkih se bo merila:
    - (i) za pelagični ribolov s parangali v številu ribolovnih dni, ribolovnih operacij ali potovanj;
    - (ii) za ribolov s plovili za prevoz vabe in pastmi v ribolovnih dnevih;
    - (iii) za ribolov z zabodnimi mrežami v ribolovnih urah ali dnevih ter
    - (iv) za ribolov z vlečnimi mrežami v ribolovnih izvlekih ali dnevih;
  - (b) ne glede na točko (a) pogodbenica Konvencije lahko za plovila s skupno dolžino manj kot 15 metrov uporabi alternativni pristop znanstvenega spremljanja, s katerim se bodo zbirali podatki, enakovredni tistim iz Priporočila ICCAT 16-14, na način, ki zagotavlja primerljivo prisotnost opazovalcev, če obstajajo izredni varnostni pomisleki, ki izključujejo uporabo opazovalca na krovu. V takih primerih mora pogodbenica Konvencije, ki želi uporabiti alternativni pristop, predstaviti podrobnosti pristopa SCRS, ki nato pristop oceni. SCRS bo svetoval ICCAT glede ustreznosti alternativnega pristopa za izvajanje obveznosti zbiranja podatkov, določenih v Priporočilu ICCAT 16-14. Alternativne pristope, izvedene na podlagi te določbe, pred njihovim izvajanjem odobri ICCAT na letnem zasedanju;
  - (c) reprezentativno časovno in prostorsko pokritost dejavnosti flote, da se zagotovi zbiranje ustreznih in primernih podatkov, kot je določeno v Priporočilu ICCAT 16-14 in v morebitnih dodatnih zahtevah nacionalnega opazovalnega programa pogodbenice Konvencije, pri čemer se upoštevajo značilnosti flote in ribolova;
  - (d) zbiranje podatkov o pomembnih vidikih ribolovne operacije, vključno z ulovom, kot je opredeljeno v odstavku 7.
5. Pogodbenice Konvencije lahko sklenejo dvostranske sporazume, pri čemer ena pogodbenica Konvencije namesti svoje nacionalne opazovalce na plovila, ki plujejo pod zastavo druge pogodbenice Konvencije, če se upoštevajo vse določbe Priporočila ICCAT 16-14.
6. Pogodbenice Konvencije si prizadevajo zagotoviti, da opazovalci menjajo plovila med svojimi nalogami.

Naloge opazovalca

7. Pogodbenice Konvencije od opazovalcev med drugim zahtevajo, da:

- (a) evidentirajo ribolovno dejavnost opazovanega vozila in poročajo o njej, kar med drugim vključuje vsaj:
  - (i) zbiranje podatkov, ki vključuje količinsko opredelitev skupnega ciljnega ulova, zavržkov in prilova (vključno z morskimi psi, morskimi želvami, morskimi sesalci in morskimi pticami), ocenitev ali meritev sestave ulova po velikosti, kolikor je mogoče, statusu ravnanja (tj. obdržan, zavržen mrtev, izpuščen živ) in zbiranje bioloških vzorcev za študije o življenjskem ciklu (npr. spolnih žlez, otolitov, hrbtenic, lusk);
  - (ii) zbiranje vseh najdenih oznak in poročanje o njih;
  - (iii) informacije o ribolovni operaciji, vključno z:
    - območjem ulova, opredeljenim z zemljepisno dolžino in širino,
    - informacijami o ribolovnem naporu (npr. število ribolovnih operacij, število trnkov itd.),
    - datumom vsake ribolovne operacije, po potrebi vključno s časom začetka in konca ribolovne dejavnosti,
    - uporabo predmetov za zbiranje rib, vključno z napravami za zbiranje rib, ter
    - splošno stanje izpuščenih živali glede na stopnje preživetja (tj. mrtve/žive, ranjene, itd.);
- (b) opazujejo in evidentirajo uporabo ukrepov za zmanjšanje prilova in druge ustrezne informacije;
- (c) kolikor je mogoče, opazujejo okoljske razmere in poročajo o njih (npr. stanje morja, klimatski in hidrološki parametri, itd.);
- (d) opazujejo naprave za zbiranje rib in poročajo o njih, v skladu z opazovalnim programom ICCAT, sprejetim v okviru večletnega programa za ohranjanje in upravljanje tropskega tuna, ter
- (e) opravljajo druge znanstvene naloge, kot jih priporoča SCRS in potrdi ICCAT.

Obveznosti opazovalca

8. Pogodbenice Konvencije zagotovijo, da (je) opazovalec:

- (a) ne ovira elektronske opreme plovila;
- (b) seznanjen s postopki za ravnanje v izrednih razmerah na krovu plovila, vključno z lokacijo rešilnih splavov, gasilnih aparatov in kompletov za prvo pomoč;
- (c) po potrebi komunicira s poveljnikom o zadevnih vprašanjih in nalogah v zvezi z opazovanjem;
- (d) ne moti ali ovira ribolovnih dejavnosti in običajnega delovanja plovila;
- (e) sodeluje pri informativnih sejah z ustreznimi predstavniki znanstvenega inštituta ali nacionalnega organa, pristojnega za izvajanje opazovalnega programa.

Obveznosti poveljnika

9. Pogodbenice Konvencije zagotovijo, da poveljnik plovila, ki mu je dodeljen opazovalec:

- (a) omogoči ustrezen dostop do plovila in njegovih operacij;
- (b) dovoli opazovalcu, da učinkovito izvaja svoje obveznosti, vključno z:
  - (i) zagotavljanjem ustreznega dostopa do orodja, dokumentacije (vključno z ladijskimi dnevniki v elektronski ali papirni obliki) in ulova plovila;
  - (ii) komuniciranjem kadar koli z ustreznimi predstavniki znanstvenega inštituta ali nacionalnega organa;
  - (iii) zagotavljanjem ustreznega dostopa do elektronike in druge pomembne opreme za ribolov, med drugim:
    - satelitske navigacijske opreme,
    - elektronskih sredstev komuniciranja;

- (iv) zagotavljanjem, da nihče na krovu opazovanega plovila nedovoljeno ne posega v opazovalno opremo ali dokumentacijo oziroma je ne uničuje; ne ovira, se vmešava ali drugače ravna na način, ki bi lahko po nepotrebnem preprečil opazovalcu, da opravlja svoje dolžnosti; ne ustrahuje, nadleguje ali na kakršen koli način škoduje opazovalcu; ali podkupuje ali skuša podkupiti opazovalca;
- (c) zagotovi nastanitev za opazovalce, vključno s prenočiščem, hrano in ustreznimi sanitarnimi ter zdravstvenimi prostori, ki je enaka nastanitvi častnikov;
- (d) opazovalcu zagotovi ustrezen prostor na poveljniškem mostu ali v krmarnici za opravljanje njegovih nalog ter prostor na krovu, primeren za opravljanje nalog opazovanja.

Dolžnosti pogodbenic Konvencije

10. Vsaka pogodbenica Konvencije:

- (a) zahteva, da njena plovila, ko lovijo vrste ICCAT, gostijo znanstvenega opazovalca v skladu z določbami iz Priporočila ICCAT 16-14;
- (b) nadzoruje varnost svojih opazovalcev;
- (c) kadar je mogoče in primerno, spodbuja svoj znanstveni inštitut ali nacionalni organ, naj sklene sporazume z znanstvenimi inštituti ali nacionalnimi organi drugih pogodbenic Konvencije za medsebojno izmenjavo poročil in podatkov opazovalcev;
- (d) v svoje letno poročilo vključi specifične informacije o izvajanju Priporočila ICCAT 16-14, ki jih uporabita ICCAT in SCRS ter vključujejo:
  - (i) podrobnosti o strukturi in zasnovi svojih znanstvenih opazovalnih programov, med drugim vključno s:
    - ciljno ravno prisotnosti opazovalcev glede na vrsto ribolova in orodja ter način merjenja,
    - podatki, ki jih je treba zbirati,
    - obstoječim zbiranjem podatkov in protokoli ravnanja z njimi,
    - informacijami o tem, kako se izberejo plovila, na katerih so opazovalci prisotni, da se doseže ciljna raven pogodbenice Konvencije glede prisotnosti opazovalcev,
    - zahtevami glede usposabljanja opazovalcev ter
    - zahtevami glede kvalifikacij opazovalcev;
  - (ii) število plovil, ki se spremljajo, dosežena raven prisotnosti opazovalcev glede na vrsto ribolova in orodja ter
  - (iii) podrobnosti o tem, kako so bile te ravni prisotnosti izračunane;
- (e) po prvi predložitvi informacij iz odstavka 10(d)(i) poroča o spremembah glede strukture ali zasnove svojih opazovalnih programov v svojih letnih poročilih, samo kadar pride do sprememb. Pogodbenice Konvencije še naprej letno poročajo ICCAT o informacijah iz odstavka 10(d)(ii);
- (f) v določeni elektronski obliki, ki jo pripravi SCRS, vsako leto poroča SCRS o informacijah, ki se zberejo v okviru nacionalnih opazovalnih programov in jih uporabi ICCAT, zlasti za ocenjevanje staleža in druge znanstvene namene, v skladu z veljavnimi postopki za druge zahteve sporočanja podatkov in nacionalnimi zahtevami glede zaupnosti;
- (g) zagotovi, da njeni opazovalci pri opravljanju svojih nalog iz odstavka 7 uporabijo zanesljive protokole za zbiranje podatkov, vključno z uporabo fotografiranja, kakor je potrebno in primerno.

Dolžnosti izvršnega sekretarja

- 11. Izvršni sekretar SCRS in ICCAT omogoča lažji odstop do ustreznih podatkov in informacij, predloženih v skladu s Priporočilom ICCAT 16-14.

Dolžnosti SCRS

12. Dolžnosti SCRS so, da:

- (a) kakor je potrebno in primerno, pripravi priročnik za opazovalce, ki ga pogodbenice Konvencije prostovoljno uporabljajo pri svojih nacionalnih opazovalnih programih in vključuje vzorčne obrazce za zbiranje podatkov in standardizirane postopke zbiranja podatkov, ob upoštevanju priročnikov za opazovalce in ustreznega gradiva, ki morda že obstajajo drugje, vključno v pogodbenicah Konvencije, regionalnih in podregionalnih organih ter drugih organizacijah;
- (b) glede na vrsto ribolova pripravi specifične smernice za elektronske sisteme za spremljanje;
- (c) ICCAT predloži povzetek znanstvenih podatkov in informacij, zbranih in sporočenih v skladu s Priporočilom ICCAT 16-14, ter vse relevantne povezane ugotovitve;
- (d) kakor je potrebno in primerno, oblikuje priporočila o tem, kako izboljšati učinkovitost znanstvenih opazovalnih programov, da bi se zadovoljile potrebe ICCAT po podatkih, vključno z morebitnimi revizijami Priporočila ICCAT 16-14 ali v zvezi z izvajanjem teh minimalnih standardov in protokolov s strani pogodbenic Konvencije.

Elektronski sistemi za spremljanje

13. Kadar SCRS elektronske sisteme za spremljanje opredeli kot učinkovite pri neki vrsti ribolova, se lahko namestijo na krov ribiških plovil kot dopolnitev ali, v pričakovanju mnenja SCRS in odločitve ICCAT, nadomestitev človeškega opazovalca na krovu.
  14. Pogodbenice Konvencije bi morale upoštevati veljavne smernice, ki jih podpre SCRS, o uporabi elektronskih sistemov za spremljanje.
  15. Pogodbenice Konvencije se spodbuja, da poročajo SCRS o svojih izkušnjah z uporabo elektronskih sistemov za spremljanje pri svojem ribolovu ICCAT, da bi se dopolnili programi s človeškimi opazovalci. Pogodbenice Konvencije, ki še niso uporabile takih sistemov, se spodbuja, da preučijo njihovo uporabo in svoje ugotovitve sporočijo SCRS.
-

PRILOGA II

ZAHTEVE ZA RIBOLOVNE LADIJSKE DNEVNIKE

Minimalne specifikacije za ribolovne ladijske dnevnik:

1. Posamezni listi ladijskega dnevnika so oštevilčeni.
2. Ladijski dnevnik se izpolni vsak dan (polnoč) ali pred prihodom v pristanišče.
3. V primeru inšpekcijskih pregledov na morju je ladijski dnevnik izpolnjen.
4. En izvod posameznega lista ostane pritrjen v ladijskem dnevniku.
5. Na krovu se hrani ladijski dnevnik, ki zajema dejavnosti v enem letu.

Minimalne standardne informacije v ribolovnih ladijskih dnevnikih:

1. Ime in naslov poveljnika.
2. Datumi in pristanišča odhoda, datumi in pristanišča prihoda.
3. Ime plovila, registrska številka, številka ICCAT, mednarodni radijski klicni znak in številka IMO (če je na voljo).
4. Ribolovno orodje:
  - (a) koda FAO vrste plovila;
  - (b) mere (npr. dolžina, velikost mrežnih očes, število trnkov).
5. Dejavnosti na morju z (najmanj) enim parangalom na dan potovanja z določitvijo:
  - (a) dejavnosti (npr. ribolov, termična obdelava s paro);
  - (b) lokacija: točne dnevne lokacije (v stopinjah in minutah), zabeležene za vsako ribolovno dejavnost, ali lokacija opoldne, če se tega dne ribolov ni izvajal;
  - (c) evidence ulova, vključno s:
    - (i) kodo FAO;
    - (ii) zaokroženo težo (RWT) v kg na dan;
    - (iii) številom kosov na dan.
6. Podpis poveljnika.
7. Načini tehtanja: ocena, tehtanje na krovu.
8. Ladijski dnevnik se vodi v ekvivalentu žive teže rib in navaja pretvorbene faktorje, ki se uporabljajo za oceno.

Minimalne informacije v ribolovnih ladijskih dnevnikih za iztovarjanje ali pretovarjanje:

1. Datumi in pristanišče iztovarjanja ali pretovarjanja.
2. Proizvodi:
  - (a) vrste in predstavitev s kodo FAO;
  - (b) število rib ali zabojev in količina v kg.
3. Podpis poveljnika ali zastopnika plovila.
4. Za pretovarjanje: ime, zastava in številka ICCAT prejemnega plovila.

PRILOGA III

PROGRAM SKUPNEGA MEDNARODNEGA INŠPEKCIJSKEGA NADZORA ICCAT

ICCAT v skladu z odstavkom 3 člena IX Konvencije ICCAT priporoča, da se na naslednji način uredi mednarodni nadzor zunaj voda pod nacionalno pristojnostjo, da se zagotovi uporaba Konvencije ICCAT in veljavnih ukrepov iz navedene konvencije:

I. Hude kršitve

1. Za namene teh postopkov huda kršitev pomeni naslednje kršitve določb ohranitvenih in upravljalnih ukrepov ICCAT, ki jih je sprejel ICCAT:
  - (a) ribolov brez licence, dovoljenja ali odobritve, ki jo izda pogodbenica Konvencije zastave;
  - (b) neizpolnjevanje obveznosti vodenja zadostnih evidenc o ulovu in podatkih v zvezi z ulovom v skladu z zahtevami ICCAT za poročanje ali znatno napačno poročanje o takšnih ulovih ali podatkih v zvezi z ulovom;
  - (c) ribolov na zaprtem območju;
  - (d) ribolov med zaprto sezono;
  - (e) namerno jemanje ali zadrževanje vrst v nasprotju z veljavnimi ohranitvenimi in upravljalnimi ukrepi, ki jih je sprejela ICCAT;
  - (f) obsežno kršitev omejitev ulova ali kvot, veljavnih na podlagi predpisov ICCAT;
  - (g) uporabo prepovedanega ribolovnega orodja;
  - (h) ponarejanje ali namerno prikrivanje oznak, identitete ali registracije ribiškega plovila;
  - (i) prikrivanje, nedovoljeno spreminjanje ali uničevanje dokazov, povezanih s preiskavo o kršitvi;
  - (j) številne kršitve, ki skupaj pomenijo hujše neupoštevanje ukrepov, ki jih je uvedla ICCAT;
  - (k) napad, upiranje, ustrahovanje, spolno nadlegovanje, motenje ali neupravičeno oviranje ali zadrževanje pooblaščenega inšpektorja ali opazovalca;
  - (l) namerno nedovoljeno spreminjanje ali onesposabljanje VMS;
  - (m) druge kršitve, ki jih lahko določi ICCAT, potem ko so vključene v revidirano različico teh postopkov in objavljene;
  - (n) motenje satelitskega sistema za spremljanje ali upravljanje plovila brez VMS;
  - (o) pretovarjanje na morju.
2. Če pooblaščen inšpektorji med vkrcavanjem in inšpekcijskim pregledom ribiškega plovila ugotovijo dejavnost ali okoliščine, ki bi pomenile hudo kršitev, kakor je opredeljena v odstavku 1, organi države zastave inšpekcijskega plovila takoj neposredno in prek sekretariata ICCAT obvestijo državo zastave ribiškega plovila. V takih primerih bi moral inšpektor obvestiti tudi vsako inšpekcijsko plovilo države zastave ribiškega plovila, za katero je znano, da je v bližini.
3. Inšpektorji ICCAT evidentirajo opravljene inšpekcijske preglede in vse kršitve, ugotovljene v ladijskem dnevniku.
4. Država pogodbenica zastave zagotovi, da zadevno ribiško plovilo po inšpekcijskem pregledu iz odstavka 2 preneha z vsemi ribolovnimi dejavnostmi. Država pogodbenica zastave zahteva, da ribiško plovilo v 72 urah odpluje v pristanišče, ki ga je določila in v katerem se bo začela preiskava.
5. V primeru, ko je inšpekcijski pregled ugotovil dejavnost ali okoliščine, ki bi pomenile hudo kršitev, bi bilo treba plovilo pregledati v skladu s postopki, opisanimi v Priporočilu ICCAT 11-18 o spremembi Priporočila 09-10, ki vzpostavlja seznam plovil, za katere se domneva, da so izvajala nezakonite, neprijavljene in neregulirane ribolovne dejavnosti na območju Konvencije ICCAT, ob upoštevanju ukrepov odziva in drugih nadaljnjih ukrepov.

II. Izvajanje inšpekcijskih pregledov

6. Inšpekcijske preglede izvajajo inšpektorji, ki jih določijo vlade pogodbenice. Imena pooblaščenih vladnih agencij in vsakega inšpektorja, ki ga za ta namen določijo zadevne vlade, se uradno sporočijo Komisiji ICCAT.
7. Inšpekcijska plovila, ki izvajajo mednarodne postopke vkrcavanja in inšpekcijske preglede v skladu s to prilogo, plujejo pod posebno zastavo ali zastavico, ki jo odobri Komisija ICCAT in izda sekretariat ICCAT. Imena plovil, ki se uporabljajo za ta namen, se sporočijo sekretariatu ICCAT takoj, ko je to izvedljivo, in pred začetkom inšpekcijskih dejavnosti. Sekretariat ICCAT da informacije o določenih inšpekcijskih plovilih na voljo vsem pogodbenicam Konvencije, med drugim tudi tako, da jih objavi na svojem spletnem mestu, ki je zaščiten z geslom.
8. Inšpektorji imajo ustrezen identifikacijski dokument, ki ga izdajo organi države zastave in ima obliko iz odstavka 21.
9. V skladu z ureditvijo, dogovorjeno na podlagi odstavka 16, se ribiško plovilo, ki pluje pod zastavo vlade pogodbenice in lovi tuna ali tunu podobne vrste rib na območju Konvencije zunaj voda v nacionalni pristojnosti, ustavi, kadar mu inšpekcijsko plovilo, ki pluje pod zastavico ICCAT, opisano v odstavku 7, in na kateri je inšpektor, da ustrezen signal po mednarodnem kodeksu signalov, razen če ribiško plovilo dejansko izvaja ribolovne dejavnosti, pri čemer se v takšnem primeru ustavi takoj po koncu takšne dejavnosti. Poveljnik ribiškega plovila inšpekcijski skupini, kot je določena v odstavku 10, dovoli vkrcanje na plovilo in zagotovi lestev za vkrcanje. Poveljnik inšpekcijski skupini omogoči, da preveri opremo, ulov ali orodje in vse zadevne dokumente, ki se zdijo inšpektorju potrebni za potrditev skladnosti s priporočili ICCAT, veljavnimi za državo zastave ribiškega plovila, ki se pregleduje. Poleg tega lahko inšpektorji zahtevajo tudi potrebne pojasnitve.
10. Poveljujoči častnik inšpekcijskega plovila velikost inšpekcijske skupine določi ob upoštevanju vseh pomembnih okoliščin. Inšpekcijska skupina bi morala biti čim manjša, da lahko varno in zanesljivo opravi naloge iz te priloge.
11. Inšpektorji po vkrcanju na ribiško plovilo predložijo identifikacijski dokument, opisan v odstavku 8. Inšpektorji upoštevajo splošno priznane mednarodne predpise, postopke in prakse, ki se nanašajo na varnost ribiškega plovila, ki se pregleduje, in posadke, čim bolj zmanjšajo motenje ribolovnih dejavnosti ali natovarjanja proizvoda ter se, kolikor je to izvedljivo, izogibajo ukrepom, ki bi negativno vplivali na kakovost ulova na krovu. Inšpektorji omejujejo proizvodnjo na ugotavljanje, ali so priporočila ICCAT, ki veljajo za državo zastave zadevnega ribiškega plovila, upoštevana. Inšpektorji lahko med inšpekcijskim pregledom prosijo poveljnika ribiškega plovila za potrebno pomoč. Inšpektorji pripravijo poročilo o inšpekcijskem pregledu v obliki, ki jo je odobrila Komisija ICCAT. Inšpektorji podpisujejo poročilo v prisotnosti poveljnika ribiškega plovila, ki je upravičen, da poročilo priloži ugotovitve, ki se mu zdijo primerne, in jih mora podpisati.
12. Izvod poročila se izroči poveljniku ribiškega plovila in vladi inšpekcijske skupine, ki predloži izvod ustreznim organom države zastave ribiškega plovila, ki se pregleduje, in Komisiji ICCAT. Če se ugotovi kakršna koli kršitev priporočil ICCAT, bi moral inšpektor, kadar je mogoče, obvestiti tudi vsako inšpekcijsko plovilo države zastave ribiškega plovila, za katero je znano, da je v bližini.
13. Upiranje inšpektorjem ali neupoštevanje njihovih navodil država zastave ribiškega plovila, ki se pregleduje, obravnava podobno kot tako ravnanje do nacionalnega inšpektorja.
14. Inšpektorji opravljajo svoje dolžnosti, določene s to ureditvijo, v skladu s predpisi iz te uredbe, vendar ostanejo pod operativnim nadzorom nacionalnih organov in jim odgovarjajo.
15. Vlade pogodbenice inšpekcijska poročila, obrazce z informacijami o opažanjih v skladu s Priporočilom ICCAT 94-09 in izjave, ki izhajajo iz inšpekcijskih pregledov dokumentacije s strani tujih inšpektorjev, preučijo ter glede njih sprejmejo ukrepe, določene s to ureditvijo, podobno kot pri poročilih nacionalnih inšpektorjev v skladu z nacionalno zakonodajo. Določbe iz tega odstavka ne nalagajo nobene obveznosti vladi pogodbenici, da poročilo tujega inšpektorja pripiše večjo dokazno vrednost, kot bi jo imelo v državi inšpektorja. Vlade pogodbenice sodelujejo, da bi omogočile sodne ali druge postopke, ki so posledica poročila inšpektorja v skladu s to ureditvijo.

16. (a) Vlade pogodbenice obvestijo Komisijo ICCAT do 1. januarja vsako leto o začasnih načrtih za izvajanje inšpekcijskih dejavnosti v tekočem koledarskem letu v skladu s Priporočilom ICCAT 16-05, Komisija ICCAT pa lahko da vladam pogodbenicam predloge za uskladitev nacionalnih dejavnosti na tem področju, vključno s številom inšpektorjev in inšpekcijskih plovil za prevoz inšpektorjev.
- (b) Ureditev iz Priporočila ICCAT 16-05 in načrti za sodelovanje se uporabljajo med vladami pogodbenicami, razen če se dogovorijo drugače, Komisija ICCAT pa je o takem dogovoru uradno obveščena. Pod pogojem, da se izvajanje programa med katerima koli vladama pogodbenicama do sprejetja takega dogovora prekine, če je katera od njiju o tem obvestila Komisijo ICCAT.
17. (a) Ribiško orodje se pregleda v skladu z veljavnimi predpisi za podobmočje, za katero se izvaja inšpekcijski pregled. Inšpektorji v inšpekcijskem poročilu o pregledu navedejo podobmočje, za katero je bil izveden inšpekcijski pregled, in opišejo vse ugotovljene kršitve.
- (b) Inšpektorji imajo pravico, da pregledajo vse ribolovno orodje, ki se uporablja, ali ribolovno orodje na krovu.
18. Inšpektorji pritrdijo identifikacijsko oznako, ki jo odobri Komisija ICCAT, na vsako pregledano ribolovno orodje, za katero se zdi, da je v nasprotju s priporočili ICCAT, veljavnimi za državo zastave zadevnega ribiškega plovila, in to zabeležijo v inšpekcijsko poročilo.
19. Inšpektorji lahko posnamejo fotografije orodja, opreme, dokumentacije in katerega koli drugega potrebnega elementa tako, da razkrivajo elemente, ki po njihovem mnenju niso v skladu z veljavnimi predpisi; v tem primeru se fotografirani predmeti navedejo v poročilu, kopije fotografij pa se priložijo izvodu poročila za državo zastave.
20. Inšpektorji po potrebi pregledajo ves ulov na krovu, da ugotovijo skladnost s priporočili ICCAT.
21. Službena izkaznica inšpektorjev ima naslednjo obliko:

mere: širina 10,4 cm, višina 7 cm.

<p>INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p>ICCAT</p> <p>Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date: Valid five years</p> <div data-bbox="229 1249 389 1426" style="border: 1px dashed black; padding: 5px; text-align: center;"> Photograph </div>	 <p>ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>.....</p> <p>ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>.....</p> <p>Inspector</p>
---	---

UREDBA (EU) 2019/1155 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 20. junija 2019
o spremembi Uredbe (ES) št. 810/2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Skupna politika Unije v zvezi z vizumi je neločljivo povezana z oblikovanjem območja brez notranjih meja. Vizumska politika bi morala ostati bistveno orodje za spodbujanje turizma in poslovanja, obenem pa pomagati pri odpravljanju varnostnih tveganj in tveganja nedovoljenih migracij v Unijo. Skupna vizumska politika bi morala prispevati k ustvarjanju rasti in biti skladna z drugimi politikami Unije, na primer na področju zunanjih odnosov, trgovine, izobraževanja, kulture in turizma.
- (2) Unija bi morala svojo vizumsko politiko uporabiti pri sodelovanju s tretjimi državami in za zagotavljanje boljšega ravnotežja med migracijskimi in varnostnimi vprašanji, gospodarskimi vidiki ter splošnimi zadevami na področju zunanjih odnosov.
- (3) V Uredbi (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ so določeni pogoji in postopki za izdajo vizumov za načrtovano bivanje na ozemlju držav članic, ki ne presega 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni.
- (4) Vloge za vizume bi morali obravnavati in o njih odločati konzulati ali, z odstopanjem od tega, centralni organi. Države članice bi morale zagotoviti, da so konzulati in centralni organi dovolj dobro seznanjeni z lokalnimi razmerami, da bi zagotovili celovitost vizumskega postopka.
- (5) Prosilcem bi moral biti na voljo čim bolj enostaven postopek oddaje vlog. Jasno bi morale biti, katera država članica je pristojna za obravnavo vloge, zlasti kadar namerava prosilec obiskati več držav članic. Države članice bi morale, kadar je mogoče, omogočiti, da se obrazci za vlogo izpolnijo in predložijo v elektronski obliki. Prosilcem bi bilo treba omogočiti tudi elektronski podpis obrazca za vlogo, kadar pristojna država članica priznava elektronski podpis. Treba bi bilo določiti roke za različne faze postopka, predvsem zato, da se potnikom omogoči, da načrtujejo vnaprej in se izognejo obdobjem, ko se na konzulatih oddaja večje število vlog.
- (6) Od držav članic se ne bi smelo zahtevati, da ohranijo možnost neposrednega dostopa za oddajo vlog na konzulatu na območjih, na katerih je bil za zbiranje vlog v imenu konzulata pooblaščen zunanji ponudnik storitev, brez poseganja v obveznosti, ki jih državam članicam nalaga Direktiva 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, zlasti člen 5(2) Direktive.

⁽¹⁾ UL C 440, 6.12.2018, str. 142.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. junija 2019.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

- (7) Vizumska taksa bi morala zagotoviti, da je na voljo dovolj finančnih sredstev za pokritje stroškov obravnave vlog, vključno z ustreznimi strukturami in zadostnim osebjem, da se zagotovi kakovostna in celovita obravnava vlog, ter spoštovanje rokov. Znesek vizumske takse bi bilo treba pregledati vsake tri leta na podlagi objektivnih ocenjevalnih meril.
- (8) Državljeni tretjih držav, za katere velja vizumska obveznost, bi morali imeti možnost oddati svojo vlogo v kraju svojega prebivališča, tudi če pristojna država članica nima konzulata za namene zbiranja vlog, in je v tej tretji državi ne zastopa druga država članica. V ta namen bi si morale države članice prizadevati za sodelovanje z zunanjimi ponudniki storitev, katerim bi moralo biti omogočeno, da zaračunajo pristojbino za storitve. Ta pristojbina za storitve načeloma ne bi smela preseči višine vizumske takse. Kadar ta znesek ne zadostuje za plačilo celotne storitve, bi morala obstajati možnost, da zunanji ponudnik storitev zaračuna višjo pristojbino za storitve, ob upoštevanju meje, določene v tej uredbi.
- (9) Sporazume o zastopanju bi bilo treba poenostaviti in olajšati, pri čemer se je treba izogibati oviram za sklenitev takih sporazumov med državami članicami. Država članica zastopnica bi morala biti odgovorna za izvedbo celotnega vizumskega postopka, ne da bi v njem sodelovala zastopana država članica.
- (10) Kadar jurisdikcija konzulata države članice zastopnice pokriva več kot državo gostiteljico, bi moralo biti možno, da sporazum o zastopanju zajema te tretje države.
- (11) Da bi zmanjšali upravne obremenitve za konzulate in olajšali potovanje pogostim ali rednim potnikom, bi morali biti vizumi za večkratni vstop z dolgo veljavnostjo izdani prosilcem, ki izpolnjujejo pogoje za vstop med celotnim obdobjem veljavnosti izdanega vizuma, na podlagi objektivno določenih skupnih meril in ne bi smeli biti omejeni na posebne namene potovanja ali kategorije prosilcev. V tem oziru bi morale države članice posebno pozornost nameniti osebam, ki potujejo za namene opravljanja svojega poklica, kot so poslovneži, pomorščaki, umetniki in športniki. Obstajati bi morala možnost, da se izdajo vizumi za večkratni vstop s krajšim obdobjem veljavnosti, če za to obstajajo utemeljeni razlogi.
- (12) Glede na razlike v lokalnih razmerah, zlasti v zvezi z migracijskimi in varnostnimi tveganji, kot tudi na odnose, ki jih Unija vzdržuje s posameznimi državami, bi morali konzulati na posameznih lokacijah oceniti potrebo po prilagoditvi pravil o izdaji vizumov za večkratni vstop, da bi zagotovili ugodnejšo ali bolj omejujočo uporabo. Pri ugodnejših pristopih pri izdajanju vizumov za večkratni vstop z dolgo veljavnostjo bi morali upoštevati zlasti obstoječe trgovinske sporazume, ki zajemajo mobilnost poslovnežev. Na podlagi te ocene, bi morala Komisija z izvedbenimi akti sprejeti pravila v zvezi s pogoji za izdajo takšnih vizumov, ki bi se uporabljali v vsaki jurisdikciji.
- (13) Kadar ni zadostnega sodelovanja nekaterih tretjih držav pri ponovnem sprejemu njihovih državljanov, ki so bili prijeti zaradi neurejenega statusa, in te tretje države ne sodelujejo učinkovito v postopku vračanja, bi se morale na podlagi preglednega mehanizma, ki temelji na objektivnih merilih, omejeno in začasno uporabiti nekatere določbe Uredbe (ES) št. 810/2009, da se okrepi sodelovanje določene tretje države na področju ponovnega sprejema migrantov brez urejenega statusa. Komisija bi morala redno, vsaj enkrat letno, oceniti sodelovanje tretjih držav glede ponovnega sprejema in preučiti morebitna uradna obvestila držav članic v zvezi s sodelovanjem s tretjo državo na področju ponovnega sprejema migrantov brez urejenega statusa. Komisija bi morala pri svoji oceni, ali tretja država sodeluje v zadostni meri in ali je zato potrebno ukrepanje, upoštevati celotno sodelovanje te tretje države na področju migracij, zlasti na področjih upravljanja meja, preprečevanja in zatiranja tihotapljenja migrantov ter preprečevanja tranzita migrantov brez urejenega statusa prek njenega ozemlja. Kadar Komisija meni, da tretja država ne sodeluje v zadostni meri, ali kadar je z uradnim obvestilom navadne večine držav članic obveščena, da tretja država ne sodeluje v zadostni meri, bi morala Svetu predložiti predlog za sprejetje izvedbenega sklepa, hkrati pa nadaljevati prizadevanja za izboljšanje sodelovanja z zadevno tretjo državo. Poleg tega kadar Komisija glede stopnje sodelovanja tretje države z državami članicami pri ponovnem sprejemu migrantov brez urejenega statusa, ocenjeno na podlagi ustreznih in objektivnih podatkov, meni, da tretja država zadovoljivo sodeluje, bi morala imeti možnost, da Svetu predloži predlog za sprejetje izvedbenega sklepa za prosilce ali kategorije prosilcev, ki so državljani te tretje države in ki zaprosijo za vizum na ozemlju te tretje države, ki zagotavlja eno ali več poenostavitev vizumskega postopka.

- (14) Za zagotovitev, da se ustrezno upoštevajo vsi relevantni dejavniki in možne posledice uporabe ukrepov za izboljšanje sodelovanja tretje države na področju ponovnega sprejema, glede na posebej občutljivo politično naravo takšnih ukrepov in njihove horizontalne posledice za države članice in samo Unijo, zlasti za njihove zunanje odnose in celotno delovanje schengenskega območja, bi bilo treba na Svet, ki deluje na predlog Komisije, prenesti izvedbena pooblastila. S podelitvijo takih izvedbenih pooblastil Svetu se ustrezno upošteva morebitna politično občutljiva narava izvajanja ukrepov za okrepitev sodelovanja tretjih držav na področju ponovnega sprejema, ob upoštevanju sporazumov o poenostavitvi vizumskih postopkov, ki so jih države članice sklenile s tretjimi državami.
- (15) Prosilci, ki se jim zavrne izdaja vizuma, bi morali imeti možnost pritožbe. Uradno obvestilo o zavrnitvi bi moralo vključevati podrobne informacije o razlogih za zavrnitev in o pritožbenem postopku. V pritožbenem postopku bi bilo treba prosilcem dati dostop do vseh ustreznih informacij za njihov primer, v skladu z nacionalnim pravom.
- (16) Ta uredba spoštuje temeljne pravice ter upošteva pravice in načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah. Njen namen je zlasti zagotoviti dosledno spoštovanje pravice do varstva osebnih podatkov, pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja in pravic otroka, ter zaščito ranljivih oseb.
- (17) Schengensko sodelovanje na lokalni ravni je bistvenega pomena za usklajeno uporabo skupne vizumske politike in pravilno oceno migracijskega in varnostnega tveganja. Znotraj tega sodelovanja bi morale države članice oceniti operativno uporabo posebnih določb glede na lokalne razmere in migracijsko tveganje. Delegacije Unije bi morale koordinirati sodelovanje in izmenjave med konzulati na posameznih lokacijah.
- (18) Države članice bi morale pozorno in redno spremljati delovanje zunanjih ponudnikov storitev, da bi zagotovili skladnost s pravnim instrumentom, ki ureja naloge, ki so jim zaupane. Države članice bi morale Komisiji letno poročati o sodelovanju z zunanjimi ponudniki storitev in njihovem spremljanju. Države članice bi morale zagotoviti, da celoten postopek za obravnavo vlog in sodelovanje z zunanjimi ponudniki storitev spremlja osebe na delu v tujini.
- (19) Treba bi bilo sprejeti prilagodljiva pravila, ki bi državam članicam omogočala, da optimizirajo souporabo virov in povečajo konzularno pokritost. Sodelovanje med državami članicami (schengenski vizumski centri) bi lahko potekalo v kakršni koli obliki, prilagojeni lokalnim razmeram, da bi se povečala zemljepisna konzularna pokritost, zmanjšali stroški držav članic, povečala prepoznavnost Unije in izboljšale storitve, ki so na voljo prosilcem.
- (20) Sistemi za elektronsko oddajo vlog so pomembno orodje za lajšanje postopkov za oddajo vlog. V prihodnosti bi bilo treba oblikovati skupno rešitev s ciljem digitalizacije, s čimer bi v celoti izkoristili nedavni pravni razvoj in tehnološke dosežke, da bi omogočili spletno oddajo vlog, kar bi razbremenilo prosilce in privabilo na schengensko območje več obiskovalcev. Enostavna in racionalizirana postopkovna jamstva bi se morala okrepiti in enotno izvajati. Poleg tega bi se razgovori, kadar mogoče, lahko vodili z uporabo sodobnih digitalnih orodij in sredstev za komunikacijo na daljavo, kot so glasovni ali video klici prek interneta. Med postopkom bi se morale spoštovati temeljne pravice prosilcev.
- (21) Da se zagotovi možnost za spremembo višine vizumskih taks, določene v tej uredbi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte v zvezi s spremembo te uredbe glede zneska vizumskih taks. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje^(?). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njeni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

^(?) ULL 123, 12.5.2016, str. 1.

- (22) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 810/2009, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾.
- (23) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (24) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ne sodeluje ⁽⁷⁾; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (25) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ne sodeluje ⁽⁸⁾; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (26) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁹⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽¹⁰⁾.
- (27) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹¹⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽¹²⁾.
- (28) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu, sklenjenim med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹³⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽¹⁴⁾.
- (29) Ta uredba za Ciper predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁷⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽⁸⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

⁽⁹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽¹⁰⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽¹¹⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽¹²⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽¹³⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽¹⁴⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

- (30) Ta uredba za Bolgarijo in Romunijo predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005.
- (31) Ta uredba za Hrvaško predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravni redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2011.
- (32) Uredbo (ES) št. 810/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 810/2009 se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ta uredba določa postopke in pogoje za izdajo vizumov za načrtovano bivanje na ozemlju držav članic, ki ne presega 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Države članice morajo pri uporabi te uredbe ravnati popolnoma skladno s pravom Unije, vključno z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. V skladu s splošnimi načeli prava Unije se odločitve o vlogah na podlagi te uredbe sprejmejo za vsak primer posebej.“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) v točki 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) načrtovanega bivanja na ozemlju držav članic, ki ne presega 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, ali“;

(b) točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. ‚priznana potna listina‘ pomeni potno listino, ki jo ena ali več držav članic priznava za namen prehoda zunanjih meja in pritrditve vizumov na podlagi Sklepa št. 1105/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Sklep št. 1105/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o seznamu potnih listin, ki imetniku omogočajo prehod zunanjih meja in v katere se lahko vpiše vizum, ter o vzpostavitvi mehanizma za pripravo tega seznama (UL L 287, 4.11.2011, str. 9).“;

(c) dodata se naslednji točki:

„12. ‚pomorščak‘ pomeni vsako osebo, ki je zaposlena, najeta ali dela v kakršni koli vlogi na ladji v pomorskem prometu ali ladji, ki pluje v mednarodnih celinskih vodah;

13. ‚elektronski podpis‘ pomeni elektronski podpis, kakor je opredeljen v točki 10 člena 3 Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).“;

(3) v členu 3(5) se točki (b) in (c) nadomestita z naslednjim:

„(b) državljanke tretjih držav, ki imajo veljavno dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdala država članica, ki ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ali država članica, ki še ne uporablja določb schengenskega pravnega reda v celoti, ali državljanke tretjih držav, ki imajo eno od veljavnih dovoljenj za prebivanje iz Priloge V, ki so ga izdale Andora, Kanada, Japonska, San Marino ali Združene države Amerike, ki jamčijo za brezpogojni ponovni sprejem imetnika, ali imajo veljavno dovoljenje za prebivanje v eni ali več čezmorskih državah ali ozemljih Kraljevine Nizozemske (Aruba, Curaçao, Sveti Martin, Bonaire, Sveti Evstahij in Saba);

- (c) državljanje tretjih držav, ki imajo veljavni vizum za državo članico, ki ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ali za državo članico, ki še ne uporablja določb schengenskega pravnega reda v celoti, ali za državo, ki je pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ali za Kanado, Japonsko ali Združene države Amerike, ali za imetnike, ki imajo veljavni vizum za eno ali več čezmorskih držav ali ozemelj Kraljevine Nizozemske (Aruba, Curaçao, Sveti Martin, Bonaire, Sveti Evstahij in Saba), kadar potujejo v državo, ki je izdala vizum, ali v katero koli drugo tretjo državo, ali kadar se po uporabi vizuma vračajo iz države, ki je izdala vizum;“;

- (4) v členu 4 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko države članice odločijo, da vloge obravnavajo in o njih odločajo centralni organi. Države članice zagotovijo, da so ti organi dovolj dobro seznanjeni z lokalnimi razmerami v državi, v kateri je vloga oddana, da lahko ocenijo migracijska in varnostna tveganja, ter imajo zadostno znanje jezika, da lahko analizirajo dokumente ter da po potrebi zagotovijo sodelovanje konzulatov za izvedbo dodatnih obravnjav in razgovorov.“;

- (5) v členu 5(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) država članica, katere ozemlje je glede na dolžino bivanja, šteto v dnevih, ali glede namena bivanja glavni cilj potovanja oziroma potovanj, če ima prosilec več kot en cilj, ali če naj bi v obdobju dveh mesecev večkrat obiskal njeno ozemlje, ali“;

- (6) člen 8 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Država članica se lahko strinja, da zastopa drugo državo članico, ki je pristojna v skladu s členom 5, in v imenu te države članice obravnava in odloča o vlogah. Poleg tega lahko država članica v omejenem obsegu zastopa drugo državo članico samo za sprejem vlog in zajem biometričnih identifikatorjev.“;

- (b) odstavek 2 se črta;

- (c) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Kadar je zastopanje omejeno v skladu z drugim stavkom odstavka 1, je treba pri zbiranju podatkov in njihovem prenosu v zastopano državo članico spoštovati ustrezna pravila o varstvu in varnosti podatkov.“;

4. Država članica zastopnica in zastopana država članica določita dvostranski sporazum. V tem sporazumu se:

- (a) določijo trajanje zastopanja, če je samo začasno, in postopki za njegovo prenehanje;

(b) lahko opredelijo, zlasti kadar ima zastopana država članica konzulat v zadevni tretji državi, določbe o zagotovitvi prostorov in osebja ter finančni prispevki zastopane države članice.“;

- (d) odstavka 7 in 8 se nadomestita z naslednjim:

„7. Zastopana država članica Komisijo uradno obvesti o novih sporazumih o zastopanju ali prenehanju teh sporazumov najpozneje 20 koledarskih dni pred začetkom njihove veljavnosti ali njihovim prenehanjem, razen v primerih višje sile.“;

8. Konzulat države članice zastopnice obenem, ko se izda uradno obvestilo iz odstavka 7, obvesti konzulate drugih držav članic ter delegacijo Unije v zadevni sodni pristojnosti o sporazumih o zastopanju ali njihovem prenehanju.“;

- (e) dodata se naslednja odstavka:

„10. Če država članica ni prisotna niti zastopana v tretji državi, v kateri prosilec oddaja vlogo, si ta država članica prizadeva sodelovati z zunanjim ponudnikom storitev, v skladu s členom 43, v tej tretji državi.“;

11. Kadar se konzulat države članice na določeni lokaciji sooči s tehničnimi težavami zaradi dolgotrajne višje sile, ta država članica poišče drugo državo članico, da jo začasno zastopa na tej lokaciji za vse ali nekatere kategorije prosilcev.“;

(7) člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vloge se oddajo največ šest mesecev pred začetkom načrtovanega potovanja pomorščaki, ki opravljajo svoje naloge, pa svoje vloge oddajo največ devet mesecev pred začetkom načrtovanega potovanja in praviloma najmanj 15 koledarskih dni pred začetkom načrtovanega potovanja. V upravičenih posameznih nujnih primerih konzulat ali centralni organi lahko dovolijo oddajo vlog pozneje kot 15 koledarskih dni pred začetkom načrtovanega potovanja.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Brez poseganja v člen 13 vloge lahko oddajo:

(a) prosilec;

(b) pooblaščen komercialni posrednik;

(c) poklicno, kulturno, športno ali izobraževalno združenje oziroma institucija v imenu svojih članov.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„5. Od prosilca se ne sme zahtevati, da se zaradi oddaje vloge osebno zglaš na več kot enem mestu.“;

(8) člen 10 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Prosilci vlogo oddajo osebno zaradi odvzema prstnih odtisov v skladu s členom 13(2) in (3) ter točko (b) člena 13(7). Brez poseganja v prvi stavek tega odstavka in v člen 45 lahko prosilci vloge oddajo v elektronski obliki, kadar je ta na voljo.“;

(b) odstavek 2 se črta;

(9) člen 11 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„1. Vsak prosilec predloži ročno ali elektronsko izpolnjen obrazec iz Priloge I. Obrazec se podpiše. Lahko se podpiše ročno ali elektronsko, kadar država članica, ki je pristojna za obravnavo vloge in odločanje o njej, priznava elektronski podpis.“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Kadar prosilec obrazec za vlogo podpiše elektronsko, mora biti elektronski podpis kvalificiran elektronski podpis v smislu točke 12 člena 3 Uredbe (EU) št. 910/2014.

1b. Vsebina elektronske različice obrazca za vlogo, če je ustrezno, je navedena v Prilogi I.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Obrazec je na voljo vsaj v naslednjih jezikih:

(a) v uradnem(-ih) jeziku(-ih) države članice, za katero se zahteva vizum, ali države članice zastopnice in

(b) v uradnem(-ih) jeziku(-ih) države gostiteljice.

Poleg jezika(-ov) iz točke (a) je lahko obrazec na voljo tudi v katerem(-ih) koli drugem(-ih) uradnem(-ih) jeziku(-ih) institucij Unije.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če uradni jezik(-i) države gostiteljice ni(-so) vključeni v obrazec, mora biti prosilcem ločeno na voljo prevod v ta(-e) jezik(-e).“;

(10) člen 14 se spremeni:

(a) odstavki 3 do 5 se nadomestijo z naslednjim:

„3. Neizčrpen seznam spremnih dokumentov, ki se lahko zahteva od prosilca, da se preveri izpolnjevanje pogojev iz odstavkov 1 in 2, je naveden v Prilogi II.

4. Države članice lahko zahtevajo, da prosilci predložijo garantno pismo ali dokazilo o zasebni nastanitvi ali oboje z izpolnitvijo obrazca, ki ga sestavi vsaka država članica. Na tem obrazcu se navedejo zlasti:

(a) ali je to garantno pismo ali dokazilo o zasebni nastanitvi ali oboje;

(b) ali je sponzor ali oseba, ki vabi, fizična oseba, podjetje ali organizacija;

(c) osebni in kontaktni podatki sponzorja ali osebe, ki vabi;

(d) osebni podatki (ime in priimek, datum in kraj rojstva ter državljanstvo) prosilca(-ev);

(e) naslov nastanitve;

(f) trajanje in namen bivanja;

(g) morebitne družinske vezi s sponzorjem ali osebo, ki vabi;

(h) informacije, ki se zahtevajo na podlagi člena 37(1) Uredbe VIS.

Obrazec se pripravi v uradnem(-ih) jeziku(-ih) države članice in vsaj v enem od ostalih uradnih jezikov institucij Unije. Vzorec obrazca se pošlje Komisiji.

5. Konzulati v okviru schengenskega sodelovanja na lokalni ravni ocenijo izvajanje pogojev iz odstavka 1, da se upoštevajo lokalne razmere ter migracijska in varnostna tveganja,“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Komisija po potrebi zaradi upoštevanja lokalnih razmer, kakor je določeno v členu 48, z izvedbenimi akti sprejme usklajen seznam spremnih dokumentov, ki se uporabljajo v vsaki jurisdikciji. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 52(2).“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Zahteve iz odstavka 1 tega člena se lahko opustijo, če je prosilec konzulatu ali centralnim organom znan po poštenosti in zanesljivosti, zlasti kar se tiče zakonite uporabe prejšnjih vizumov, in ni dvoma, da bo ob prehodu zunanjih meja držav članic izpolnjeval zahteve iz člena 6(1) Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).“;

(11) v členu 15(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„2. Prosilci za vizum za večkratni vstop dokažejo, da imajo sklenjeno ustrezno in veljavno potovalno zdravstveno zavarovanje, ki krije obdobje prvega načrtovanega potovanja.“;

(12) člen 16 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

- „1. Prosilci plačajo vizumsko takso v višini 80 EUR.
2. Otroci od šestega do dvanajstega leta starosti plačajo vizumsko takso v višini 40 EUR.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Če Svet sprejme izvedbeni sklep na podlagi točke (b) člena 25a(5), se uporablja vizumska taksa 120 EUR ali 160 EUR. Ta odločba ne velja za otroke, mlajše od 12 let.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(d) v odstavku 4 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) raziskovalci, kot so opredeljeni v točki 2 člena 3 Direktive (EU) 2016/801 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ki potujejo zaradi opravljanja znanstvenih raziskav oziroma se udeležujejo znanstvenega seminarja ali konference;

(*) Direktiva (EU) 2016/801 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva, prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varušku au pair (UL L 132, 21.5.2016, str. 21).“;

(e) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

- „5. Plačila vizumske takse so lahko oproščeni:
- (a) otroci med šestim in 18 letom starosti;
  - (b) imetniki diplomatskih in službenih potnih listov;
  - (c) udeleženci seminarjev, konferenc, športnih, kulturnih ali izobraževalnih dogodkov, ki jih organizirajo neprofitne organizacije, stari 25 let ali mlajši.“;

(f) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. V posameznih primerih se znesek vizumske takse, ki se zaračuna, lahko oprosti ali zniža, kadar ta ukrep pomaga spodbujati kulturne ali športne interese, interese na področju zunanje politike, razvojne politike in na drugih področjih ključnega javnega pomena ali iz humanitarnih razlogov ali zaradi mednarodnih obveznosti.“;

(g) v odstavku 7 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če se vizumska taksa zaračuna v valuti, ki ni euro, se zaračunani znesek vizumske takse v tej valuti določi in redno prilagaja na podlagi referenčnega deviznega tečaja za euro, ki ga določi Evropska centralna banka. Zaračunani znesek se lahko zaokroži navzgor, hkrati pa se zagotovi, da se v okviru schengenskega sodelovanja na lokalni ravni zaračunavajo podobne vizumske takse.“;

(h) doda se naslednji odstavek:

„9. Komisija oceni potrebo po pregledu zneska vizumskih taks, določenih v odstavkih 1, 2 in 2a tega člena, vsaka tri leta, pri čemer upošteva objektivna merila, kot je splošna stopnja inflacije v Uniji, ki jo objavi Eurostat, in tehtano povprečje plač javnih uslužbencev držav članic. Na podlagi te ocene Komisija po potrebi sprejme delegirane akte v skladu s členom 51a v zvezi s spremembo te uredbe glede zneska vizumskih taks.“;

(13) člen 17 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

- „1. Zunanji ponudnik storitev lahko v skladu s členom 43 zaračuna pristojbino za storitve.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(c) vstavijo se naslednji odstavki:

„4a. Z odstopanjem od odstavka 4 v tretjih državah, kjer pristojna država članica nima konzulata za namen zbiranja vlog in je ne zastopa druga država članica, pristojbina za storitve načeloma ne presega 80 EUR.

4b. Če znesek iz odstavka 4a ne zadostuje za plačilo celotne storitve, se lahko izjemoma zaračuna višja pristojbina za storitve v višini do 120 EUR. V takšnem primeru zadevna država članica Komisijo uradno obvesti o svoji nameri, da dovoli zaračunavanje višje pristojbine za storitve najpozneje tri mesece pred začetkom njenega izvajanja. V uradnem obvestilu se navedejo razlogi za določitev višine pristojbine za storitve in zlasti se podrobno navedejo stroški, zaradi katerih je določen višji znesek pristojbine.“;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Zadevna država članica lahko ohrani možnost za vse prosilce, da vloge oddajo neposredno na njenih konzulatih ali na konzulatu države članice, s katero ima sklenjen sporazum o zastopanju v skladu s členom 8.“;

(14) člen 19 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni konzulat ali centralni organi pristojne države članice preverijo, ali“;

(b) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„2. Če pristojni konzulat ali centralni organi pristojne države članice ugotovijo, da so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, je vloga dopustna in konzulat ali centralni organi:

- ravnajo v skladu s členom 8 Uredbe VIS in
- nadaljujejo obravnavo vloge.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Če pristojni konzulat ali centralni organi pristojne države članice ugotovijo, da pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, vloga ni dopustna in konzulat ali centralni organi brez odlašanja:

- vrnejo obrazec in vse dokumente, ki jih je prosilec predložil,
- uničijo zbrane biometrične podatke,
- povrnejo vizumsko takso in
- ne obravnavajo vloge.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Vloga, ki ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 1, se lahko, z odstopanjem od odstavka 3, šteje za dopustno iz humanitarnih razlogov, zaradi nacionalnih interesov ali mednarodnih obveznosti.“;

(15) člen 21 se spremeni:

(a) odstavek 3 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„3. Pri preverjanju, ali prosilec izpolnjuje pogoje za vstop, konzulat ali centralni organi preverijo“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) da ima prosilec sklenjeno ustrezno in veljavno potovalno zdravstveno zavarovanje, ki po potrebi krije obdobje načrtovanega bivanja ali, če je zaprosil za vizum za večkratni vstop, obdobje prvega načrtovanega potovanja.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Konzulat ali centralni organi na podlagi trajanja predhodnih in načrtovanih bivanj po potrebi preveri, da prosilec ni presegel najdaljšega trajanja dovoljenega bivanja na ozemlju držav članic, ne glede na morebitna dovoljena bivanja na podlagi nacionalnih vizumov za dolgoročno bivanje ali dovoljenja za prebivanje.“;

(c) v odstavku 6 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„6. Pri preverjanju vloge za letališki tranzitni vizum konzulat ali centralni organi preverijo zlasti:“;

(d) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Med obravnavo vloge lahko konzulati ali centralni organi v utemeljenih primerih opravijo razgovor s prosilcem in zahtevajo dodatne dokumente.“;

(16) člen 22 se spremeni:

(a) odstavki 1 do 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Zaradi nevarnosti za javni red, notranjo varnost, mednarodne odnose ali javno zdravje lahko država članica zahteva, da se centralni organi drugih držav članic med obravnavo vlog, ki so jih oddali državljani določenih tretjih držav ali določene kategorije teh državljanov, posvetujejo z njenimi centralnimi organi. Tovrstno posvetovanje se ne izvaja v primeru vlog za letališki tranzitni vizum.

2. Centralni organi, s katerimi poteka posvetovanje, v vsakem primeru odgovorijo čim prej, najpozneje pa v sedmih koledarskih dneh po prejemu zahteve za posvetovanje. Če centralni organi v navedenem roku ne odgovorijo, pomeni, da nimajo razlogov za nasprotovanje izdaji vizuma.

3. Države članice praviloma uradno obvestijo Komisijo o uvedbi ali umiku zahteve za predhodno posvetovanje najpozneje 25 koledarskih dni pred začetkom veljavnosti ukrepa. Te informacije se sporočijo tudi v okviru schengenskega sodelovanja na lokalni ravni v zadevni jurisdikciji.“;

(b) odstavek 5 se črta;

(17) člen 23 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ta rok se lahko v posameznih primerih podaljša na največ 45 koledarskih dni, zlasti kadar je treba vlogo dodatno pregledati.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. O vlogi se v utemeljenih posameznih nujnih primerih odloči brez odlašanja.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(d) odstavek 4 se spremeni:

(i) vstavi se naslednja točka:

„(ba) izda letališki tranzitni vizum v skladu s členom 26 ali“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) zavrne vizum v skladu s členom 32.“;

(iii) točka (d) se črta;

(18) člen 24 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) tretji pododstavek se črta;

(ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v točko (a) člena 12 obdobje veljavnosti vizuma za enkratni vstop vključuje ‚dopustno prekoračitev roka‘ 15 dni.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Če prosilec izpolnjuje pogoje za vstop iz točke (a) in točk (c) do (e) člena 6(1) Uredbe (EU) 2016/399, se vizumi za večkratni vstop z daljšo veljavnostjo izdajo za naslednja obdobja veljavnosti, razen če bi veljavnost vizuma presegla veljavnosti potne listine:

(a) za obdobje veljavnosti enega leta, če je prosilec pridobil in zakonito uporabil tri vizume v zadnjih dveh letih;

(b) za obdobje veljavnosti dveh let, če je prosilec pridobil in zakonito uporabil predhoden vizum za večkratni vstop, veljaven eno leto v zadnjih dveh letih;

(c) za obdobje veljavnosti petih let, če je prosilec pridobil in zakonito uporabil predhoden vizum za večkratni vstop, veljaven dve leti v zadnjih treh letih.

Letališki tranzitni vizumi in vizumi z omejeno ozemeljsko veljavnostjo, izdani v skladu s členom 25(1), se ne upoštevajo pri izdajanju vizumov za večkratni vstop.“;

(c) vstavijo se naslednji odstavki:

„2a. Z odstopanjem od odstavka 2 se obdobje veljavnosti izdanega vizuma v posameznih primerih lahko skrajša, kadar obstaja upravičen dvom, da bodo pogoji za vstop izpolnjeni za celotno obdobje.

2b. Z odstopanjem od odstavka 2 konzulati v okviru schengenskega sodelovanja na lokalni ravni ocenijo, ali je treba pravila o izdaji vizumov za večkratni vstop iz odstavka 2 prilagoditi zaradi upoštevanja lokalnih razmer ter migracijskih in varnostnih tveganj, da bi se sprejeli ugodnejši ali bolj omejevalni predpisi v skladu z odstavkom 2d.

2c. Brez poseganja v odstavek 2 se lahko vizum za večkratni vstop, z veljavnostjo do pet let, izda prosilcem, ki dokažejo, da morajo pogosto ali redno potovati, ali utemeljijo namero, da bodo pogosto ali redno potovali, če dokažejo svojo poštenost in zanesljivost, zlasti zakonito uporabo prejšnjih vizumov, ekonomski položaj v matični državi in dejansko namero, da zapustijo ozemlje držav članic pred iztekom veljavnosti vizuma, za katerega so zaprosili.

2d. Komisija po potrebi na podlagi ocene iz odstavka 2b tega člena z izvedbenimi akti sprejme pravila v zvezi s pogoji za izdajo vizumov za večkratni vstop iz odstavka 2 tega člena, ki se uporabijo v posamezni jurisdikciji, da bi se upoštevale lokalne razmere, migracijska in varnostna tveganja in splošni odnosi zadevne tretje države z Unijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 52(2).“;

(19) vstavi se naslednji člen:

„Člen 25a

Sodelovanje na področju ponovnega sprejema

1. Odvisno od stopnje sodelovanja tretje države z državami članicami pri ponovnem sprejemu migrantov brez urejenega statusa, ocenjene na podlagi ustreznih in objektivnih podatkov, se člen 14(6), člen 16(1), točka (b) člena 16(5), člen 23(1) ter člen 24(2) in (2c) ne uporabljajo za prosilce ali kategorije prosilcev, ki so državljani tretje države, za katero se na podlagi zadevnih in objektivnih podatkov šteje, da ne sodeluje v zadostni meri v skladu s tem členom.

2. Komisija redno, vsaj enkrat letno, ocenjuje sodelovanje tretjih držav na področju ponovnega sprejema, pri čemer upošteva zlasti naslednje kazalnike:

- (a) število odločb o vrnitvi, izdanih osebam iz zadevne tretje države, ki nezakonito bivajo na ozemlju držav članic;
- (b) število dejanskih prisilnih vrnitev oseb, ki jim je bila izdana odločba o vrnitvi, kot odstotek števila odločb o vrnitvi, izdanih državljanom zadevne tretje države, vključno po potrebi in na podlagi sporazumov o ponovnem sprejemu Unije ali dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu s številom državljanov tretjih držav, ki so potovali prek ozemlja zadevne tretje države;
- (c) za vsako državo članico število prošenj za ponovni sprejem, ki jih je tretja država sprejela, izraženo kot odstotek števila prošenj, ki jih je prejela.
- (d) stopnjo praktičnega sodelovanja glede vračanja v različnih fazah postopka vračanja, kot so:
  - (i) pomoč pri identifikaciji oseb, ki nezakonito prebivajo na ozemlju držav članic, in pri pravočasnem izdajanju potnih listin;
  - (ii) sprejemanje evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ali prepustnice Unije;
  - (iii) pristanek na ponovni sprejem oseb, ki so v postopku zakonitega vračanja;
  - (iv) sprejetje letov in operacij vračanja.

Takšna ocena mora temeljiti na uporabi zanesljivih podatkov, ki jih posredujejo države članice ter institucije, organi, uradi in agencije Unije. Komisija redno, vsaj enkrat letno, poroča Svetu o svoji oceni.

3. Država članica lahko Komisijo uradno obvesti o večjih in trajnih praktičnih težavah pri sodelovanju s tretjo državo na področju ponovnega sprejema migrantov brez urejenega statusa na podlagi enakih kazalnikov, kot so določeni v odstavku 2. Komisija nemudoma obvesti Evropski parlament in Svet o takšnem uradnem obvestilu.

4. Komisija v roku enega meseca preuči vsako uradno obvestilo, podano na podlagi odstavka 3. Komisija o rezultatih svoje preučitve obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Kadar Komisija na podlagi analize iz odstavkov 2 in 4 ter upoštevajoč ukrepe, ki jih je sprejela za izboljšanje sodelovanja zadevne tretje države na področju ponovnega sprejema ter splošne odnose Unije s to tretjo državo, vključno na področju migracij, meni, da država ne sodeluje v zadostni meri in da je zato potrebno ukrepanje, ali kadar v 12 mesecih navadna večina držav članic uradno obvesti Komisijo v skladu z odstavkom 3, Komisija nadaljuje prizadevanja za izboljšanje sodelovanja z zadevno tretjo državo in hkrati predloži Svetu predlog za sprejetje:

- (a) izvedbenega sklepa o začasni opustitvi uporabe nekaterih ali vseh naslednjih določb: člena 14(6), točke (b) člena 16(5), člena 23(1) ali člena 24(2) in (2c), za vse državljanke zadevne tretje države ali za nekatere kategorije njenih državljanov;
- (b) kadar se po oceni Komisije, ukrepi, ki se uporabljajo v skladu z izvedbenim sklepom iz točke (a) tega odstavka, štejejo za neučinkovite, izvedbenega sklepa, ki postopoma uvaja eno od vizumskih taks iz člena 16(2a) za vse državljanke zadevne tretje države ali za določene kategorije njenih državljanov.

6. Komisija na podlagi kazalnikov iz odstavka 2 redno ocenjuje in poroča, ali je mogoče ugotoviti bistveno in trajno izboljšanje sodelovanja zadevne tretje države na področju ponovnega sprejema migrantov brez urejenega statusa, in lahko, ob upoštevanju splošnih odnosov Unije s to tretjo državo, predloži Svetu predlog za razveljavitev ali spremembo izvedbenega sklepa iz odstavka 5.

7. Najpozneje šest mesecev po začetku veljavnosti izvedbenih sklepov iz odstavka 5 Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o napredku, doseženem glede sodelovanja te tretje države pri ponovnem sprejemu.

8. Kadar na podlagi analize iz odstavka 2 in ob upoštevanju splošnih odnosov Unije z zadevno tretjo državo, zlasti glede sodelovanja na področju ponovnega sprejema, Komisija meni, da zadevna tretja država zadovoljivo sodeluje, lahko Svetu predloži predlog za sprejetje izvedbenega sklepa za prosilce ali kategorije prosilcev, ki so državljani te tretje države in ki zaprosijo za vizum na ozemlju te tretje države, ki zagotavlja eno ali več od naslednjega:

- (a) zmanjšanje vizumske takse iz člena 16(1) na 60 EUR;
- (b) zmanjšanje obdobja, v katerem je treba sprejeti odločitve o vlogi iz člena 23(1), na 10 dni;
- (c) podaljšanje obdobja veljavnosti vizumov za večkratni vstop v skladu s členom 24(2).

Ta izvedbeni sklep se uporablja največ eno leto. Lahko se podaljša.“;

(20) člen 27 se spremeni:

- (a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila o izpolnjevanju vizumske nalepke. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 52(2).

2. Države članice lahko v oddelek „opombe“ na vizumski nalepki dodajo podatke za svojo državo. Ti podatki ne smejo podvajati obveznih podatkov, določenih po postopku iz odstavka 1.“;

- (b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Vizumska nalepka za vizum za enkratni vstop se lahko ročno izpolni samo v primeru tehničnih težav zaradi višje sile. Ročno izpolnjena vizumska nalepka se ne sme spreminjati.“;

(21) člen 29 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vizumska nalepka se pritrdi na potno listino.“;

- (b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila o pritrditvi vizumske nalepke. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 52(2).“;

(22) člen 31 se spremeni:

- (a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Država članica lahko zahteva, da se njeni centralni organi obvestijo o vizumih, ki so jih državljanom določenih tretjih držav ali določenim kategorijam takšnih državljanov izdale druge države članice, razen v primeru letaliških tranzitnih vizumov.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o uvedbi ali umiku zahteve za tovrstne informacije najpozneje 25 koledarskih dni pred začetkom veljavnosti ukrepa. Te informacije se sporočijo tudi v okviru schengenskega sodelovanja na lokalni ravni v zadevni jurisdikciji.“;

- (b) odstavek 4 se črta;

(23) člen 32 se spremeni:

- (a) v točki (a) odstavka 1 se vstavi naslednja točka:

„(iia) prosilec ne upraviči namena in ne izpolni pogojev za načrtovani letališki tranzit;“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Prosilec je o sklepu o zavrnitvi in razlogih za zavrnitev obveščen prek standardnega obrazca iz Priloge VI v jeziku države članice, ki je sprejela končno odločitev o vlogi in še v enem uradnem jeziku institucij Unije.“;

(c) odstavek 4 se črta.

(24) člen 36 se spremeni:

(a) odstavek 2 se črta;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Komisija z izvedbenimi akti sprejme operativna navodila za izdajo vizumov na meji pomorščakom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 52(2).“;

(25) v členu 37 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Za shranjevanje vizumskih nalepk in ravnanje z njimi se uporabljajo ustrezni varnostni ukrepi, da se preprečijo goljufije ali izguba. Na vsakem konzulatu se vodi evidenca vizumskih nalepk in se zabeleži, kako je bila vsaka vizumska nalepka uporabljena. Vsaka znatna izguba praznih vizumskih nalepk se sporoči Komisiji.

3. Konzulati ali centralni organi vodijo arhive vlog v papirni ali elektronski obliki. Vsak posamezen spis vsebuje zadevne informacije, ki po potrebi omogočajo obnovitev razlogov za sprejetje odločitve o vlogi.

Posamezen spis z vlogo se hrani najmanj eno leto od datuma sprejetja odločitve o vlogi, kakor je določeno v členu 23(1) ali v primeru pritožbe do konca postopka pritožbe, odvisno od tega, kaj je daljše. Če je to ustrezno, se posamezni elektronski spisi z vlogo hranijo za obdobje veljavnosti izdanega vizuma.“;

(26) člen 38 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Sredstva za preverjanje vlog in spremljanje vizumskih postopkov“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice v konzulatih namestijo zadostno število ustreznega osebja za opravljanje nalog v zvezi z obravnavo vlog, tako da se javnosti zagotovi razumna in usklajena kakovost storitev.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Države članice zagotovijo, da celoten vizumski postopek v konzulatih, vključno z oddajo in obravnavo vlog, tiskanjem vizumskih nalepk in praktičnim sodelovanjem z zunanjimi ponudniki storitev, spremlja osebje na delu v tujini, da se zagotovi celovitost vseh faz postopka.“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Centralni organi držav članic zagotovijo ustrezno usposabljanje tako napotenemu osebju kot lokalnemu osebju in so odgovorni, da jim zagotovijo popolne, natančne in posodobljene informacije o ustreznem pravu Unije in nacionalnem pravu.“;

(e) vstavita se naslednja odstavka:

„3a. Kadar vloge obravnavajo in o njih odločajo centralni organi, kakor je določeno v členu 4(1a), države članice zagotovijo posebno usposabljanje, da se zagotovi, da ima osebje teh centralnih organov zadostno in posodobljeno znanje o posamezni državi glede lokalnih socialno-gospodarskih razmer ter popolne, natančne in posodobljene informacije o zadevnem pravu Unije in nacionalnem pravu.

3b. Države članice zagotovijo tudi, da imajo konzulati dovolj ustrezno usposobljenega osebja za pomoč centralnim organom pri obravnavi vlog in odločanju o njih, zlasti z udeležbo na sestankih v okviru lokalnega schengenskega sodelovanja, izmenjavo informacij z drugimi konzulati in lokalnimi oblastmi, z zbiranjem ustreznih informacij na lokalni ravni o migracijskih tveganjih in goljufivih praksah, ter opravljanjem razgovorov in dodatnih pregledov.“;

(f) doda se naslednji odstavek:

„5. Države članice zagotovijo, da je v veljavi postopek, ki omogoča prosilcem, da vložijo pritožbo v zvezi z:

(a) ravnanjem osebja na konzulatih in, kadar je to primerno, zunanjih ponudnikov storitev ali

(b) postopkom v zvezi z oddajo vloge.

Konzulati ali centralni organi vodijo evidenco pritožb in odgovorov nanje.

Države članice dajo informacije o postopku iz tega odstavka na voljo javnosti.“;

(27) v členu 39 se odstavek 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Konzularno osebje in osebje centralnih organov pri opravljanju svojih dolžnosti popolnoma spoštuje dostojanstvo ljudi. Vsi sprejeti ukrepi morajo biti sorazmerni s cilji, ki se želijo doseči s takimi ukrepi.

3. Pri opravljanju svojih nalog konzularno osebje in osebje centralnih organov z osebami ne ravna diskriminatorno na podlagi spola, rasne ali etnične pripadnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.“;

(28) člen 40 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 40

Konzularna organiziranost in sodelovanje

1. Vsaka država članica je odgovorna za organizacijo postopkov v zvezi z vlogami.

2. Države članice:

(a) svoje konzulate in organe, pristojne za izdajo vizumov na mejnih prehodih, pa tudi urade svojih častnih konzulov, kadar uporabljajo biometrične identifikatorje, opremijo s potrebno opremo za zbiranje biometričnih identifikatorjev v skladu s členom 42;

(b) sodelujejo z eno ali več drugimi državami članicami na podlagi sporazumov o zastopanju ali katere koli druge oblike konzularnega sodelovanja.

3. Država članica lahko sodeluje tudi z zunanjim ponudnikom storitev v skladu s členom 43.

4. Države članice uradno obvestijo Komisijo o svoji konzularni organiziranosti in konzularnem sodelovanju na vsakem posameznem konzularnem mestu.

5. Države članice si v primeru prekinitve sodelovanja z drugimi državami članicami prizadevajo zagotoviti neprekinjeno opravljanje celotne storitve.“;

(29) člen 41 se črta;

(30) člen 43 se spremeni:

(a) odstavek 3 se črta;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Zunanji ponudniki storitev nimajo v nobenih okoliščinah dostopa do VIS. Dostop do VIS ima izključno ustrezno pooblaščen osebje konzulatov ali centralnih organov.“;

(c) odstavek 6 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) zagotavljanje splošnih informacij o vizumskih zahtevah v skladu s točkami (a) do (c) člena 47(1) in obrazcev za vloge;“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) zbiranje podatkov in vlog (vključno z zbiranjem biometričnih identifikatorjev) in posredovanje vlog konzulatu ali centralnim organom;“;

(iii) točki (e) in (f) se nadomestita z naslednjim:

„(e) po potrebi naročanje prosilcev na konzulatu ali v prostorih zunanjega ponudnika storitev;“

„(f) zbiranje potnih listin, vključno z uradnim obvestilom o zavrnitvi, če je ustrezno, od konzulata ali centralnih organov ter njihovo vrnitev prosilcu.“;

(d) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Pri izbiri zunanjega ponudnika storitev zadevna država članica preveri zanesljivost in solventnost organizacije ali podjetja in zagotovi, da ni navzkrižja interesov. Preverjanje po potrebi zajema pregled potrebnih dovoljenj, vpis v register družb, statute in bančne pogodbe.“;

(e) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Države članice so odgovorne za spoštovanje pravil o varstvu osebnih podatkov in zagotovijo, da nadzorni organi držav članic za varstvo podatkov spremljajo zunanje ponudnike storitev na podlagi člena 51(1) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta (*).“

(*). Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).“;

(f) odstavek 11 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim besedilom:

„(a) splošnimi informacijami o merilih, pogojih in postopkih za oddajo vloge za izdajo vizuma, kakor je določeno v točkah (a) do (c) člena 47(1), in vsebini obrazcev za vlogo, ki jih zunanji ponudnik storitev zagotovi prosilcem;“

„(b) vsemi tehničnimi in organizacijskimi varnostnimi ukrepi, ki so potrebni za varovanje osebnih podatkov pred slučajnim ali nezakonitim uničenjem ali nenamerno izgubo, spremembo, nepooblaščenim razkritjem ali dostopom, zlasti kadar sodelovanje vključuje prenos dokumentov in podatkov konzulatu ali centralnim organom zadevne države članice ali zadevnih držav članic, ter pred vsemi drugimi nezakonitimi načini obravnave osebnih podatkov;“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V ta namen konzulat(i) ali centralni organi zadevne države članice ali zadevnih držav članic redno in vsaj vsakih devet mesecev izvaja(jo) nenapovedane preglede v prostorih zunanjega ponudnika storitev. Države članice se lahko dogovorijo, da si bodo delile breme tega rednega spremljanja.“;

(g) vstavi se naslednji odstavek:

„11a. Države članice vsako leto do 1. februarja Komisiji poročajo o svojem sodelovanju z zunanjimi ponudniki storitev po vsem svetu in njihovem spremljanju, kot je določeno v točki C Priloge X.“;

(31) člen 44 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 44

Šifriranje in varen prenos podatkov

1. V primeru sodelovanja med državami članicami, sodelovanja z zunanjimi ponudniki storitev in udeležbe častnih konzulov, zadevna(-e) država(-e) članica(-e) zagotovi(-jo), da so podatki tako pri elektronskem kot tudi pri fizičnem prenosu na elektronskem pomnilniškem mediju v celoti šifrirani.

2. V tretjih državah, v katerih je prepovedano šifriranje podatkov, ki se prenašajo elektronsko, zadevna(-e) država(-e) članica(-e) ne dovoli(-jo) elektronskega prenosa podatkov.

V takem primeru zadevna(-e) država(-e) članica(-e) zagotovi(-jo), da se elektronski podatki pošiljajo fizično, v celoti šifrirani na elektronskem pomnilniškem mediju prek konzularnega funkcionarja države članice ali – kadar bi bilo treba zaradi takega prenosa sprejeti nesorazmerne ali nerazumne ukrepe – na kakšen drug varen in zanesljiv način, na primer prek priznanih izvajalcev, izkušenih na področju prenosa občutljivih dokumentov in podatkov v zadevni tretji državi.

3. V vseh primerih se raven varnosti, ki je potrebna za prenos, prilagodi občutljivi naravi podatkov.“;

(32) člen 45 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pooblaščen komercialne posrednike je treba redno spremljati z nenapovedanimi pregledi, ki vključujejo osebni ali telefonski razgovor s prosilci, preverjanje potovanj in nastanitev, kadarkoli je potrebno pa tudi preverjanje dokumentacije v zvezi z vračanjem skupin.“;

(b) v odstavku 5 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vsi konzulati ali centralni organi po potrebi zagotovijo, da je javnost obveščena o seznamu akreditiranih komercialnih posrednikov, s katerimi sodelujejo.“;

(33) člen 47(1) se spremeni:

(a) vstavita se naslednji točki:

„(aa) merila, da se vloga šteje za dopustno, kot je določeno v členu 19(1);

(ab) da se biometrični podatki načeloma odvzamejo vsakih 59 mesecev, začeni z datumom prvega odvzema;“;

(b) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) kje se lahko predložijo vloge (pristojni konzulat ali zunanji ponudnik storitev);“;

(c) doda se naslednja točka:

„(j) informacije o pritožbenem postopku iz člena 38(5).“;

(34) člen 48 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Konzulati in delegacije Unije v vsaki jurisdikciji sodelujejo med seboj, da se zagotovi usklajena uporaba skupne vizumske politike ob upoštevanju lokalnih razmer.

V ta namen Komisija v skladu s členom 5(3) Sklepa Sveta 2010/427/EU (*) izda navodila za delegacije Unije, da izvedejo zadevne naloge koordiniranja iz tega člena.

Kadar vloge, oddane v zadevni jurisdikciji, obravnavajo in o njih odločajo centralni organi, kot je določeno v členu 4(1a), države članice zagotovijo aktivno sodelovanje teh centralnih organov v okviru schengenskega sodelovanja na lokalni ravni. Osebe, ki je vključeno v schengensko sodelovanje na lokalni ravni, mora biti ustrezno usposobljeno in sodelovati pri obravnavi vlog v zadevni jurisdikciji.

(*) Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30).“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Države članice in Komisija zlasti sodelujejo, da:

- (a) pripravijo usklajen seznam spremnih dokumentov, ki jih morajo predložiti prosilci, ob upoštevanju člena 14;
- (b) pripravijo izvajanje na lokalni ravni člena 24(2) o izdaji vizumov za večkratni vstop;
- (c) zagotovijo skupni prevod obrazca za vlogo, kjer je to potrebno;
- (d) oblikujejo seznam potnih listin, ki jih izdaja država gostiteljica, in ga redno posodablja;
- (e) sestavijo skupni informacijski list, ki vsebuje informacije iz člena 47(1);
- (f) po potrebi spremljajo izvajanje člena 25a(5) in (6).“;

(c) odstavek 2 se črta;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice si v okviru schengenskega sodelovanja na lokalni ravni izmenjujejo naslednje informacije:

- (a) četrtletne statistične podatke o enotnih vizumih, vizumih z omejeno ozemeljsko veljavnostjo in letaliških tranzitnih vizumih, za katere je bilo zaproseno, izdanih vizumih in zavrjenih vizumih;
- (b) informacije glede ocene migracijskega in varnostnega tveganja, zlasti o:
  - (i) socialno-ekonomski strukturi države gostiteljice;
  - (ii) virih podatkov na lokalni ravni, vključno s podatki o socialnem varstvu, zdravstvenem zavarovanju, davčnih registrih, vstopno-izstopni registraciji;
  - (iii) uporabi lažnih, ponarejenih in prenašenih dokumentov;
  - (iv) poteh, ki se uporabljajo za nedovoljeno vodenje ljudi prek meje;
  - (v) trendih goljufivega ravnanja;
  - (vi) trendih zavrnitve vstopa;
- (c) informacije o sodelovanju z zunanjimi ponudniki storitev in prevoznimi družbami;
- (d) podatke o zavarovalnicah, ki zagotavljajo ustrezno potovalno zdravstveno zavarovanje, vključno s preverjanjem vrste kritja in možnimi presežnimi zneski.“;

(e) v odstavku 5 se drugi pododstavek črta;

(f) doda se naslednji odstavek:

„7. V vsaki jurisdikciji se do 31. decembra vsakega leta pripravi letno poročilo. Na podlagi teh poročil Komisija sestavi letno poročilo o stanju pri schengenskem sodelovanju na lokalni ravni, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.“;

(35) člen 50 se črta;

(36) člen 51 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 51

Navodila za praktično uporabo te uredbe

Komisija z izvedbenimi akti sprejme operativna navodila za praktično uporabo določb te uredbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 52(2).“;

(37) vstavi se naslednji člen:

„Člen 51a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
  2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 16(9) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 1. avgusta 2019. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
  3. Prenos pooblastila iz člena 16(9) lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
  4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje (*).
  5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
  6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 16(9), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.
- (*) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.“;

(38) Člen 52 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 52

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor (v nadaljnjem besedilu: Vizumski odbor). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(39) Priloga I se nadomesti z besedilom iz Priloge I k tej uredbi;

(40) Priloga V se nadomesti z besedilom iz Priloge II k tej uredbi;

(41) Priloga VI se nadomesti z besedilom iz Priloge III k tej uredbi;

(42) Priloge VII, VIII in IX se črtajo;

(43) Priloga X se nadomesti z besedilom iz Priloge IV k tej uredbi.

Člen 2

Spremljanje in ocena

1. Komisija do 2. avgusta 2022 pripravi oceno uporabe Uredbe (ES) št. 810/2009, kot je bila spremenjena s to uredbo. V okviru te skupne ocene se preučijo rezultati, doseženi glede na zastavljene cilje, in izvajanje določb Uredbe (ES) št. 810/2009, kot je bila spremenjena s to uredbo.
2. Komisija posreduje oceno iz odstavka 1 Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija na podlagi te ocene po potrebi predlaga ustrezne predloge.
3. Države članice do 2. maja 2020 Komisiji zagotovijo ustrezne razpoložljive podatke o uporabi potovalnega zdravstvenega zavarovanja iz člena 15 Uredbe (ES) št. 810/2009 s strani imetnikov vizumov med njihovim bivanjem na ozemlju držav članic, ter stroškov, ki jih imajo nacionalni organi ali izvajalci zdravstvenih storitev z imetniki vizumov. Na podlagi teh podatkov Komisija najpozneje do 2. novembra 2020 pripravi poročilo ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 3

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od 2. februarja 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

PRILOGA I

„PRILOGA I

Usklajen obrazec za vlogo

VLOGA ZA IZDAJO SCHENGENSKEGA VIZUMA

Ta obrazec za vlogo je brezplačen

(1)

Družinski člani državljanov EU, EGP ali CH ne izpolnjujejo polj št. 21, 22, 30, 31 in 32 (označena z *).

Polja 1–3 se izpolnijo v skladu s podatki iz potne listine.

1. Priimek (družinsko ime):			IZPOLNI URADNA OSEBA Datum vloge: Številka vloge:
2. Priimek ob rojstvu (prejšnje družinsko ime (prejšnja družinska imena)):			
3. Ime (imena) (rojstno ime (rojstna imena)):			
4. Datum rojstva (dan–me–sec–leto):	5. Kraj rojstva: 6. Država rojstva:	7. Sedanje državljanstvo: Državljanstvo ob rojstvu, če je bilo drugačno: Druga državljanstva:	Mesto oddaje vloge: ☐ veleposlaništvo/konzulat ☐ izvajalec storitev ☐ komercialni posrednik
8. Spol: ☐ moški ☐ ženski	9. Osebno stanje: ☐ samski ☐ poročen ☐ registrirana partnerska skupnost ☐ živi ločeno ☐ razvezan ☐ vdovec/vdova ☐ drugo (navedite):		☐ mejni prehod (naziv): .... ☐ drugo:
10. Oseba s starševskimi pravicami (pri mladoletnih osebah) / zakoniti skrbnik priimek, ime, naslov, če je drugačen od naslova prosilca, in državljanstvo:			Vloga je sprejel(-a):
11. Nacionalna identifikacijska številka, če obstaja:			Spremni dokumenti: ☐ potna listina ☐ sredstva za preživljanje ☐ vabilo

(1) Za Norveško, Islandijo, Lihtenštajn in Švico se ne zahteva logotip.

12. Vrsta potne listine: ☐ običajni potni list ☐ diplomatski potni list ☐ službeni potni list ☐ uradni potni list ☐ posebni potni list ☐ druga potna listina (navedite):				
13. Številka potne listine:	14. Datum izdaje:	15. Veljavna do:	16. Izdal (država):	☐ potovalno zdravstveno zavarovanje ☐ Prevozna sredstva ☐ drugo Odločitev glede vizuma: ☐ zavrtnjen ☐ izdan: ☐ A ☐ C ☐ ozemeljsko omejena veljavnost ☐ veljaven: od: do:
17. Po potrebi osebni podatki o družinskem članu, ki je državljan EU, EGP ali CH				
Priimek:		Ime (imena):		
Datum rojstva (dan-mesec-leto):	Državljanstvo:	Številka potne listine ali osebne izkaznice:		
18. Po potrebi sorodstveno razmerje z državljanom EU, EGP ali CH: ☐ zakonec ☐ otrok ☐ vnuk ☐ vzdrževani prednik ☐ registrirana partnerska skupnost ☐ drugo:				
19. Domači naslov in elektronski naslov prosilca:			Telefonska št.:	
20. Prebivališče v državi, ki ni država sedanjega državljanstva: ☐ Ne ☐ Da Dovoljenje za prebivanje ali enakovreden dokument ..... št. .... Veljavna do				
*21. Sedanji poklic:				Število vstopov: ☐ 1 ☐ 2 ☐ večkrat
22. Naslov in telefonska številka delodajalca. Za študente: naziv in naslov izobraževalne organizacije:				Število dni:
23. Namen potovanja: ☐ turizem ☐ poslovni obisk ☐ obisk sorodnikov ali prijateljev ☐ kultura ☐ šport ☐ uradni obisk ☐ zdravstveni razlogi ☐ študij ☐ letalski tranzit ☐ drugo (navedite):				
24. Dodatne informacije o namenu bivanja:				
25. Država članica glavnega cilja (in, po potrebi, druge namembne države članice):		26. Država članica prvega vstopa:		
27. Število zaprosenih vstopov: ☐ en vstop ☐ dva vstopa ☐ večkratni vstop Predvideni datum prihoda v schengensko območje ob prvem načrtovanem bivanju: Predvideni datum odhoda s schengenskega območja po prvem načrtovanem bivanju:				

28. Prstni odtisi, odvzeti predhodno za vlogo za schengenski vizum: ne da
Datum, če je znan ..... Številka vizumske nalepke, če je znana .....

29. Dovoljenje za vstop v državo končnega cilja, kadar je potrebno:
Izdal ..... Velja od ..... do .....

*30. Priimek in ime osebe (oseb) iz države članice (držav članic), ki vabi (vabijo). Če to ni mogoče, navedite ime hotela (hotelov) ali začasne nastanitve (začasnih nastanitev) v državi članici (državah članicah):

Naslov in elektronski naslov osebe (oseb), ki vabi (vabijo)/hotela (hotelov)/začasne nastanitve (začasnih nastanitev):

Telefonska št.:

*31. Ime in naslov podjetja/organizacije, ki vabi:

Priimek, ime, naslov, telefonska št., in e-pošta kontaktne osebe v podjetju/organizaciji:

Telefonska št. podjetja/organizacije:

*32. Stroške potovanja in bivanja med bivanjem prosilca krije:

prosilec sam
sredstva za preživljanje:

gotovina

potovalni čeki

kreditna kartica

vnaprej plačana nastanitev

vnaprej plačan prevoz

drugo (navedite):

porok (gostitelj, podjetje, organizacija) (navedite):

..... iz polja 30 ali 31

..... drugo (navedite):

sredstva za preživljanje

gotovina

nastanitev zagotovljena

kriti vsi stroški v času prebivanja

vnaprej plačan prevoz

drugo (navedite):

Zavedam se, da se vizumska taksa ne povrne, če je vizum zavržen.

V primeru vloge za vizum za večkratni vstop:

Zavedam se, da moram imeti za prvo bivanje in naslednje obiske na območju držav članic ustrezno potovalno zdravstveno zavarovanje.

Zavedam in strinjam se: da so podatki, ki se zahtevajo v tem obrazcu za vlogo, moja fotografija in po potrebi odvzem prstnih odtisov obvezni za obravnavo vloge; in da se moji osebni podatki na tej vlogi ter moji prstni odtisi in fotografija pošljejo ustreznim organom držav članic, ki jih obdelajo z namenom, da odločijo o moji vlogi.

Ti podatki in podatki v zvezi z odločitvijo o vlogi ali odločitvijo o razveljavitvi, preklicu ali podaljšanju izdanega vizuma se vnesejo v vizumski informacijski sistem (VIS), kjer se hranijo največ pet let; v tem času so podatki dostopni organom, pristojnim za izdajo vizumov, organom, pristojnim za izvajanje pregledov vizumov na zunanjih mejah in znotraj držav članic, in organom v državah članicah, pristojnim za področje priseljevanja in azila, da preverijo, ali so izpolnjeni pogoji za zakonit vstop, bivanje in bivališče na ozemlju držav članic, da ugotovijo, kdo so osebe, ki teh pogojev ne izpolnjujejo ali jih ne izpolnjujejo več, da obravnavajo prošnjo za azil in določijo, kdo je pristojen za tako obravnavo. Pod določenimi pogoji so podatki na voljo tudi imenovanim organom držav članic in Europolu za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja terorističnih dejanj in drugih hudih kaznivih dejanj. Pristojni organ države članice za obdelavo podatkov je: [(.....)].

Seznanjen sem s svojo pravico, da lahko v vsaki državi članici dobim uradno obvestilo o svojih podatkih, vpisanih v VIS, in o državi članici, ki je podatke vnesla, ter zahtevam, da se moji podatki, ki niso točni, popravijo, podatki o meni, ki so zabeleženi nezakonito, pa se izbrišejo. Na mojo izrecno zahtevo me bo organ, ki obravnava mojo vlogo, obvestil o tem, kako lahko uveljavljam pravico, da preverim osebne podatke ter zahtevam, da se netočni podatki spremenijo ali izbrišejo, ter o ustreznih pravnih sredstvih, ki so v zvezi s tem predvidena v nacionalni zakonodaji zadevne države članice. Nacionalni nadzorni organ te države članice [kontaktni podatki: .....] bo obravnaval zahteve glede varstva osebnih podatkov.

Izjavljam, da so navedeni podatki po mojem najboljšem vedenju točni in popolni. Zavedam se, da bo zaradi morebitne lažne izjave moja vloga za izdajo vizuma zavrjena oziroma bo že izdan vizum razveljavljen ter da sem lahko zaradi tega tudi kazensko preganjan skladno z zakonodajo države članice, ki obravnava vlogo.

Zavezujem se, da bom zapustil ozemlje držav članic pred iztekom veljavnosti vizuma, če mi bo ta izdan. Zavedam se, da je posedovanje vizuma samo eden izmed pogojev za vstop na evropsko ozemlje držav članic. Samo dejstvo, da mi je bil vizum izdan, ne pomeni, da imam pravico do odškodnine, če ne bom izpolnjeval ustreznih določb člena 6(1) Uredbe (EU) 2016/399 (Zakonik o schengenskih mejah) in mi bo zaradi tega vstop zavrjen. Pogoji za vstop bodo znova preverjeni ob vstopu na evropsko ozemlje držav članic.

Kraj in datum:

Podpis:

(po potrebi, podpis osebe s starševsko avtoriteto/zakonitega skrbnika):“.

PRILOGA II

„PRILOGA V

SEZNAM DOVOLJENJ ZA PREBIVANJE, KI DAJEJO IMETNIKU PRAVICO DO TRANZITA PREKO LETALIŠČ DRŽAV
ČLANIC BREZ LETALIŠKEGA TRANZITNEGA VIZUMA

ANDORA:

- autorització temporal (dovoljenje za začasno priselitev – zelene barve),
- autorització temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (dovoljenje za začasno priselitev za zaposlene tujih podjetij – zelene barve),
- autorització residència i treball (dovoljenje za prebivanje in delo – zelene barve),
- autorització residència i treball del personal d'ensenyament (dovoljenje za prebivanje in delo za učno osebje – zelene barve),
- autorització temporal per estudis o per recerca (dovoljenje za začasno priselitev za namen študij ali raziskav – zelene barve),
- autorització temporal en pràctiques formatives (dovoljenje za začasno priselitev za namen pripravištva in usposabljanja – zelene barve),
- autorització residència (dovoljenje za prebivanje – zelene barve).

KANADA:

- permanent resident (PR) card (dovoljenje za stalno prebivanje),
- permanent Resident Travel Document (PRTD) (potna listina za osebo z dovoljenjem za stalno prebivanje).

JAPONSKA:

- dovoljenje za prebivanje.

SAN MARINO:

- permesso di soggiorno ordinario (veljavnost eno leto, z možnostjo podaljšanja ob izteku veljavnosti),
- posebna dovoljenja za prebivanje iz naslednjih razlogov (veljavnost eno leto, z možnostjo podaljšanja ob izteku veljavnosti): obiskovanje univerze, šport, zdravstvena oskrba, verski razlogi, osebe, zaposlene kot zdravstveni tehniki v javnih bolnišnicah, diplomatske funkcije, dovoljenje za mladoletnike, zunajzakonska skupnost, humanitarni razlogi, starševsko dovoljenje,
- sezonska in začasna delovna dovoljenja (veljavnost 11 mesecev, z možnostjo podaljšanja ob izteku veljavnosti),
- osebna izkaznica za osebe z uradnim prebivališčem ‚residenza‘ v San Marinu (veljavnost 5 let).

ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE:

- veljavni priseljenski vizum, ki se mu veljavnost ni iztekla; na kraju vstopa se lahko potrdi za eno leto kot začasno dokazilo o stalnem prebivališču, medtem ko je izkaznica I-551 v postopku izdelave,
- veljavni dokument Form I-551 (izkaznica o stalnem prebivališču), ki se mu veljavnost ni iztekla; veljaven je lahko do 2 ali 10 let – odvisno od razreda za sprejem; če na izkaznici ni datuma prenehanja veljavnosti, izkaznica velja za potovanja,
- veljavni dokument Form I-327 (dovoljenje za vrnitev), ki se mu veljavnost ni iztekla,
- veljavni dokument Form I-571 (begunska potna listina, opremljena z zaznamkom ‚tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje‘), ki se mu veljavnost ni iztekla..“.

PRILOGA III

„PRILOGA VI

(1)

STANDARDNI OBRAZEC ZA URADNO OBVEŠČANJE O RAZLOGIH ZA ZAVRNITEV, RAZVELJAVITEV
ALI PREKLIC VIZUMA

ZAVRNITEV IZDAJE/RAZVELJAVITEV/PREKLIC VIZUMA

Spoštovana ga./Spoštovani g. ....

 ..... veleposlaništvo/generalni konzulat/konzulat /[drug pristojni organ] v ..... [v imenu (ime zastopane države članice)];

 [drug pristojni organ] .....;

 organi, pristojni za kontrolo oseb, v/na .....

je/so

 obravnaval(-i) vašo vlogo;

 obravnaval(-i) vaš vizum številka: ....., izdan: ..... [dan/mesec/leto].

 Izdaja vizuma je bila zavrnjena.

 Vizum je bil razveljavljen.

 Vizum je bil preklican.

Odločitev je bila sprejeta na podlagi naslednjih razlogov:

1. predložena je lažna/ponarejena/prenarejena potna listina
2. utemeljitev namena in pogojev nameravanega bivanja ni bila predložena
3. niste predložili dokazil o zadostnih sredstvih za preživljanje, tako za čas nameravanega bivanja kot za vrnitev v matično državo ali državo prebivališča ali za tranzit v tretjo državo, v katero boste nedvomno sprejeti
4. niste predložili dokazil, da ste sposobni zakonito pridobiti zadostna sredstva za preživljanje, tako za čas nameravanega bivanja kot za vrnitev v matično državo ali državo prebivališča ali za tranzit v tretjo državo, v katero boste nedvomno sprejeti
5. ste v zadnjem 180-dnevnem obdobju že 90 dni bivali na ozemlju držav članic na podlagi enotnega vizuma ali vizuma z omejeno ozemeljsko veljavnostjo
6. v schengenskem informacijskem sistemu (SIS) je ukrep za zavrnitev vstopa, ki ga je vnesla ..... (navedba države članice)
7. ena ali več držav članic meni, da predstavljate nevarnost za javni red ali notranjo varnost
8. ena ali več držav članic meni, da predstavljate grožnjo javnemu zdravju, kot je opredeljena v točki 21 člena 2 Uredbe (EU) št. 2016/399 (Zakonik o schengenskih mejah)

(1) Za Norveško, Islandijo, Lihtenštajn in Švico se logotip ne zahteva.

9. ena ali več držav članic meni, da predstavljate nevarnost za njene/njihove mednarodne odnose
10. predložene informacije o utemeljitvi namena in izpolnitvi pogojev nameravanega bivanja niso bile zanesljive
11. obstaja upravičen dvom o zanesljivosti navedb glede ..... (navedite)
12. obstaja upravičen dvom o zanesljivosti ali verodostojnosti predloženih spremnih dokumentov ali o resničnosti njihove vsebine
13. obstaja upravičen dvom glede vaše namere, da boste zapustili ozemlje držav članic pred iztekom veljavnosti vizuma
14. zadostno dokazilo, da niste mogli zaprositi za vizum vnaprej, kar bi opravičilo vlogo za izdajo vizuma na mejnem prehodu, ni bilo predloženo
15. namen in pogoji načrtovanega letališkega tranzita niso bili utemeljeni
16. niste predložili dokazila, da imate ustrezno in veljavno potovalno zdravstveno zavarovanje
17. za preklic vizuma je zaprosil imetnik vizuma ⁽²⁾

Dodatne opombe:

.....

.....

.....

.....

.....

Zoper odločitev o zavrnitvi izdaje/razveljavitvi/preklicu vizuma imate možnost vložiti pritožbo.

Pravila glede pritožb zoper odločitev o zavrnitvi izdaje/razveljavitvi/preklicu vizuma so določena v: (sklic na nacionalno zakonodajo):

.....

Pristojni organ, pri katerem se lahko vloži pritožba: (kontaktni podatki):

.....

Informacije o ustreznem postopku so na voljo pri: (kontaktni podatki):

.....

Pritožbo je treba vložiti v: (navedba roka):

.....

Datum in žig veleposlaništva/generalnega konzulata/konzulata/organa, pristojnega za kontrolo oseb/drugega pristojnega organa:

Podpis zadevne osebe ⁽³⁾: .....

_____

⁽²⁾ Preklic vizuma iz tega razloga ne daje pravice do pritožbe.

⁽³⁾ Če to zahteva nacionalno pravo.

PRILOGA IV

„PRILOGA X

SEZNAM MINIMALNIH ZAHTEV, KI JIH JE TREBA VKLJUČITI V PRAVNI INSTRUMENT V PRIMERU SODELOVANJA
Z ZUNANJIMI PONUDNIKI STORITEV

A. Pravni instrument:

- (a) našteva naloge, ki jih mora opraviti zunanji ponudnik storitev v skladu s členom 43(6) te uredbe;
- (b) opredeljuje lokacije, na katerih bo deloval zunanji ponudnik, in to, katerim konzulatom odgovarja posamezni zajemni center;
- (c) našteva storitve, ki jih krije obvezna pristojbina za storitve;
- (d) zunanjemu ponudniku storitev nalaga, da mora javnost jasno obvestiti, da se neobvezne storitve krijejo z drugimi taksami.

B. Zunanji ponudnik storitev pri izvajanju svojih dejavnosti glede varstva podatkov:

- (a) ob vsakem času preprečuje nepooblaščen branje, prepisovanje, spreminjanje ali brisanje podatkov, zlasti med njihovim pošiljanjem konzulatu države(-av) članice(-ic), pristojne(-ih) za obdelavo vloge;
- (b) v skladu z navodili zadevne(-ih) države(-av) članice(-ic) pošlje podatke:
  - elektronsko v šifrirani obliki ali
  - fizično, na varen način;
- (c) pošlje podatke čim prej:
  - v primeru fizičnega prenosa podatkov vsaj enkrat na teden,
  - v primeru elektronskega prenosa šifriranih podatkov najpozneje ob koncu dneva, ko so bili zbrani;
- (d) zagotovi ustrezna sredstva za sledenje posameznim spisom z vlogo na poti na konzulat in z njega;
- (e) podatke izbriše najpozneje sedem dni po njihovem prenosu in zagotovi, da se za namene dogovora o terminu obiska le priimek in ime ter kontaktni naslov prosilca in številka potnega lista hranijo do vrnitve potnega lista prosilcu, nato pa izbrišejo v petih dneh;
- (f) zagotovi vse tehnične in organizacijske varnostne ukrepe, ki so potrebni, da se osebni podatki zaščitijo pred nenamernim ali nezakonitim uničenjem ali nenamerno izgubo, spreminjanjem, nepooblaščenim razkritjem ali dostopom, zlasti kadar sodelovanje vključuje pošiljanje dokumentov in podatkov konzulatu zadevne(-ih) države(-av) članice(-ic), ter pred vsemi drugimi nezakonitimi oblikami obdelave osebnih podatkov;
- (g) obdeluje podatke le za namene obdelave osebnih podatkov prosilcev v imenu zadevne(-ih) države(-av) članice(-ic);
- (h) uporablja standarde o varstvu podatkov, ki so najmanj enakovredni standardom iz Uredbe (EU) 2016/679;
- (i) prosilcem priskrbi informacije, ki se zahtevajo v skladu s členom 37 Uredbe VIS.

C. Zunanji izvajalec storitev pri izvajanju svojih dejavnosti glede ravnanja zaposlenih:

- (a) zagotovi, da so njegovi zaposleni ustrezno usposobljeni;
- (b) zagotovi, da njegovi zaposleni pri opravljanju nalog:
  - prosilce sprejemajo vljudno,
  - spoštujejo človekovo dostojanstvo in integriteto prosilcev ter ne diskriminirajo oseb na podlagi njihovega spola, rasnega ali narodnostnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti in
  - spoštujejo pravila o zaupnosti; ta pravila veljajo tudi po tem, ko uslužbenci zapustijo delovno mesto, ali po začasni prekinitvi ali prenehanju pravnega instrumenta;

- (c) poskrbi za identifikacijo zaposlenih, ki delajo za zunanjega izvajalca storitev, ob vsakem času;
  - (d) dokaže, da njegovi zaposleni nimajo kazenske evidence ter da imajo zahtevano strokovno znanje in izkušnje.
- D. Zunanji izvajalec storitev pri preverjanju izvajanja svoje dejavnosti:
- (a) zagotovi, da imajo uslužbenci, ki ji pooblasti(-jo) zadevna(-e) država(-e) članica(-e), dostop do njegovih prostorov ob vsakem času brez predhodnega obvestila, zlasti za namene pregleda;
  - (b) za namene pregleda zagotovi možnost dostopa na daljavo do sistema naročanja prosilcev;
  - (c) zagotovi uporabo ustreznih metod spremljanja (npr. izpraševanje prosilcev, spletna kamera);
  - (d) nacionalnim organom držav članic za varstvo podatkov zagotovi dostop do dokazil o izpolnjevanju zahtev v zvezi z varstvom podatkov, vključno z obveznostjo poročanja, zunanjimi revizijami in rednimi pregledi;
  - (e) zadevni(-m) državi(-am) članici(-am) nemudoma pisno poroča o vsakršnih kršitvah varnosti ali pritožbah prosilcev glede zlorabe podatkov ali nepooblaščenega dostopa do njih ter z njo (njimi) sodeluje pri iskanju rešitve, da bi prosilci, ki so se pritožili, dobili hiter odgovor s pojasnili.
- E. Zunanji izvajalec storitev upošteva naslednje splošne zahteve:
- (a) dela v skladu z navodili države(-av) članice(-ic), pristojne(-ih) za obravnavo vloge;
  - (b) sprejme ustrezne protikorupcijske ukrepe (npr. ustrezno plačilo zaposlenih, sodelovanje pri izbiri uslužbencev, ki se zaposlijo za določeno nalogo, pravilo dvojnega preverjanja, načelo rotacije);
  - (c) v celoti spoštuje določbe pravnega instrumenta, ki vsebuje klavzulo o začasni prekinitvi ali prenehanju, zlasti v primeru kršitve veljavnih pravil, in revizijsko klavzulo, s katero se zagotovi, da pravni instrument odraža najboljšo prakso.“
-

UREDBA (EU) 2019/1156 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 20. junija 2019****o olajšanju čezmejne distribucije kolektivnih naložbenih podjetij in spremembi uredb (EU) št. 345/2013, (EU) št. 346/2013 in (EU) št. 1286/2014****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Različni regulativni in nadzorni pristopi v zvezi s čezmejno distribucijo alternativnih investicijskih skladov (AIS), kot so opredeljeni v Direktivi 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, vključno z evropskimi skladi tveganega kapitala (EuVECA), kot so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, evropskimi skladi za socialno podjetništvo (EuSEF), kot so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, ter evropskimi dolgoročnimi investicijskimi skladi (ELTIF), kot so opredeljeni v Uredbi (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, kot tudi kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (v nadaljnjem besedilu: KNPVP) v smislu Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, vodijo do razdrobljenosti in ovir za čezmejno trženje in dostop AIS in KNPVP, kar jim lahko prepreči trženje v drugih državah članicah. KNPVP ima lahko zunanega ali notranjega upravitelja, odvisno od njegove pravne oblike. V tej uredbi bi se morale vse določbe v zvezi z družbami za upravljanje KNPVP uporabljati tako za družbe, katerih redna poslovna dejavnost je upravljanje KNPVP, kot tudi za vse KNPVP, ki niso določili družbe za upravljanje KNPVP.
- (2) Da bi se okrepil regulativni okvir, ki se uporablja za kolektivne naložbene podjeme, in povečala zaščita vlagateljev, bi morala biti tržna sporočila za vlagatelje v AIS in KNPVP prepoznavna kot taka in bi morala tveganja in koristi nakupa enot ali deležev AIS ali KNPVP opisati na enako viden način. Poleg tega bi morale biti vse informacije v tržnih sporočilih, ki so naslovljena na vlagatelje, predstavljene pošteno, jasno in ne bi smele biti zavajajoče. Za ohranjanje zaščite vlagateljev in zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev med AIS in KNPVP, bi se morali standardi za tržna sporočila uporabljati za tržna sporočila AIS in KNPVP.
- (3) V tržnih sporočilih, ki so naslovljena na vlagatelje v AIS in KNPVP, bi bilo treba navesti, kje, kako in v katerem jeziku lahko vlagatelji dobijo povzetek informacij o njihovih pravicah, jasno pa bi bilo treba navesti, da ima UAIS, upravitelj EuVECA, upravitelj EuSEF ali družba za upravljanje KNPVP (v nadaljnjem besedilu skupaj: upravitelji kolektivnih naložbenih podjetij) pravico prekiniti sprejete ureditve za trženje.

⁽¹⁾ UL C 367, 10.10.2018, str. 50.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. junija 2019.

⁽³⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih tveganega kapitala (UL L 115, 25.4.2013, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L 115, 25.4.2013, str. 18).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o evropskih dolgoročnih investicijskih skladih (UL L 123, 19.5.2015, str. 98).

⁽⁷⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

- (4) Da bi se povečali preglednost in zaščita vlagateljev in olajšal dostop do informacij o nacionalnih zakonih, predpisih in upravnih določbah, ki se uporabljajo za tržna sporočila, bi morali pristojni organi tovrstna besedila objaviti na svojih spletnih mestih najmanj v jeziku, ki se običajno uporablja na področju mednarodnih financ, vključno z neuradnimi povzetki teh besedil, kar bi upraviteljem kolektivnih naložbenih podjetij omogočilo širok pregled nad temi zakoni, predpisi in upravnimi določbami. Objava bi morala biti zgolj informativne narave in ne bi smela ustvarjati pravnih obveznosti. Iz istih razlogov bi moral Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾ (ESMA), vzpostaviti centralno zbirko podatkov, ki bi vsebovala povzetke nacionalnih zahtev v zvezi s tržnimi sporočili in povezave do informacij, objavljenih na spletnih mestih pristojnih organov.
- (5) Da bi spodbujali dobre prakse na področju zaščite vlagateljev, določene v nacionalnih zahtevah za poštena in jasna tržna sporočila, vključno s spletnimi vidiki takih tržnih sporočil, bi moral ESMA izdati smernice o uporabi teh zahtev za tržna sporočila.
- (6) Pristojni organi bi morali imeti možnost zahtevati predhodno uradno obveščanje o tržnih sporočilih za namene predhodnega preverjanja skladnosti teh sporočil s to uredbo in drugimi veljavnimi zahtevami, na primer, ali so tržna sporočila prepoznavna kot taka, ali na enako viden način opisujejo tveganja in prednosti nakupa enot v KNPVP in, kadar država članica dovoli trženje AIS malim vlagateljem, tveganja in prednosti nakupa enot ali deležev AIS ter ali so vse informacije v tržnih sporočilih predstavljene pošteno, jasno in niso zavajajoče. To preverjanje bi se moralo izvajati v omejenem časovnem okviru. Kadar pristojni organi zahtevajo predhodno uradno obvestilo, jim to ne bi smelo preprečevati naknadnega preverjanja tržnih sporočil.
- (7) Pristojni organi bi morali ESMA poročati o rezultatih teh preverjanj, zahtevah za spremembe in morebitnih sankcijah, naloženih upravljavcem kolektivnih naložbenih podjetij. Da bi se povečala ozaveščenost in preglednost pravil, ki veljajo za tržna sporočila, hkrati pa zagotovila zaščita vlagateljev, bi moral ESMA vsako drugo leto pripraviti poročilo o teh pravilih in njihovi praktični uporabi na podlagi predhodnih in naknadnih preverjanj tržnih sporočil, ki jih izvajajo pristojni organi, in ga poslati Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.
- (8) Da se zagotovi enakopravna obravnava upraviteljev kolektivnih naložbenih podjetij in se jim olajša sprejemanje odločitev glede čezmejne distribucije investicijskih skladov, je pomembno, da so pristojbine in dajatve, ki jih pristojni organi zaračunajo za nadzor čezmejnih dejavnosti, sorazmerne z nadzornimi nalogami, ki se izvajajo in se javno razkrijejo, ter da so za okrepitev preglednosti te pristojbine in dajatve objavljene na spletnih mestih pristojnih organov. Zaradi istega razloga bi morale biti na spletnem mestu ESMA objavljene povezave do informacij, ki so objavljene na spletnih mestih pristojnih organov v zvezi s pristojbinami in dajatvami, da bi vzpostavili osrednjo točko za informacije. Spletno mesto ESMA bi moralo vsebovati tudi interaktivno orodje, ki bi omogočalo okvirne izračune teh pristojbin in dajatev, ki jih zaračunajo pristojni organi.
- (9) Da bi izboljšali pobiranje pristojbin ali dajatev in povečali preglednost in jasnost sistema pristojbin in dajatev, bi morali upravljavci kolektivnih naložbenih podjetij povsod, kjer pristojni organi zaračunavajo pristojbine ali dajatve, prejeti račun, individualno potrdilo o plačilu ali navodilo za plačilo z jasno navedbo zneska obveznih pristojbin ali dajatev in načini plačila.
- (10) Ker bi moral ESMA v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 spremljati in ocenjevati razvoj na trgu na področju, za katerega je pristojen, je primerno in potrebno, da se poveča obseg znanja ESMA z razširitvijo njegovih obstoječih zbirk podatkov, da bodo vključevale centralno zbirko podatkov, ki navajajo vse UAIS in KNPVP, ki se tržijo čezmejno, upravljavce teh kolektivnih naložbenih podjetij in države članice, v katerih se tržijo. V ta namen bi morali pristojni organi, da bi ESMA omogočili vzdrževanje posodobljene centralne zbirke podatkov, ESMA posredovati informacije o uradnih obvestilih in informacijah, ki so jih prejeli na podlagi direktiv 2009/65/ES in 2011/61/EU v zvezi z dejavnostjo čezmejnega trženja, ter informacije o vseh spremembah, ki bi morale biti prikazane v tej zbirki podatkov. V zvezi s tem bi moral ESMA vzpostaviti portal za uradno obveščanje, na katerega bi morali pristojni organi naložiti vse dokumente v zvezi s čezmejno distribucijo KNPVP in AIS.

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (ULL 331, 15.12.2010, str. 84).

- (11) Da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji med kvalificiranimi skladi tveganega kapitala, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 345/2013, ali kvalificiranimi skladi za socialno podjetništvo, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 346/2013, na eni strani in drugimi AIS na drugi strani, je treba v navedenih uredbah vključiti pravila o predhodnem trženju, ki so identična pravilom o predhodnem trženju, določenim v Direktivi 2011/61/EU. Taka pravila bi morala upraviteljem, registriranim v skladu z navedenima uredbama, omogočiti, da izbirajo vlagatelje tako, da preizkusijo njihov interes za prihajajoče naložbene priložnosti ali strategije prek kvalificiranih skladov tveganega kapitala ali kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo.
- (12) V skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ so določene družbe in osebe iz člena 32 navedene uredbe izvzete iz obveznosti iz navedene uredbe do 31. decembra 2019. V navedeni uredbi je tudi določeno, da jo mora Komisija pregledati do 31. decembra 2018, da bi med drugim ocenila, ali je treba to prehodno izvzetje podaljšati ali pa je treba določbe o ključnih podatkih za vlagatelje iz Direktive 2009/65/ES, potem ko se ugotovi, kaj vse je treba prilagoditi, nadomestiti z dokumentom s ključnimi informacijami, kot je določeno v navedeni uredbi, ali obravnavati kot enakovredne temu dokumentu.
- (13) Da bi Komisija lahko izvedla pregled v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014, kot je bilo prvotno določeno, bi bilo treba rok za ta pregled podaljšati za 12 mesecev. Pristojni odbor Evropskega parlamenta bi moral podpreti postopek pregleda, ki ga izvede Komisija, z organizacijo posvetovanja o tej temi z ustreznimi deležniki, ki zastopajo interese industrije in potrošnikov.
- (14) Da vlagatelji ne bi prejeli dveh različnih dokumentov pred objavo, to sta dokument s ključnimi podatki za vlagatelje, kot ga zahteva Direktiva 2009/65/ES, in dokument s ključnimi informacijami, kot ga zahteva Uredba (EU) št. 1286/2014, za isti kolektivni naložbeni podjem, medtem ko se sprejemajo in izvajajo zakonodajni akti, pripravljene na podlagi pregleda Komisije v skladu z navedeno uredbo, bi bilo treba prehodno izvzetje iz obveznosti na podlagi navedene uredbe podaljšati za 24 mesecev. Vse institucije in nadzorni organi bi si morali brez poseganja v to podaljšanje prizadevati za čim hitrejšo ukrepanje, da se olajša prenehanje prehodnega izvzetja.
- (15) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih pripravi ESMA, v zvezi s standardnimi obrazci, predlogami in postopki, s katerimi pristojni organi objavljajo in obveščajo o nacionalnih zakonih, predpisih in upravnih določbah ter njihovih povzetkih v zvezi z zahtevami glede trženja, ki se uporabljajo na njihovih ozemljih, ravneh pristojbin ali dajatev, ki jih zaračunavajo za čezmejne dejavnosti, in po potrebi zadevnih metodologijah za njihovo izračunavanje. Poleg tega bi bilo treba za izboljšanje posredovanja ESMA sprejeti tudi izvedbene tehnične standarde glede uradnih obvestil in informacij o dejavnostih čezmejnega trženja, ki se zahtevajo z direktivama 2009/65/ES in 2011/61/EU, in tehnične ureditve, potrebne za delovanje portala za obveščanje, ki ga vzpostavi ESMA. Komisija bi morala te izvedbene tehnične standarde sprejeti z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.
- (16) Da bi bile zbirke podatkov vseh kolektivnih naložbenih podjetij in njihovih upraviteljev posodobljene, je treba podrobno navesti, katere informacije je treba vsako četrletje sporočiti ESMA.
- (17) Vsaka obdelava osebnih podatkov, izvedena v okviru te uredbe, kot sta izmenjava ali prenos osebnih podatkov s strani pristojnih organov, bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾, vsaka izmenjava ali prenos informacij s strani ESMA pa bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾.
- (18) Da bi se pristojnim organom omogočilo izvrševanje nalog, dodeljenih s to uredbo, bi morale države članice zagotoviti, da imajo ti organi vsa potrebna nadzorna in preiskovalna pooblastila.

⁽⁹⁾ Uredba (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) (UL L 352, 9.12.2014, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (19) Komisija bi morala do 2. avgusta 2024 oceniti izvajanje te uredbe. Pri oceni bi bilo treba upoštevati razvoj na trgu in presoditi, ali se je zaradi uvedenih ukrepov povečal obseg čezmejne distribucije kolektivnih naložbenih podjetij.
- (20) Komisija bi morala do 2. avgusta 2021 objaviti poročilo o vlaganju in povpraševanju na vlagateljevo pobudo, pri čemer bi morala navesti obseg te oblike vpisa sredstev, njihovo geografsko porazdelitev, tudi v tretjih državah, in njegov vpliv na čezmejno opravljanje storitev.
- (21) Za zagotovitev pravne varnosti je treba uskladiti datume začetka uporabe nacionalne zakonodaje, predpisov in upravnih določb za izvajanje Direktive (EU) 2019/1160 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾ in te uredbe v zvezi z določbami o tržnih sporočilih in predhodnem trženju.
- (22) Ker cilja te uredbe, in sicer povečanja učinkovitosti trga ob hkratnem vzpostavljanju unije kapitalskih trgov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihovih učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Po načelu sorazmernosti iz tega člena ta uredba ne presega potrebnega za doseg navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa enotna pravila o objavah nacionalnih določb v zvezi z zahtevami glede trženja za kolektivne naložbene podjeme in o tržnih sporočilih, ki so naslovljena na vlagatelje, kot tudi o skupnih načelih o pristojbinah in dajatvah, ki se zaračunajo upraviteljem kolektivnih naložbenih podjetij v zvezi z njihovimi čezmejnimi dejavnostmi. Ta uredba določa tudi vzpostavitev osrednje podatkovne zbirke o čezmejnem trženju kolektivnih naložbenih podjetij.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za:

- (a) upravitelje alternativnih investicijskih skladov;
- (b) družbe za upravljanje KNPVP, vključno z vsemi KNPVP, ki niso določili družbe za upravljanje KNPVP;
- (c) upravitelje EuVECA ter
- (d) upravitelje EuSEF.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „alternativni investicijski skladi“ ali „AIS“ pomeni AIS, kot so opredeljeni v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU, in vključujejo EuVECA, EuSEF in ELTIF;
- (b) „upravitelji alternativnih investicijskih skladov“ ali „UAIS“ pomeni UAIS, kot so opredeljeni v točki (b) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU in ki imajo dovoljenje v skladu s členom 6 navedene direktive;
- (c) „upravitelj EuVECA“ pomeni upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala, kot je opredeljen v točki (c) prvega odstavka člena 3 Uredbe (EU) št. 345/2013 in ki je registriran v skladu s členom 14 navedene uredbe;
- (d) „upravitelj EuSEF“ pomeni upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, kot je opredeljen v točki (c) člena 3(1) Uredbe (EU) št. 346/2013 in ki je registriran v skladu s členom 15 navedene uredbe;

⁽¹²⁾ Direktiva (EU) 2019/1160 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2011/61/EU v zvezi s čezmejno distribucijo kolektivnih naložbenih podjetij (glej stran 106 tega Uradnega lista).

- (e) „pristojni organi“ pomeni pristojne organe, kot so opredeljeni v točki (h) člena 2(1) Direktive 2009/65/ES ali točki (f) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU, ali pristojne organe EU AIS, kot so opredeljeni v točki (h) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;
- (f) „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri ima UAIS, upravitelj EuVECA, upravitelj EuSEF ali družba za upravljanje KNPVP registrirani sedež;
- (g) „KNPVP“ pomeni KNPVP z dovoljenjem v skladu s členom 5 Direktive 2009/65/ES;
- (h) „družba za upravljanje KNPVP“ pomeni družbo za upravljanje, kot je opredeljena v točki (b) člena 2(1) Direktive 2009/65/ES.

Člen 4

Zahteve za tržna sporočila

1. UAIS, upravitelji EuVECA, upravitelji EuSEF in družbe za upravljanje KNPVP zagotovijo, da so vsa tržna sporočila, ki so naslovljena na vlagatelje, prepoznavna kot taka ter da na enako viden način opišejo tveganja in koristi nakupa enot ali deležev v AIS ali enot premoženja KNPVP ter da so vse informacije v tržnih sporočilih poštene, jasne in niso zavajajoče.

2. Družbe za upravljanje KNPVP zagotovijo, da tržna sporočila, ki vsebujejo konkretne informacije o KNPVP, ne nasprotujejo ali ne zmanjšajo pomena informacij, vsebovanih v prospektu iz člena 68 Direktive 2009/65/ES ali v ključnih podatkih za vlagatelje iz člena 78 navedene direktive. Družbe za upravljanje KNPVP zagotovijo, da je v vseh tržnih sporočilih navedeno, da obstaja prospekt in da so na voljo ključni podatki za vlagatelje. V teh tržnih sporočilih se navede, kje, kako in v katerem jeziku lahko vlagatelji ali potencialni vlagatelji pridobijo prospekt in ključne podatke za vlagatelje, navedejo pa se tudi spletne povezave do ali naslovi spletnih strani za navedene dokumente.

3. V tržnih sporočilih iz odstavka 2 se navede, kje, kako in v katerih jezikih lahko vlagatelji ali potencialni vlagatelji pridobijo povzetek pravic vlagateljev, in zagotovi spletna povezava do takšnega povzetka, ki po potrebi vključuje informacije o dostopu do mehanizma kolektivnih pravnih sredstev na ravni Unije in nacionalni ravni v primeru sodnega postopka.

V takih tržnih sporočilih se tudi jasno navede, da se lahko upravljavec ali družba za upravljanje iz odstavka 1 tega člena odloči prekiniti dogovore o trženju svojih kolektivnih naložbenih podjetij v skladu s členom 93a Direktive 2009/65/ES in členom 32a Direktive 2011/61/EU.

4. UAIS, upravitelji EuVECA in upravitelji EuSEF zagotovijo, da tržna sporočila, s katerimi vabijo k nakupu enot ali deležev v AIS, ki vsebujejo konkretne informacije o AIS, ne nasprotujejo informacijam, ki jih je treba razkriti vlagateljem v skladu s členom 23 Direktive 2011/61/EU, s členom 13 Uredbe (EU) št. 345/2013 ali s členom 14 Uredbe (EU) št. 346/2013, ali zmanjšujejo njihov pomen.

5. Odstavek 2 tega člena se smiselno uporablja za AIS, ki objavijo prospekt v skladu z Uredbo (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾ ali v skladu z nacionalnim pravom oziroma ki uporabljajo pravila o obliki in vsebini ključnih podatkov za vlagatelje iz člena 78 Direktive 2009/65/ES.

6. ESMA do 2. avgusta 2021 izda smernice, ki jih nato redno posodablja, o izvajanju zahtev za tržna sporočila iz odstavka 1, pri čemer upošteva spletne vidike takih tržnih sporočil.

⁽¹³⁾ Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L 168, 30.6.2017, str. 12).

Člen 5

Objava nacionalnih določb o zahtevah glede trženja

1. Pristojni organi objavijo in na svojih spletnih mestih vodijo posodobljene in popolne informacije o veljavnih nacionalnih zakonih, predpisih in upravnih določbah, ki urejajo zahteve glede trženja za AIS in KNPVP, ter njihove povzetke, in sicer najmanj v jeziku, ki se navadno uporablja na področju mednarodnih financ.
2. Pristojni organi ESMA sporočijo povezave do spletnih mest pristojnih organov, kjer so objavljene informacije iz odstavka 1.

Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja sporočijo ESMA vse spremembe informacij iz prvega pododstavka tega odstavka.

3. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi standardne obrazce, predloge in postopke za objave in uradna sporočila v skladu s tem členom.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do 2. februarja 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 6

Centralna podatkovna zbirka ESMA o nacionalnih določbah v zvezi z zahtevami glede trženja

ESMA do 2. februarja 2022 objavi in na svojem spletnem mestu vodi centralno podatkovno zbirko, ki vsebuje povzetke iz člena 5(1) in spletne povezave do spletnih mest pristojnih organov iz člena 5(2).

Člen 7

Predhodno preverjanje tržnih sporočil

1. Pristojni organi lahko izključno za namen preverjanja skladnosti s to uredbo in z nacionalnimi določbami v zvezi z zahtevami glede trženja zahtevajo predhodno uradno obvestilo o tržnih sporočilih, ki jih nameravajo družbe za upravljanje KNPVP neposredno in posredno uporabljati pri poslovanju z vlagatelji.

Zahteva po predhodnem uradnem obvestilu iz prvega pododstavka ni predhodni pogoj za trženje enot KNPVP in ne sme biti del postopka uradnega obvestila iz člena 93 Direktive 2009/65/ES.

Kadar pristojni organi zahtevajo predhodno uradno obvestilo, kot je navedeno v prvem pododstavku, v 10 delovnih dneh od prejema tržnih sporočil družbo za upravljanje KNPVP obvestijo o vsaki zahtevi po spremembi njenih tržnih sporočil.

Predhodno obvestilo iz prvega pododstavka se lahko zahteva sistematično ali v skladu z drugimi praksami preverjanja in ne sme posegati v kakršna koli nadzorna pooblastila za naknadno preverjanje tržnih sporočil.

2. Pristojni organi, ki zahtevajo predhodno obvestilo o tržnih sporočilih, določijo, izvajajo in na svojih spletnih mestih objavijo postopke za tako predhodno uradno obvestilo. Notranja pravila in postopki zagotovijo pregledno in nediskriminatorno obravnavo vseh KNPVP ne glede na države članice, v katerih ima KNPVP dovoljenje.
3. Kadar UIAS, upravitelji EuVECA ali upravitelji EuSEF tržijo enote ali deleže v svojih AIS malim vlagateljem, se za te UAIS, upravitelje EuVECA ali upravitelje EuSEF smiselno uporabljata odstavka 1 in 2.

Člen 8**Poročilo ESMA o tržnih sporočilih**

1. Pristojni organi do 31. marca 2021 in nato vsako drugo leto ESMA poročajo o naslednjih informacijah:
  - (a) številu zahtevkov za spremembo tržnih sporočil na podlagi predhodnega preverjanja, kadar je to ustrezno;
  - (b) številu zahtevkov za spremembo in sprejetih odločitev na podlagi naknadnih preverjanj, pri čemer so jasno razvidne najpogostejše kršitve, vključno z opisom in naravo teh kršitev;
  - (c) opis najpogostejših kršitev zahtev iz člena 4 ter
  - (d) en primer za vsako od kršitev iz točk (b) in (c).
2. ESMA do 30. junija 2021 in nato vsako drugo leto predloži poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, ki vsebuje pregled zahtev glede trženja iz člena 5(1) v vseh državah članicah in analizo učinkov nacionalnih zakonov, predpisov in upravnih določb, ki urejajo tržna sporočila, tudi na podlagi informacij, prejetih v skladu z odstavkom 1 tega člena.

Člen 9**Skupna načela glede pristojbin ali dajatev**

1. Kadar pristojni organi za opravljanje njihovih nalog v zvezi s čezmejno dejavnostjo UAIS, upraviteljev EuVECA, upraviteljev EuSEF in družb za upravljanje KNPVP naložijo pristojbine ali dajatve, morajo biti take pristojbine ali dajatve skladne s skupnimi stroški, povezanimi z izvajanjem funkcij pristojnega organa.
2. Pristojni organi za pristojbine ali dajatve iz odstavka 1 tega člena pošljejo račun, individualno potrdilo o plačilu ali navodilo za plačilo z jasno navedbo načina in roka plačila na naslov iz tretjega pododstavka člena 93(1) Direktive 2009/65/ES ali točke (i) Priloge IV k Direktivi 2011/61/EU.

Člen 10**Objava nacionalnih določb glede pristojbin in dajatev**

1. Pristojni organi do 2. februarja 2020 objavijo in na svojih spletnih mestih vodijo posodobljene informacije, v katerih so navedene pristojbine ali dajatve iz člena 9(1) ali, kadar je smiselno, metodologije za izračun teh pristojbin ali dajatev, in sicer najmanj v jeziku, ki se običajno uporablja na področju mednarodnih financ.
2. Pristojni organi ESMA sporočijo povezave do spletnih mest pristojnih organov, kjer so objavljene informacije iz odstavka 1.
3. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi standardne obrazce, predloge in postopke za objave in uradna obvestila v skladu s tem členom.

ESMA te osnutke izvedbenih standardov predloži Komisiji do 2. februarja 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 11**Objava ESMA o pristojbinah in dajatvah**

1. ESMA do 2. februarja 2022 objavi in na svojem spletnem mestu vodi povezave do spletnih mest pristojnih organov iz člena 10(2). Te povezave se redno posodablajo.

2. ESMA do 2. februarja 2022 razvije in na svojem spletnem mestu da na voljo interaktivno orodje, ki je javno dostopno najmanj v jeziku, ki se običajno uporablja na področju mednarodnih financ, v katerem je naveden okvirni izračun pristojbin ali dajatev iz člena 9(1). To orodje se redno posodablja.

Člen 12

Centralna zbirka podatkov ESMA o čezmejnem trženju AIS in KNPVP

1. ESMA do 2. februarja 2022 na svojem spletnem mestu objavi centralno zbirko podatkov o čezmejnem trženju AIS in KNPVP, javno dostopno v jeziku, ki se običajno uporablja na področju mednarodnih financ, v kateri so navedeni:

- (a) vsi AIS, ki se tržijo v državi članici, ki ni matična država članica, njihovi UAIS, upravitelji EuSEF ali upravitelji EuVECA in seznam držav članic, kjer se tržijo, ter
- (b) vsi KNPVP, ki se tržijo v državi članici, ki ni matična država članica KNPVP, kot je opredeljena v točki (e) člena 2(1) Direktive 2009/65/ES, njihove družbe za upravljanje KNPVP in države članice, v katerih se tržijo.

Centralna zbirka podatkov se redno posodablja.

2. Obveznosti iz tega člena in člena 13 v zvezi z zbirko podatkov iz odstavka 1 tega člena ne posegajo v obveznosti v zvezi s seznamom iz drugega pododstavka člena 6(1) Direktive 2009/65/ES, osrednji javni register iz drugega pododstavka člena 7(5) Direktive 2011/61/EU, centralno zbirko podatkov iz člena 17 Uredbe (EU) št. 345/2013 in centralno zbirko podatkov iz člena 18 Uredbe (EU) št. 346/2013.

Člen 13

Standardizacija uradnih obvestil za ESMA

1. Pristojni organi matične države članice ESMA vsako četrtletje sporočijo informacije, potrebne za vzpostavitev in vodenje centralne zbirke podatkov iz člena 12 te uredbe v zvezi z vsemi uradnimi obvestili ali informacijami iz člena 93(1) in člena 93a(2) Direktive 2009/65/ES ter člena 31(2), člena 32(2) in člena 32a(2) Direktive 2011/61/EU, ter vse spremembe teh informacij, če bi te spremembe povzročile spremembo informacij v centralni zbirki podatkov.

2. ESMA vzpostavi portal za uradno obveščanje, na katerega vsak pristojni organ naloži vse dokumente iz odstavka 1.

3. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi se določijo informacije, ki jih je treba sporočiti, ter obrazci, predloge in postopki za sporočanje informacij s strani pristojnih organov za namene odstavka 1 ter tehnične ureditve, potrebne za delovanje portala za uradno obveščanje iz odstavka 2.

ESMA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do 2. februarja 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 14

Pooblastila pristojnih organov

1. Pristojni organi imajo nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za izvajanje svojih nalog na podlagi te uredbe.

2. Pooblastila, ki so na pristojne organe prenesena na podlagi direktiv 2009/65/ES in 2011/61/EU, uredb (EU) št. 345/2013, (EU) št. 346/2013 in (EU) 2015/760, vključno s tistimi, ki so povezana s kaznimi ali drugimi ukrepi, se izvajajo tudi za upravitelje iz člena 4 te uredbe.

Člen 15

Spremembe Uredbe (EU) št. 345/2013

Uredba (EU) št. 345/2013 se spremeni:

(1) v členu 3 se doda naslednja točka:

„(o) ‚predhodno trženje‘ pomeni neposredno ali posredno zagotavljanje informacij ali sporočil o naložbenih strategijah ali idejah za naložbe s strani upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala ali v njegovem imenu potencialnim vlagateljem s stalnim prebivališčem ali registriranim sedežem v Uniji, da se preveri, ali bi jih zanimal kvalificiran sklad tveganega kapitala, ki še ni ustanovljen, oziroma kvalificiran sklad tveganega kapitala, ki je ustanovljen, vendar še ni priglasi za trženje v skladu s členom 15 v tej državi članici, v kateri imajo potencialni vlagatelji prebivališče ali registriran sedež, in ki v posameznih primerih ne pomeni naložbene ponudbe za potencialnega vlagatelja, naj vlaga v enote ali deleže tega kvalificiranega sklada tveganega kapitala, ali plasiranja.“;

(2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 4a

1. Upravitelju kvalificiranega sklada tveganega kapitala je dovoljeno predhodno trženje v Uniji, razen kadar so informacije, predstavljene potencialnim vlagateljem:

- (a) zadostne, da vlagateljem omogočajo, da se zavežejo k nakupu enot ali deležev določenega kvalificiranega sklada tveganega kapitala;
- (b) enakovredne vpisnim obrazcem ali podobnim dokumentom v obliki osnutka ali končni obliki ali
- (c) enakovredne ustanovitvenim dokumentom, prospektu ali ponudbeni dokumentaciji še neustanovljenega kvalificiranega sklada tveganega kapitala v končni obliki.

Kadar je na voljo osnutek prospekta ali ponudbene dokumentacije, ta ne sme vsebovati dovolj informacij, ki bi vlagateljem omogočale, da sprejmejo naložbeno odločitev, in mora biti v njem jasno navedeno, da:

- (a) ne predstavlja ponudbe ali poziva k vpisu enot ali deležev kvalificiranega sklada tveganega kapitala in
- (b) se ne bi smelo zanašati na navedene informacije, ker so nepopolne in se lahko spremenijo.

2. Pristojni organi od upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala ne smejo zahtevati, da jih obvesti o vsebini ali naslovnih predhodnega trženja ali da izpolni druge pogoje ali zahteve, razen tistih, ki so določene v tem členu, preden začne opravljati predhodno trženje.

3. Upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala zagotovijo, da vlagatelji ne kupijo enot ali deležev kvalificiranega sklada tveganega kapitala v okviru predhodnega trženja in da lahko vlagatelji, s katerimi so bili v stiku v okviru predhodnega trženja, enote ali deleže v tem kvalificiranem skladu tveganega kapitala pridobijo samo v okviru trženja, dovoljenega na podlagi člena 15.

Kakršen koli vpis profesionalnih vlagateljev v 18 mesecih po tem, ko je upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala začel s predhodnim trženjem, enot ali deležev kvalificiranega sklada tveganega kapitala, navedenega v informacijah v okviru predhodnega trženja, ali enot ali deležev kvalificiranega sklada tveganega kapitala, ustanovljenega kot rezultat predhodnega trženja, se šteje kot rezultat trženja in se zanj uporabljajo veljavni postopki obveščanja iz člena 15.

4. Upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala v dveh tednih od začetka predhodnega trženja pristojnim organom matične države članice pošlje neuradni dopis v papirni ali elektronski obliki. V dopisu navede države članice in obdobja, v katerih se izvaja ali se je izvajalo predhodno trženje, kratek opis predhodnega trženja, vključno z informacijami o predstavljenih naložbenih strategijah, in po potrebi seznam kvalificiranih skladov tveganega kapitala, ki so ali so bili predmet predhodnega trženja. Pristojni organi matične države članice upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala takoj obvestijo pristojne organe držav članic, v katerih upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala izvaja ali je izvajal predhodno trženje. Pristojni organi držav članic, v kateri se izvaja ali se je izvajalo predhodno trženje, lahko od pristojnih organov matične države članice upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala zahtevajo dodatne informacije o predhodnem trženju, ki se izvaja ali se je izvajalo na njenem ozemlju.

5. Tretja oseba opravlja predhodno trženje v imenu pooblaščenega upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala le, kadar je ta pooblaščen kot investicijsko podjetje v skladu z Direktivo 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), kot kreditna institucija v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta (**), kot družba za upravljanje KNPVP v skladu z Direktivo 2009/65/ES, kot alternativni upravitelj investicijskih skladov v skladu z Direktivo 2011/61/EU ali deluje kot vezani zastopnik v skladu z Direktivo 2014/65/EU. Za takšno tretjo osebo veljajo pogoji, določeni v tem členu.

6. Upravitelj kvalificiranega sklada tveganega kapitala zagotovi, da je predhodno trženje ustrezno dokumentirano.

(*) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(**) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).“

Člen 16

Spremembe Uredbe (EU) št. 346/2013

Uredba (EU) št. 346/2013 se spremeni:

(1) v členu 3 se doda naslednja točka:

„(o) ‚predhodno trženje‘ pomeni neposredno ali posredno zagotavljanje informacij ali sporočil o naložbenih strategijah ali idejah za naložbe s strani upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ali v njegovem imenu potencialnim vlagateljem s stalnim prebivališčem ali registriranim sedežem v Uniji, da se preveri, ali bi jih zanimal kvalificiran sklad za socialno podjetništvo, ki še ni ustanovljen, oziroma kvalificiran sklad za socialno podjetništvo, ki je ustanovljen, vendar še ni priglašen za trženje v skladu s členom 16 v tej državi članici, v kateri imajo potencialni vlagatelji prebivališče ali registriran sedež, in ki v posameznih primerih ne pomeni naložbene ponudbe za potencialnega vlagatelja, naj vlaga v enote ali deleže tega kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, ali plasiranja.“;

(2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 4a

1. Upravitelju kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo je dovoljeno predhodno trženje v Uniji, razen kadar so informacije, predstavljene potencialnim vlagateljem:

- (a) zadostne, da vlagateljem omogočajo, da se zavežejo k nakupu enot ali deležev določenega kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo;
- (b) enakovredne vpisnim obrazcem ali podobnim dokumentom v obliki osnutka ali končni obliki ali
- (c) enakovredne ustanovitvenim dokumentom, prospektu ali ponudbeni dokumentaciji še neustanovljenega kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo v končni obliki.

Kadar je na voljo osnutek prospekta ali ponudbene dokumentacije, ta ne sme vsebovati dovolj informacij, ki bi vlagateljem omogočale, da sprejmejo naložbeno odločitev, in mora biti v njem jasno navedeno, da:

- (a) ne predstavlja ponudbe ali poziva k vpisu enot ali deležev kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo in
- (b) se ne bi smelo zanašati na navedene informacije, ker so nepopolne in se lahko spremenijo.

2. Pristojni organi od upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo ne smejo zahtevati, da jih obvesti o vsebini ali naslovnih predhodnega trženja ali da izpolni druge pogoje ali zahteve, razen tistih, ki so določene v tem členu, preden začne opravljati predhodno trženje.

3. Upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo zagotovijo, da vlagatelji ne kupijo enot ali deležev kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo v okviru predhodnega trženja in da lahko vlagatelji, s katerimi so bili v stiku v okviru predhodnega trženja, enote ali deleže v tem kvalificiranem skladu za socialno podjetništvo pridobijo samo v okviru trženja, dovoljenega na podlagi člena 16.

Kakršen koli vpis profesionalnih vlagateljev v 18 mesecih po tem, ko je upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo začel s predhodnim trženjem, enot ali deležev kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, navedenega v informacijah v okviru predhodnega trženja, ali enot ali deležev kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, ustanovljenega kot rezultat predhodnega trženja, se šteje kot rezultat trženja in se zanj uporabljajo veljavni postopki obveščanja iz člena 16.

4. Upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo v dveh tednih od začetka predhodnega trženja pristojnim organom svoje matične države članice pošlje neuradni dopis v papirni ali elektronski obliki. V dopisu navede države članice in obdobja, v katerih se izvaja ali se je izvajalo predhodno trženje, kratek opis predhodnega trženja, vključno z informacijami o predstavljenih naložbenih strategijah, in po potrebi seznam kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo, ki so ali so bili predmet predhodnega trženja. Pristojni organi matične države članice upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo takoj obvestijo pristojne organe držav članic, v katerih upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo izvaja ali je izvajal predhodno trženje. Pristojni organi držav članic, v kateri se izvaja ali se je izvajalo predhodno trženje, lahko od pristojnih organov matične države članice upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo zahtevajo dodatne informacije o predhodnem trženju, ki se izvaja ali se je izvajalo na njenem ozemlju.

5. Tretja oseba opravlja predhodno trženje v imenu pooblaščenega upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo le, kadar je ta pooblaščen kot investicijsko podjetje v skladu z Direktivo 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), kot kreditna institucija v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta (**), kot družba za upravljanje KNPVP v skladu z Direktivo 2009/65/ES, kot alternativni upravitelj investicijskih skladov v skladu z Direktivo 2011/61/EU ali deluje kot vezani zastopnik v skladu z Direktivo 2014/65/EU. Za takšno tretjo osebo veljajo pogoji, določeni v tem členu.

6. Upravitelj kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo zagotovi, da je predhodno trženje ustrezno dokumentirano.

(*) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(**) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).“

Člen 17

Spremembe Uredbe (EU) št. 1286/2014

Uredba (EU) št. 1286/2014 se spremeni:

(1) v členu 32(1) se „31. decembra 2019“ nadomesti z „31. decembra 2021“;

(2) člen 33 se spremeni:

(a) v prvem pododstavku odstavka 1 se „31. decembra 2018“ nadomesti z „31. decembra 2019“;

(b) v prvem pododstavku odstavka 2 se „31. decembra 2018“ nadomesti z „31. decembra 2019“;

(c) v prvem pododstavku odstavka 4 se „31. decembra 2018“ nadomesti z „31. decembra 2019“.

Člen 18

Ocena

Komisija do 2. avgusta 2024 na podlagi javnega posvetovanja in po razpravah z ESMA in pristojnimi organi, oceni izvajanje te uredbe.

Komisija do 2. avgusta 2021 na podlagi posvetovanj s pristojnimi organi, ESMA in drugimi relevantnimi deležniki predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o vlaganju in povpraševanju na vlagateljevo pobudo, pri čemer navede obseg te oblike vpisovanja v sklade, njegovo geografsko porazdelitev, vključno s tretjimi državami, in njegov vpliv na čezmejnega opravljanja storitev. V tem poročilu preuči tudi, ali bi bilo treba razviti portal za uradno obveščanje, vzpostavljen v skladu s členom 13(2), tako da bi vsi prenosi dokumentov med pristojnimi organi potekali prek njega.

Člen 19

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. avgusta 2019.

Člen 4(1) do (5), člen 5(1) in (2), člen 15 in člen 16 pa se uporabljajo od 2. avgusta 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

UREDBA (EU) 2019/1157 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 20. junija 2019****o okrečitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 21(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Pogodbi o Evropski uniji (PEU) je izražena trdna odločenost, da se olajša prosto gibanje oseb in hkrati zagotovi varnost narodov Evrope z vzpostavitvijo območja svobode, varnosti in pravice v skladu z določbami PEU in Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (2) Državljanstvo Unije vsakemu državljanu Unije daje pravico do prostega gibanja ob upoštevanju določenih omejitev in pogojev. To pravico uveljavlja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES ⁽³⁾. Svobodo gibanja in prebivanja določa tudi člen 45 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Prosto gibanje pomeni pravico do vstopa v države članice in izstopa iz njih z veljavno osebno izkaznico ali potnim listom.
- (3) V skladu z Direktivo 2004/38/ES države članice svojim državljanom izdajajo osebne izkaznice ali potne liste in obnovijo njihovo veljavnost v skladu z nacionalno zakonodajo. Poleg tega navedena direktiva določa, da lahko države članice zahtevajo od državljanov Unije in njihovih družinskih članov, da se prijavijo pri ustreznih organih. Države članice morajo državljanom Unije pod pogoji, določenimi v tem členu, izdati potrdilo o prijavi. Poleg tega morajo države članice v skladu z navedeno direktivo izdati dovoljenja za prebivanje družinskim članom, ki niso državljani države članice, in na podlagi vloge izdati dokumente, ki potrjujejo stalno prebivališče, in izdati dovoljenja za stalno prebivanje.
- (4) V Direktivi 2004/38/ES je določeno, da lahko države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zavrnitev, prenehanje ali preklic katere koli pravice, dodeljene z navedeno direktivo, v primeru zlorabe pravic ali prevare. Kot značilna primera prevare iz navedene direktive sta bila opredeljena ponarejanje dokumentov in lažno predstavljanje pomembnih dejstev v zvezi s pogoji za pravico do prebivanja.
- (5) Varnostne ravni nacionalnih osebnih izkaznic, ki jih izdajajo države članice, in dovoljenj za prebivanje za državljane Unije, ki prebivajo v drugi državi članici, ter njihove družinske člane se močno razlikujejo. Te razlike povečujejo tveganje ponarejanja in zlorabe dokumentov, in državljanom povzročajo tudi praktične težave, ko želijo uresničevati pravico do prostega gibanja. Statistični podatki evropske mreže za analizo tveganja ponaredb dokumentov kažejo, da se je število goljufij z osebnimi izkaznicami sčasoma povečalo.

⁽¹⁾ UL C 367, 10.10.2018, str. 78.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. junija 2019.

⁽³⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

- (6) Komisija je v sporočilu z dne 14. septembra 2016 z naslovom „Krepitev varnosti v svetu mobilnosti: boljša izmenjava informacij na področju boja proti terorizmu in trdnejše zunanje meje“ poudarila ključen pomen varnih potnih listin in osebnih dokumentov za nedvomno ugotovitev identitete osebe ter napovedala, da bo predstavila akcijski načrt, v katerem bo obravnavala goljufije s potnimi listinami. V skladu s tem sporočilom boljši pristop pomeni opiranje na zanesljive sisteme za preprečevanje zlorab in groženj, ki jih za notranjo varnost predstavlja pomanjkljiva varnost dokumentov, zlasti v zvezi s terorizmom in čezmejno kriminaliteto.
- (7) V skladu z akcijskim načrtom Komisije z dne 8. decembra 2016 za okrepitev evropskega odziva na preprečevanje goljufij s potnimi listinami (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt iz leta 2016) naj bi najmanj tri četrtine ponarejenih dokumentov, odkritih na zunanjih mejah, pa tudi na območju brez kontrol na notranjih mejah, izdale države članice in pridružene schengenske države. Med odkritimi lažnimi dokumenti, ki se uporabljajo za potovanje znotraj schengenskega območja, so najpogostejše manj varne nacionalne osebne izkaznice, ki so jih izdale države članice.
- (8) Za preprečevanje zlorabe identitete bi morale države članice zagotoviti, da nacionalno pravo ustrezno kaznuje ponarejanje ali prenašanje identifikacijskih dokumentov in njihovo uporabo.
- (9) Akcijski načrt iz leta 2016 je obravnaval tveganja, ki so posledica goljufije z osebnimi izkaznicami in dokumenti za prebivanje. Komisija se je v akcijskem načrtu iz leta 2016 in v poročilu o državljanstvu EU iz leta 2017 obvezala, da bo analizirala možnosti politik za izboljšanje varnosti osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje.
- (10) V skladu z akcijskim načrtom iz leta 2016 so za izdajo pristnih in varnih osebnih izkaznic potrebni zanesljivi postopek evidentiranja identitete in varni izvorni dokumenti ki se uporabljajo kot dokazila v vlogi. Komisija, države članice in ustrezne agencije Unije bi morale še naprej sodelovati in si prizadevati, da bodo izvorni dokumenti manj občutljivi za goljufije, saj je uporaba lažnih izvornih dokumentov vse pogostejša.
- (11) Ta uredba od držav članic ne zahteva uvedbe osebnih izkaznic ali dokumentov za prebivanje, kadar ti niso predvideni v nacionalnem pravu, niti ne vpliva na pristojnost držav članic, da na podlagi nacionalnega prava izdajajo druge dokumente za prebivanje, ki ne sodijo na področje uporabe prava Unije, na primer dovoljenja za prebivanje, izdana za vse osebe s stalnim prebivališčem na njihovem ozemlju, ne glede na njihovo državljanstvo.
- (12) Ta uredba državam članicam ne preprečuje, da za namene ugotavljanja identitete nediskriminatorno sprejemajo druge dokumente, ki niso potne listine, na primer vozniška dovoljenja.
- (13) Identifikacijski dokumenti, izdani državljanom, katerih pravica do prostega gibanja je bila omejena v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom, ki izrecno navajajo, da jih ni mogoče uporabiti kot potne listine, se ne bi smeli šteti kot dokumenti, ki sodijo na področje uporabe te uredbe.
- (14) Potne listine, skladne z delom 5 dokumenta 9303 Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO) o strojno berljivih potnih listinah (sedma izdaja, 2015) (v nadaljnjem besedilu: dokument ICAO 9303), ki se v državah članicah, ki jih izdajo, ne uporabljajo za namene ugotavljanja istovetnosti, kot je potna izkaznica, izdana na Irskem, se ne bi smele obravnavati kot dokumenti, ki sodijo na področje uporabe te uredbe.
- (15) Ta uredba ne vpliva na uporabo osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje s funkcijo elektronske identifikacije s strani držav članic za druge namene, niti ne vpliva na pravila iz Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ki določa vzajemno priznavanje elektronskih identifikacij po vsej Uniji pri dostopu do javnih storitev in državljanom, ki se selijo v drugo državo članico, pomaga s tem ko zahteva vzajemno priznavanje sredstev elektronske identifikacije ob upoštevanju nekaterih pogojev. Izboljšane osebne izkaznice bi morale zagotoviti lažje ugotavljanje istovetnosti in prispevati k boljšemu dostopu do storitev.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

- (16) Za ustrezno preverjanje osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje morajo države članice uporabljati pravilen naziv za vsako vrsto dokumenta, ki ga zajema ta uredba. Za olajšanje preverjanja dokumentov, ki jih zajema ta uredba, v drugih državah članicah bi moral biti naziv dokumenta naveden tudi v najmanj enem dodatnem uradnem jeziku institucij Unije. Kadar države članice za osebne izkaznice že uporabljajo dobro uveljavljeno oznako, ki ni „osebna izkaznica“, bi morale imeti možnost, da jo uporabljajo še naprej v svojem uradnem jeziku ali jezikih. Vseeno pa v prihodnje ne bi smeli uvajati novih oznak.
- (17) Varnostne značilnosti so potrebne za preverjanje, ali je dokument verodostojen in za ugotavljanje identitete osebe. Vzpostavitev minimalnih varnostnih standardov in vključitev biometričnih podatkov v osebne izkaznice in dovoljenja za prebivanje za družinske člane, ki niso državljani države članice, sta pomembna koraka k večji varnosti njihove uporabe v Uniji. Vključitev takšnih biometričnih identifikatorjev bi morala omogočiti državljanom Unije, da v celoti izkoristijo svojo pravico do prostega gibanja.
- (18) Shranjevanje podobe obraza in dveh prstnih odtisov (v nadaljnjem besedilu: biometrični podatki) na osebnih izkaznicah in dovoljenjih za prebivanje, kot je že določeno za biometrične potne liste in dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, je primerna kombinacija za zanesljivo ugotavljanje istovetnosti in potrjevanja verodostojnosti z manjšim tveganjem goljufij, da bi povečali varnost osebnih izkaznic in dovoljenj za prebivanje.
- (19) Na splošno bi morale države članice pri preverjanju verodostojnosti dokumenta in identitete njegovega imetnika najprej preveriti podobo obraza, za nedvomno potrditev verodostojnosti dokumenta in identitete imetnika pa bi morale po potrebi preveriti tudi prstne odtise.
- (20) Države članice bi morale v primerih, ko se pri preverjanju biometričnih podatkov ne potrdi verodostojnost dokumenta ali identiteta imetnika, zagotoviti obvezno ročno preverjanje, ki ga opravi strokovno usposobljeno osebje.
- (21) Ta uredba ne zagotavlja pravne podlage za vzpostavitev ali vodenje zbirke podatkov na nacionalni ravni za shranjevanje biometričnih podatkov v državah članicah, kar je vprašanje nacionalnega prava, ki mora biti skladno s pravom Unije na področju varstva podatkov. Ta uredba tudi ne zagotavlja pravne podlage za vzpostavitev ali vodenje centralizirane zbirke podatkov na ravni Unije.
- (22) Biometrične identifikatorje bi bilo treba za namene preverjanja verodostojnosti dokumentov in identitete imetnika zbirati in shranjevati na pomnilniškem mediju osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje. Takšno preverjanje bi lahko izvajalo le ustrezno pooblaščen osebje in le, kadar zakon zahteva predložitev dokumenta. Poleg tega bi bilo treba biometrične podatke za namene personalizacije osebnih izkaznic ali dokumentov za prebivanje shranjevati zelo varno in le do prevzema dokumenta, vsekakor pa največ 90 dni od datuma izdaje dokumenta. Po preteku tega obdobja bi bilo treba navedene biometrične podatke takoj izbrisati ali uničiti. To ne bi smelo vplivati na morebitno drugo obdelavo teh podatkov v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom na področju varstva podatkov.
- (23) Za namen te uredbe bi bilo treba upoštevati specifikacije dokumenta ICAO 9303, ki zagotavljajo globalno interoperabilnost, vključno v zvezi s strojno berljivostjo in uporabo vizualnega pregleda.
- (24) Države članice bi morale imeti možnost, da odločijo, ali bo na dokumentu, ki ga zajema ta uredba, tudi spol osebe. Kadar država članica na takšen dokument vključi spol osebe, bi morala uporabiti specifikacije iz dokumenta ICAO 9303, in sicer „F“, „M“ ali „X“ oziroma ustrezno začetnico v jeziku ali jezikih te države članice, kakor je ustrezno.
- (25) Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila, da se po potrebi zagotovi ustrezno upoštevanje prihodnjih varnostnih standardov in tehničnih specifikacij, sprejetih v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 ⁽⁵⁾, za osebne izkaznice in dovoljenja za prebivanje. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. V ta namen bi moral Komisiji pomagati odbor, ustanovljen s členom 6 Uredbe Sveta (ES) št. 1683/95 ⁽⁷⁾. Sprejeti izvedbeni akti bi lahko po potrebi ostali tajni, da se prepreči nevarnost ponarejanja in ponarejanja.

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 157, 15.6.2002, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁷⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1683/95 z dne 29. maja 1995 o enotni obliki za vizume (UL L 164, 14.7.1995, str. 1).

- (26) Države članice bi morale zagotoviti, da so vzpostavljeni ustrezni in učinkoviti postopki za zbiranje biometričnih identifikatorjev, ki so skladni s pravicami in načeli iz Listine, Konvencije Sveta Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah. Države članice bi morale zagotoviti, da je v celotnem postopku zbiranja otrokova korist na prvem mestu. Zato bi moralo biti usposobljeno osebje deležno ustreznega usposabljanja o otrokom primernih praksah za zbiranje biometričnih identifikatorjev.
- (27) Države članice bi morale v primeru težav pri zbiranju biometričnih identifikatorjev zagotoviti, da so vzpostavljeni ustrezni postopki za spoštovanje dostojanstva zadevnih oseb. Zato bi bilo treba upoštevati posebne vidike, povezane s spolom, in posebne potrebe otrok in ranljivih oseb.
- (28) Uvedba minimalnih varnostnih standardov in standardov glede oblike osebnih izkaznic bi morala državam članicam omogočiti zanašanje na verodostojnost teh dokumentov, kadar državljani Unije uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja. Uvedba strožjih varnostnih standardov bi morala javnim organom in zasebnim subjektom zagotoviti ustrezna jamstva, da bi se lahko zanesli na pristnost osebnih izkaznic, ko jih državljani Unije uporabljajo za namene ugotavljanja identitete.
- (29) Razpoznavni znak v obliki dvočrkovne kode za državo članico, ki je izdala dokument, natisnjene v negativu v modrem pravokotniku in obkrožene z dvanajstimi rumenimi zvezdami, omogoča lažji vizualni pregled dokumenta, zlasti kadar imetnik uresničuje pravico do prostega gibanja.
- (30) Medtem ko se ohrani možnost dodatnih nacionalnih značilnosti, bi morale države članice zagotoviti, da te značilnosti ne zmanjšujejo učinkovitosti skupnih varnostnih značilnosti in ne vplivajo negativno na čezmejno združljivost osebnih izkaznic, na primer na sposobnost, da osebne izkaznice lahko berejo stroji, ki jih uporabljajo države članice, ki jih niso izdale.
- (31) Uvedba varnostnih standardov v osebne izkaznice in dovoljenja za prebivanje za družinske člane, ki niso državljani države članice, ne bi smela povzročiti nesorazmernega zvišanja taks za državljane Unije ali državljane tretjih držav. Države članice bi morale to načelo upoštevati pri objavi javnih razpisov.
- (32) Države članice bi morale sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi zagotovile, da bi se z biometričnimi podatki pravilno ugotovila identiteta osebe, ki ji je izdana osebna izkaznica. Zato bi morale preučiti možnost, da bi nacionalni organi, ki izdajajo osebne izkaznice, biometrične identifikatorje, zlasti podobo obraza, zbirali v obliki zapisa v živo.
- (33) Države članice bi si morale med seboj izmenjevati informacije, ki so potrebne za dostop do informacij na varnem pomnilniškem mediju ter za njihovo avtentikacijo in preverjanje. Format, ki se uporablja za varen pomnilniški medij, bi morali biti interoperabilni, tudi kar zadeva avtomatizirane mejne prehode.
- (34) Direktiva 2004/38/ES določa, da se v primeru, kadar državljani Unije ali njihovi družinski člani, ki niso državljani države članice, nimajo potrebnih potnih listin, tem osebam zagotovijo vse razumne možnosti, da potrdijo ali dokažejo na druge načine, da zanje velja pravica do prostega gibanja. Ti načini lahko vključujejo identifikacijske dokumente, ki se začasno uporabljajo, in dovoljenja za prebivanje, izdana takim družinskim članom.
- (35) Ta uredba spoštuje obveznosti iz Listine in Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov. Zato se države članice spodbuja, da sodelujejo s Komisijo glede vključitve dodatnih značilnosti, s katerimi bi bila uporaba osebnih izkaznic za invalide, kot so slabovidne osebe, dostopnejša in bolj prijazna. Države članice preučijo uporabo rešitev, kot so mobilne registracijske naprave, za izdajo osebnih izkaznic osebam, ki se niso zmožne osebno zglasiti pri organih, pristojnih za izdajo osebnih izkaznic.
- (36) Dokumenti za prebivanje, izdani državljanom Unije, bi morali vsebovati določene informacije, da se zagotovi, da se kot takšni prepoznajo v vseh državah članicah. To bi moralo olajšati priznavanje uporabe pravice državljanov Unije do prostega gibanja in pravic, povezanih s to uporabo, vendar harmonizacija ne bi smela presežati tega, kar je potrebno za odpravo pomanjkljivosti obstoječih dokumentov. Države članice prosto izbirajo obliko, v kateri se ti dokumenti izdajo, in bi jih lahko izdale v obliki, ki je skladna s specifikacijami iz dokumenta ICAO 9303.

- (37) Kar zadeva dokumente za prebivanje, ki se izdajo družinskim članom, ki niso državljani države članice, je primerno uporabiti enako obliko in varnostne značilnosti, kot so določene v Uredbi (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾. Poleg tega, da dokazujejo pravico do prebivanja, so na podlagi teh dokumentov imetniki, za katere sicer velja vizumska obveznost, izvzeti iz vizumske obveznosti, kadar spremljajo državljana Unije na ozemlju Unije ali se mu tam pridružijo.
- (38) Direktiva 2004/38/ES določa, da se dokumenti, izdani družinskim članom, ki niso državljani države članice, imenujejo „dovoljenje za prebivanje družinskega člana državljan Unije“. Dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljan Unije bi morala zavaljo lažje identifikacije vsebovati standardizirani naslov in kodo.
- (39) Ob upoštevanju tako varnostnega tveganja kot stroškov za države članice bi bilo treba osebne izkaznice in dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljan Unije, ki nimajo zadostnih varnostnih standardov, postopoma opustiti. Na splošno bi morale obdobje postopnega opuščanja desetih let za osebne izkaznice in petih let za dovoljenja za prebivanje zadoščati za vzpostavitev ravnovesja med običajno pogostostjo zamenjave dokumentov in potrebo po odpravi obstoječe varnostne vrzeli v Uniji. Vendar je iz varnostnih razlogov potrebno krajše obdobje postopnega opuščanja za dokumente, ki nimajo pomembnih varnostnih značilnosti ali ki niso strojno berljivi.
- (40) V zvezi z osebnimi podatki, ki jih je treba obdelati v okviru uporabe te uredbe, se uporablja Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾. Podrobneje je treba določiti zaščitne ukrepe, ki se uporabljajo za obdelane osebne podatke in zlasti za občutljive podatke, kot so biometrični identifikatorji. Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, bi morali biti seznanjeni s tem, da je v njihovih dokumentih pomnilniški medij, ki vsebuje njihove biometrične podatke, vključno z njihovo brezstično dostopnostjo in z vsemi primeri, kadar se uporabljajo podatki z njihovih osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje. V vsakem primeru bi morali imeti posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, dostop do osebnih podatkov, obdelanih v njihovih osebnih izkaznicah in dokumentih za prebivanje, in imeti pravico, da zahtevajo popravke, tako da se jim izda nov dokument, kadar so ti podatki napačni ali nepopolni. Pomnilniški medij bi moral biti zelo varen, osebni podatki, ki so na njem shranjeni, pa bi morali biti učinkovito zaščiteni pred nepooblaščenim dostopom.
- (41) Države članice bi morale biti odgovorne za pravilno obdelavo biometričnih podatkov, od njihovega zbiranja do vključitve na zelo varen pomnilniški medij, v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.
- (42) Države članice bi morale biti posebej previdne, kadar sodelujejo z zunanjim ponudnikom storitev. To sodelovanje ne bi smelo izključevati morebitne odgovornosti držav članic na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava za kršitve obveznosti v zvezi z osebnimi podatki.
- (43) V tej uredbi je treba določiti podlago za zbiranje in shranjevanje podatkov na pomnilniškem mediju osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje. Države članice bi morale imeti v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom in ob spoštovanju načel nujnosti in sorazmernosti možnost, da na pomnilniškem mediju hranijo druge podatke za elektronske storitve ali za druge namene v zvezi z osebno izkaznico ali dokumentom za prebivanje. Obdelava takšnih drugih podatkov, vključno z njihovim zbiranjem in nameni, za katere se lahko uporabljajo, bi morala biti dovoljena na podlagi nacionalnega prava ali prava Unije. Vsi nacionalni podatki bi morali biti fizično ali smiselno ločeni od biometričnih podatkov iz te uredbe in bi se morali obdelati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.
- (44) Države članice bi morale to uredbo začeti uporabljati najpozneje 24 mesecev po datumu začetka njene veljavnosti. Države članice bi morale od datuma začetka uporabe te uredbe izdajati le dokumente, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.

⁽⁸⁾ Uredba (EU) 2017/1954 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 286, 1.11.2017, str. 9).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (45) Komisija bi morala dve leti oziroma enajst let po začetku uporabe te uredbe poročati o njenem izvajanju, med drugim o ustreznosti ravni varnosti, ob upoštevanju njenega učinka na temeljne pravice in načela varstva podatkov. V skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁰⁾ bi morala Komisija šest let po datumu začetka uporabe te uredbe in nato vsakih šest let izvesti oceno te uredbe na podlagi informacij, zbranih v okviru posebne ureditve za spremljanje, da bi ocenili dejanske učinke te uredbe in potrebo po nadaljnjem ukrepanju. Države članice bi morale za namene spremljanja zbirati statistične informacije o številu osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje, ki so jih izdale.
- (46) Ker ciljev te uredbe, in sicer okrepiti varnost in olajšati uresničevanje pravice do prostega gibanja državljanov Unije in njihovih družinskih članov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (47) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina, vključno s človekovim dostojanstvom, pravico do osebne celovitosti, prepovedjo nečloveškega ali ponižujočega ravnanja, pravico do enakosti pred zakonom in prepovedjo diskriminacije, pravicami otrok, pravicami starejših, spoštovanjem zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, pravico do prostega gibanja ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Države članice bi morale pri izvajanju te uredbe spoštovati Listino.
- (48) Evropski nadzornik za varstvo podatkov in Agencija za temeljne pravice sta 10. avgusta 2018 ⁽¹¹⁾ oziroma 5. septembra 2018 podala mnenje ⁽¹²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba krepí varnostne standarde, ki se uporabljajo za osebne izkaznice, ki jih države članice izdajo svojim državljanom, in dokumente za prebivanje, ki jih države članice izdajo državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo pravico do prostega gibanja.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za:

- (a) osebne izkaznice, ki jih države članice izdajo svojim državljanom, kakor je določeno v členu 4(3) Direktive 2004/38/ES;

Ta uredba se ne uporablja za identifikacijske dokumente, ki se izdajo začasno za obdobje veljavnosti manj kot šest mesecev.

- (b) potrdila o prijavi, ki se v skladu s členom 8 Direktive 2004/38/ES izdajo državljanom Unije, ki v državi članici gostiteljici prebivajo več kot tri mesece, in listine, ki potrjujejo stalno prebivališče in se v skladu s členom 19 Direktive 2004/38/ES na zahtevo izdajo državljanom Unije;
- (c) dovoljenja za prebivanje, ki se v skladu s členom 10 Direktive 2004/38/ES izdajo družinskim članom državljanov Unije, ki niso državljani države članice, in dovoljenja za stalno prebivanje, ki se v skladu s členom 20 Direktive 2004/38/ES izdajo družinskim članom državljanov Unije, ki niso državljani države članice.

⁽¹⁰⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL C 338, 21.9.2018, str. 22.

⁽¹²⁾ Še ni objavljeno.

POGLAVJE II

NACIONALNE OSEBNE IZKAZNICE

Člen 3

Varnostni standardi/oblika/specifikacije

1. Osebnе izkaznice, ki jih izdajo države članice, se izdelajo v formatu ID-1 in vsebujejo strojno berljivo polje. Takšne osebnе izkaznice temeljijo na specifikacijah in minimalnih varnostnih standardih iz dokumenta ICAO 9303 ter izpolnjujejo zahteve iz točk (c), (d), (f) in (g) Priloge k Uredbi (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954.

2. Podatkovni elementi na osebnih izkaznicah izpolnjujejo specifikacije iz dela 5 dokumenta ICAO 9303.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se številka dokumenta lahko vstavi v polje I, navedba spola osebe pa je neobvezna.

3. Na dokumentu je v uradnem jeziku ali jezikih države članice izdajateljice zapisan naziv dokumenta „osebna izkaznica“ ali druga uveljavljena nacionalna oznaka, izraz „osebna izkaznica“ pa še v vsaj enem drugem uradnem jeziku institucij Unije.

4. Na sprednji strani osebnе izkaznice je dvočrkovna koda države članice, ki je izkaznico izdala, natisnjena v negativu v modrem pravokotniku in obkrožena z dvanajstimi rumenimi zvezdami.

5. Osebnе izkaznice vključujejo zelo varen pomnilniški medij, ki vsebuje podobo obraza imetnika izkaznice in dva prstna odtisa v interoperabilnih digitalnih oblikah. Države članice za zapis biometričnih identifikatorjev uporabljajo tehnične specifikacije, kakor so določene v Izvedbenem sklepu Komisije C(2018)7767 ⁽¹³⁾.

6. Pomnilniški medij ima zadostno zmogljivost in zmožnost za zagotavljanje integritete, avtentičnosti in zaupnosti podatkov. Shranjeni podatki so brezstično dostopni in zavarovani, kakor je določeno v Izvedbenem sklepu C(2018)7767. Države članice si med seboj izmenjajo informacije, ki so potrebne za avtentikacijo pomnilniškega medija ter za dostop do biometričnih podatkov iz odstavka 5 in njihovo preverjanje.

7. Otroci, mlajši od 12 let, so lahko izvzeti iz obveznosti odvzema prstnih odtisov.

Otroci, mlajši od 6 let, so izvzeti iz obveznosti odvzema prstnih odtisov.

Osebe, pri katerih je odvzem prstnih odtisov fizično nemogoč, so izvzete iz obveznosti odvzema prstnih odtisov.

8. Kadar je to potrebno in sorazmerno s ciljem, ki ga je treba doseči, lahko države članice po potrebi vpišejo takšne podrobnosti in zaznamke za rabo na nacionalni ravni, ki so potrebni v skladu z nacionalnim pravom. Učinkovitost minimalnih varnostnih standardov in čezmejna združljivost osebnih izkaznic se zaradi tega ne zmanjšata.

9. Kadar države članice v osebnо izkaznico vključijo dvojni vmesnik ali ločen pomnilniški medij, mora biti dodatni pomnilniški medij skladen z ustreznimi standardi ISO in ne sme posegati v pomnilniški medij iz odstavka 5.

10. Kadar države članice v osebnih izkaznicah shranjujejo podatke za e-storitve, kot sta e-uprava in e-poslovanje, morajo biti takšni nacionalni podatki fizično ali smiselno ločeni od biometričnih podatkov iz odstavka 5.

11. Kadar države članice osebnim izkaznicam dodajo dodatne varnostne značilnosti, to ne zmanjša čezmejne združljivosti takšnih osebnih izkaznic in učinkovitosti minimalnih varnostnih standardov.

⁽¹³⁾ Izvedbeni sklep Komisije C(2018)7767 z dne 30. novembra 2018 o določitvi tehničnih specifikacij za enotno obliko dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav in razveljavitvi Sklepa C(2002)3069.

Člen 4

Obdobje veljavnosti

1. Obdobje veljavnosti osebne izkaznice je najmanj pet let in največ deset let.
2. Države članice lahko z odstopanjem od odstavka 1 določijo obdobje veljavnosti:
  - (a) krajše od petih let za osebne izkaznice, izdane mladoletnikom;
  - (b) v izjemnih primerih krajše od petih let za osebne izkaznice, izdane osebam v posebnih in omejenih okoliščinah in kadar je njihovo obdobje veljavnosti omejeno v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom;
  - (c) daljše od desetih let za osebne izkaznice, izdane osebam, starim 70 let ali več.
3. Države članice izdajo osebno izkaznico, ki velja 12 mesecev ali manj, kadar je začasno fizično nemogoče odvzeti prstni odtis katerega koli prsta vlagatelja.

Člen 5

Postopno opuščanje

1. Osebne izkaznice, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 3, prenehajo veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti ali do 3. avgusta 2031, kar koli nastopi prej.
2. Z odstopanjem od odstavka 1:
  - (a) osebne izkaznice, ki ne izpolnjujejo minimalnih varnostnih standardov iz dela 2 dokumenta ICAO 9303 ali ki ne vključujejo funkcionalnega strojno berljivega polja, opredeljenega v odstavku 3, prenehajo veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti ali do 3. avgusta 2026, kar nastopi prej;
  - (b) osebne izkaznice oseb, starih 70 let ali več na 2. avgusta 2021, ki izpolnjujejo minimalne varnostne standarde iz dela 2 dokumenta ICAO 9303 in imajo funkcionalno strojno berljivo polje, kakor je opredeljeno v odstavku 3, prenehajo veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti.
3. Funkcionalno strojno berljivo polje za namene odstavka 2 pomeni:
  - (a) strojno berljivo polje, skladno z delom 3 dokumenta ICAO 9303, ali
  - (b) katero koli drugo strojno berljivo polje, za katerega država članica izdajateljica sporoči pravila, ki se zahtevajo za branje in prikazovanje vsebovanih informacij, razen če država članica Komisijo do 2. avgusta 2021 obvesti o pomanjkanju zmogljivosti za branje in prikazovanje teh informacij.

Komisija po prejemu obvestila iz točke (b) prvega pododstavka ustrezno obvesti zadevno državo članico in Svet.

POGLAVJE III

DOKUMENTI ZA PREBIVANJE ZA DRŽAVLJANE UNIJE

Člen 6

Minimalne informacije, ki morajo biti navedene

Na dokumentih za prebivanje, kadar jih države članice izdajo državljanom Unije, se navede vsaj naslednje:

- (a) naziv dokumenta v uradnem jeziku ali jezikih zadevne države članice in vsaj v enem drugem uradnem jeziku institucij Unije;
- (b) jasna navedba, da je dokument izdan državljanu Unije v skladu z Direktivo 2004/38/ES;
- (c) številka dokumenta;
- (d) ime (priimek in ime) imetnika;
- (e) datum rojstva imetnika;

- (f) informacije, ki se vključijo na potrdila o prijavi, in dokumenti, ki potrjujejo stalno prebivališče, izdani v skladu s členoma 8 oziroma 19 Direktive 2004/38/ES;
- (g) organ, ki dokument izda;
- (h) na sprednji strani dokumenta, dvočrkovna oznaka države članice, ki izda dokument, natisnjena v negativu v modrem pravokotniku in obkrožena z dvanajstimi rumenimi zvezdami.

Če država članica določi odvzem prstnih odtisov, se ustrezno uporablja člen 3(7).

Osebe, pri katerih je odvzem prstnih odtisov fizično nemogoč, so izvzete iz obveznosti odvzema prstnih odtisov.

POGLAVJE IV

DOVOLJENJA ZA STALNO PREBIVANJE ZA DRUŽINSKE ČLANE, KI NISO DRŽAVLJANI DRŽAVE ČLANICE

Člen 7

Enotna oblika

1. Pri izdaji dovoljenja za prebivanje družinskim članom državljana Unije, ki niso državljani države članice, države članice uporabijo isto obliko, kakor je določena z Uredbo (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954 in kakor se izvaja z Izvedbenim sklepom C(2018)7767.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 je na dovoljenju naveden naziv „Dovoljenje za prebivanje“ ali „Dovoljenje za stalno prebivanje“. Države članice navedejo, da se ti dokumenti izdajo družinskemu članu državljana Unije v skladu z Direktivo 2004/38/ES. Države članice v ta namen uporabijo standardizirano oznako „družinski član EU čl. 10 DIR 2003/38/ES“ oziroma „družinski član EU čl. 20 DIR 2004/38/ES“ v podatkovnem polju [10], kakor je določeno v Prilogi k Uredbi (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954.
3. Države članice lahko vnesejo podatke za nacionalno uporabo v skladu z nacionalnim pravom. Države članice pri vnašanju in shranjevanju teh podatkov spoštujejo zahteve, določene v drugem odstavku člena 4 Uredbe (ES) št. 1030/2002, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2017/1954.

Člen 8

Postopno opuščanje obstoječih dovoljenj za prebivanje

1. Dovoljenja za prebivanje družinskih članov državljana Unije, ki niso državljani države članice, ki ne izpolnjujejo zahtev člena 7, prenehajo veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti oziroma do 3. avgusta 2026, kar koli nastopi prej.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 dovoljenja za prebivanje družinskih članov državljana Unije, ki niso državljani države članice, ki ne izpolnjujejo minimalnih varnostnih standardov, določenih v delu 2 dokumenta ICAO 9303, ali ki ne vključujejo funkcionalnega strojno berljivega polja skladno z delom 3 dokumenta ICAO 9303, prenehajo veljati na dan prenehanja njihove veljavnosti oziroma do 3. avgusta 2023, kar koli nastopi prej.

POGLAVJE V

SKUPNE DOLOČBE

Člen 9

Kontaktne točke

1. Vsaka država članica določi najmanj en osrednji organ kot kontaktno točko za izvajanje te uredbe. Kadar država članica določi več kot en osrednji organ, določi, kateri od teh organov je kontaktna točka za izvajanje te uredbe. Ime tega organa sporoči Komisiji in drugim državam članicam. Če država članica spremeni svoj določeni organ, o tem ustrezno obvesti Komisijo in druge države članice.

2. Države članice zagotovijo, da so kontaktne točke seznanjene z relevantnimi informacijskimi in podpornimi storitvami na ravni Unije, vključno z enotnim digitalnim portalom, določenim v Uredbi (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾, in da lahko z njimi sodelujejo.

Člen 10

Zbiranje biometričnih identifikatorjev

1. Biometrične identifikatorje zbira le usposobljeno in ustrezno pooblaščen osebje, ki ga imenujejo organi, pristojni za izdajanje osebnih izkaznic ali dovoljenj za prebivanje, za namen njihove vključitve v zelo varen pomnilniški medij iz člena 3(5) za osebne izkaznice in iz člena 7(1) za dovoljenja za prebivanje. Z odstopanjem od prvega stavka prstne odtise zbira le usposobljeno in ustrezno pooblaščen osebje teh organov, razen v primeru vlog, ki se oddajo pri diplomatskih in konzularnih organih države članice.

Da se zagotovi skladnost biometričnih identifikatorjev z identiteto vlagatelja, se vlagatelj tekom postopka izdaje za posamezno vlogo vsaj enkrat osebno zglašuje.

2. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni in učinkoviti postopki za zbiranje biometričnih identifikatorjev, ki so skladni s pravicami in načeli iz Listine, Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah.

V primeru težav pri zbiranju biometričnih identifikatorjev države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni postopki za zagotavljanje dostojanstva zadevnih oseb.

3. Kadar se biometrični identifikatorji ne zahtevajo za namen obdelave v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, se za namene personalizacije osebnih izkaznic ali dokumentov za prebivanje shranjujejo zelo varno in le do prevzema dokumenta, vsekakor pa največ 90 dni od datuma izdaje dokumenta. Biometrični identifikatorji se po preteku tega obdobja takoj izbrišejo ali uničijo.

Člen 11

Varstvo osebnih podatkov in odgovornost

1. Brez poseganja v Uredbo (EU) 2016/679 države članice zagotovijo varnost, integriteto, avtentičnost in zaupnost podatkov, ki so bili zbrani in shranjeni za namen te uredbe.

2. Za namen te uredbe se organi, pristojni za izdajo osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje, štejejo za upravljavca iz člena 4(7) Uredbe (EU) 2016/679 in so odgovorni za obdelavo osebnih podatkov.

3. Države članice zagotovijo, da lahko nadzorni organi v celoti izvršujejo svoje naloge iz Uredbe (EU) 2016/679, vključno s tem, da imajo dostop do vseh osebnih podatkov in potrebnih informacij ter do vseh prostorov ali opreme pristojnih organov za obdelavo podatkov.

4. Sodelovanje z zunanjimi ponudniki storitev ne izključuje morebitne odgovornosti države članice na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava za kršitve obveznosti v zvezi z osebnimi podatki.

5. Informacije v strojno berljivi obliki se v osebno izkaznico ali dokument za prebivanje vključijo samo v skladu s to uredbo in nacionalnim pravom države članice izdajateljice.

6. Biometrične podatke, shranjene v pomnilniškem mediju osebnih izkaznic in dokumentov za prebivanje, uporablja samo ustrezno pooblaščen osebje pristojnih nacionalnih organov in agencij Unije v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, in sicer za preverjanje:

(a) pristnost osebnih izkaznic ali dokumentov za prebivanje;

(b) identitete imetnika s pomočjo neposredno dostopnih primerljivih značilnosti, kadar zakon zahteva predložitev osebnih izkaznic ali dokumentov za prebivanje.

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega portala za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1).

7. Države članice vodijo seznam pristojnih organov, ki imajo dostop do biometričnih podatkov, shranjenih v pomnilniškem mediju iz člena 3(5) te uredbe, in ga vsako leto sporočijo Komisiji. Komisija nabor teh nacionalnih seznamov objavi na spletu.

Člen 12

Spremljanje

Komisija do 2. avgusta 2020 vzpostavi podroben program za spremljanje učinkov, rezultatov in vpliva te uredbe, vključno z njenim učinkom na temeljne pravice.

V programu spremljanja se določijo načini in časovni intervali za zbiranje podatkov in drugih potrebnih dokazov. Opredelijo se ukrepi, ki jih sprejmejo Komisija in države članice za zbiranje in analizo podatkov ter drugih dokazov.

Države članice Komisiji predložijo podatke in druge dokaze, potrebne za takšno spremljanje.

Člen 13

Poročanje in ocenjevanje

1. Komisija dve leti oziroma enajst let po datumu začetka uporabe te uredbe Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru poroča o njenem izvajanju, zlasti o varstvu temeljnih pravic in osebnih podatkov.

2. Komisija šest let po datumu začetka uporabe te uredbe in nato vsakih šest let izvede njeno oceno ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o glavnih ugotovitvah. V poročilu se posebna pozornost nameni:

- (a) učinku te uredbe na temeljne pravice;
- (b) mobilnosti državljanov Unije;
- (c) učinkovitosti biometričnega preverjanja pri zagotavljanju varnosti potnih listin;
- (d) morebitni uporabi osebnih izkaznic kot potnih listin;
- (e) morebitni nadaljnji vizualni uskladitvi osebnih izkaznic;
- (f) potrebi po uvedbi skupnih varnostnih značilnosti identifikacijskih dokumentov, ki se uporabljajo začasno, za njihovo boljše prepoznavanje.

3. Države članice in ustrezne agencije Unije Komisiji pošljejo potrebne informacije za pripravo teh poročil.

Člen 14

Dodatne tehnične specifikacije

1. Da se po potrebi zagotovi, da osebne izkaznice in dokumenti za prebivanje iz točk (a) in (c) člena 2 izpolnjujejo prihodnje minimalne varnostne standarde, Komisija z izvedbenimi akti določi dodatne tehnične specifikacije v zvezi z:

- (a) dodatnimi varnostnimi značilnostmi in zahtevami, vključno z višjimi standardi zaščite pred prenašanjem in ponarejanjem;
- (b) tehničnimi specifikacijami za pomnilniški medij za biometrične značilnosti iz člena 3(5) in njihovo varnost, vključno s preprečevanjem nepooblaščenega dostopa in poenostavljenim preverjanjem veljavnosti;
- (c) zahtevami glede kakovosti in skupnimi tehničnimi standardi za podobo obraza in prstne odtise.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

2. V skladu s postopkom iz člena 15(2) se lahko sprejme odločitev, da so specifikacije iz tega člena tajne in se ne smejo objaviti. V tem primeru so dostopne samo organom, ki jih države članice imenujejo kot odgovorne za tiskanje, in osebam, ki jih za to ustrezno pooblasti država članica ali Komisija.

3. Država članica določi en organ, ki je odgovoren za tiskanje osebnih izkaznic, in en organ, ki je odgovoren za tiskanje dovoljenj za prebivanje družinskih članov državljanov Unije, ter imena teh organov sporoči Komisiji in drugim državam članicam. Države članice imajo pravico, da spremenijo takšne določene organe, o čemer ustrezno obvestijo Komisijo in druge države članice.

Države članice se lahko odločijo, da določijo en sam organ, ki je odgovoren za tiskanje tako osebnih izkaznic kot dovoljenj za prebivanje družinskih članov državljanov Unije, ter sporočijo ime tega organa Komisiji in drugim državam članicam.

Dve ali več držav članic se lahko tudi odločijo, da za te namene določijo en sam organ, in o tem ustrezno obvestijo Komisijo in druge države članice.

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 6 Uredbe (ES) št. 1683/95. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 2. avgusta 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2019/1158 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. junija 2019

o usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja staršev in oskrbovalcev ter razveljavitvi Direktive Sveta 2010/18/EU

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (b) člena 153(2) v povezavi s točko (i) člena 153(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Točka (i) člena 153(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da Unija podpira in dopolnjuje dejavnosti držav članic na področju enakosti moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave pri delu.
- (2) Enakost moških in žensk je eno temeljnih načel Unije. Drugi pododstavek člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) določa, da Unija spodbuja enakost žensk in moških. Podobno člen 23 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) določa, da je treba enakost moških in žensk zagotoviti na vseh področjih, vključno z zaposlovanjem, delom in plačilom za delo.
- (3) Člen 33 Listine za uskladitev družinskega in poklicnega življenja določa pravico do zaščite pred odpustitvijo zaradi materinstva ter pravico do plačanega porodniškega in starševskega dopusta ob rojstvu ali posvojitvi otroka.
- (4) Unija je ratificirala Konvencijo Združenih narodov o pravicah invalidov iz leta 2006. Navedena konvencija je torej sestavni del pravnega reda Unije, pravne akte Unije pa je treba, kolikor je mogoče, razlagati skladno s konvencijo. Konvencija zlasti v členu 7(1) določa, da njene pogodbenice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi invalidnim otrokom zagotovijo, da enako kot drugi otroci uživajo vse človekove pravice in temeljne svoboščine.
- (5) Države članice so ratificirale Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah iz leta 1989. Člen 18(1) navedene konvencije določa, da imata oba starša skupno odgovornost za otrokovo vzgojo in razvoj ter da bi morale biti otrokove koristi njuna poglobilna skrb.
- (6) Politike za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja bi morale prispevati k doseganju enakosti spolov s spodbujanjem udeležbe žensk na trgu dela, enako porazdelitvijo odgovornosti za oskrbo med moškimi in ženskami ter odpravo vrzeli med spoloma pri dohodku in plačah. Take politike bi morale upoštevati demografske spremembe, vključno z učinki staranja prebivalstva.

⁽¹⁾ UL C 129, 11.4.2018, str. 44.

⁽²⁾ UL C 164, 8.5.2018, str. 62.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. junija 2019.

- (7) Zaradi izzivov, ki izhajajo iz demografskih sprememb, skupaj s posledičnim pritiskom na javne izdatke v nekaterih državah članicah, se pričakuje, da se bo potreba po neformalni oskrbi povečala.
- (8) Na ravni Unije več direktiv na področju enakosti spolov in delovnih pogojev že obravnava nekatera vprašanja, ki so pomembna za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja, zlasti direktivi 2006/54/ES ⁽⁴⁾ in 2010/41/EU ⁽⁵⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter direktive Sveta 92/85/EGS ⁽⁶⁾, 97/81/ES ⁽⁷⁾ in 2010/18/EU ⁽⁸⁾.
- (9) Načela enakosti spolov in usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja so potrjena v načelih 2 in 9 evropskega stebra socialnih pravic, ki so ga 17. novembra 2017 razglasili Evropski parlament, Svet in Komisija.
- (10) Vendar je usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja še vedno velik izziv za številne starše in delavce z obveznostmi oskrbe, zlasti zaradi vse pogostejšega podaljšanega delovnega časa in sprememb delovnih urnikov, ki ima negativen vpliv na zaposlenost žensk. Pomemben dejavnik, ki prispeva k prenizki udeležbi žensk na trgu dela, so težave pri usklajevanju poklicnih in družinskih obveznosti. Ko imajo ženske otroke, pogosto delajo manj ur v plačani zaposlitvi ter porabijo več časa za izpolnjevanje neplačanih obveznosti oskrbe. Izkazalo se je, da tudi skrb za bolnega ali oskrbovanega sorodnika negativno vpliva na zaposlenost žensk, saj morajo nekatere ženske trg dela zapustiti v celoti.
- (11) Obstoječi pravni okvir Unije zagotavlja omejene spodbude za moške, da bi prevzeli enakopraven delež obveznosti oskrbe. Veliko držav članic nima plačanega očetovskega in starševskega dopusta, kar prispeva k temu, da očetje dopust redko izrabijo. Neuravnoteženo zasnovane politike za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja med ženskami in moškimi krepijo spolne stereotipe ter razlike med spoloma pri delu in oskrbi. Namen politik o enaki obravnavi bi moral biti obravnavati vprašanje stereotipov o moških in ženskih poklicih in vlogah, socialne partnerje pa se spodbuja, da opravljajo svojo ključno nalogo obveščanja tako delavcev kot delodajalcev ter njihovega ozaveščanja o boju proti diskriminaciji. Pri ureditvah za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja, ki jih izrabijo očetje, kot so dopust ali prožne ureditve dela, se je prav tako pokazalo, da imajo pozitiven vpliv, saj zmanjšajo relativni obseg neplačanega družinskega dela, ki ga opravljajo ženske, in ženskam zagotovijo več časa za plačano zaposlitev.
- (12) Države članice bi morale pri izvajanju te direktive upoštevati tudi, da je enaka izraba dopusta, ki ga moški in ženske vzamejo iz družinskih razlogov, odvisna tudi od drugih ustreznih ukrepov, na primer zagotavljanja dostopnega in cenovno ugodnega otroškega varstva in storitev dolgoročne oskrbe, ki so ključnega pomena za to, da starši in druge osebe z obveznostmi oskrbe lahko vstopijo na trg dela, na njem ostanejo ali pa se nanj vrnejo. Tudi odprava dejavnikov, ki odvrta od iskanja zaposlitve, spodbudi prejemnike drugega dohodka v gospodinjstvu, najpogosteje ženske, da se v celoti vključijo na trg dela.
- (13) Za oceno učinka te direktive bi morale Komisija in države članice še naprej medsebojno sodelovati, da bi razvile primerljive statistične podatke, ločene po spolu.
- (14) Komisija je v skladu s členom 154 PDEU opravila dvofazno posvetovanje z vodstvom in delavci o izzivih, povezanih z usklajevanjem poklicnega in zasebnega življenja. Socialni partnerji niso dosegli soglasja o začetku pogajanj o navedenih zadevah, tudi o starševskem dopustu. Vendar je treba na tem področju ukrepati ter posodobiti in prilagoditi veljavni pravni okvir ob upoštevanju rezultata navedenih posvetovanj in javnega posvetovanja, ki se je izvedlo, da bi se pridobila mnenja deležnikov in državljanov.

⁽⁴⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, 26.7.2006, str. 23).

⁽⁵⁾ Direktiva 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive Sveta 86/613/EGS (UL L 180, 15.7.2010, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (deseta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL L 348, 28.11.1992, str. 1).

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC (UL L 14, 20.1.1998, str. 9).

⁽⁸⁾ Direktiva Sveta 2010/18/EU z dne 8. marca 2010 o izvajanju revidiranega okvirnega sporazuma o starševskem dopustu, sklenjenega med BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP in ETUC, ter o razveljavitvi Direktive 96/34/ES (UL L 68, 18.3.2010, str. 13).

- (15) Direktiva 2010/18/EU ureja starševski dopust z izvajanjem okvirnega sporazuma, sklenjenega med socialnimi partnerji. Ta direktiva temelji na pravilih iz Direktive 2010/18/EU ter jih dopolnjuje s krepitvijo obstoječih in uvedbo novih pravic. Direktivo 2010/18/EU bi bilo treba razveljaviti in nadomestiti s to direktivo.
- (16) Ta direktiva določa minimalne zahteve v zvezi z očetovskim dopustom, starševskim dopustom in oskrbovalskim dopustom ter prožnimi ureditvami dela za delavce, ki so starši, ali oskrbovalce. Z olajševanjem usklajevanja poklicnega in družinskega življenja takih staršev in oskrbovalcev bi ta direktiva morala prispevati k ciljem, ki temeljijo na Pogodbah, in sicer k enakosti moških in žensk glede priložnosti na trgu dela, enaki obravnavi pri delu ter spodbujanju visoke stopnje zaposlenosti v Uniji.
- (17) Ta direktiva se uporablja za vse delavce, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali drugo delovno razmerje, vključno s pogodbami o zaposlitvi ali v zvezi z delovnimi razmerji delavcev s krajšim delovnim časom, delavcev s pogodbo za določen čas ali oseb, ki imajo z agencijo za zagotavljanje začasnega dela sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje, kot je bilo prej določeno v Direktivi 2010/18/EU. Ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) države članice opredelijo pogodbe o zaposlitvi in delovna razmerja v zvezi z merili za določanje statusa delavca.
- (18) Države članice so pristojne za opredelitev zakonskega stana in družinskega statusa, pa tudi za določitev, katere osebe se štejejo kot starš, mati in oče.
- (19) Da bi se spodbudila bolj enaka porazdelitev odgovornosti za oskrbo med ženskami in moškimi ter da bi se omogočilo zgodnje ustvarjanje vezi med očeti in otroki, bi bilo treba uvesti pravico do očetovskega dopusta za očete ali, kadar in kolikor je to priznано z nacionalnim pravom, za enakovrednega drugega starša. Tak očetovski dopust bi bilo treba izrabiti okrog rojstva otroka in bi moral biti jasno povezan z rojstvom za namene zagotavljanja oskrbe. Države članice lahko očetovski dopust odobrijo tudi v primeru mrtvorojenega otroka. Države članice določijo, ali bodo dovolile, da se del očetovskega dopusta izrabi pred rojstvom otroka, ali bodo zahtevale, da se celoten očetovski dopust izrabi po rojstvu, časovni okvir, v katerem naj se očetovski dopust izrabi ter ali je mogoče, in pod katerimi pogoji, očetovski dopust izrabiti v obliki skrajšanega delovnega časa, v izmeničnih obdobjih, na primer več zaporednih dni dopusta, ločenega z obdobji dela, ali v drugih prožnih oblikah. Države članice lahko določijo, ali je očetovski dopust izražen v delovnih dneh, tednih ali drugih časovnih enotah, ob upoštevanju, da deset delovnih dni ustreza dvema koledarskima tednoma. Da bi se upoštevale razlike med državami članicami, bi morala pravica do očetovskega dopusta veljati ne glede na zakonski stan ali družinski status, kakor je opredeljen v nacionalnem pravu.
- (20) Ker večina očetov ne izrabi svoje pravice do starševskega dopusta ali velik delež svoje pravice do dopusta prenese na matere, ta direktiva minimalno obdobje starševskega dopusta, ki ga ni mogoče prenesti z enega starša na drugega, podaljšuje z enega na dva meseca, da bi se očete spodbudilo k izrabi starševskega dopusta, pri tem pa ohranila pravica posameznega starša, da vzame vsaj štirimesečni starševski dopust, kot to določa Direktiva 2010/18/EU. Namen zagotavljanja, da sta vsakemu od staršev izključno na voljo najmanj dva meseca starševskega dopusta in da tega ni mogoče prenesti na drugega starša, je spodbuditi očete, da izkoristijo svojo pravico do takšnega dopusta. Prav tako se s tem spodbuja in olajšuje ponovno vključitev mater na trg dela po obdobju materinskega in starševskega dopusta.
- (21) Na podlagi te direktive se za delavce, ki so starši, jamči minimalno obdobje štirih mesecev starševskega dopusta. Države članice se spodbuja, da vsem delavcem, ki imajo starševske obveznosti, odobrijo pravico do starševskega dopusta v skladu z nacionalnimi pravnimi ureditvami.
- (22) Države članice bi morale imeti možnost, da določijo rok za vnaprejšnje obvestilo delodajalcu, ki ga mora delavec upoštevati, ko želi izrabiti pravico do starševskega dopusta, in odločijo, ali je pravica do starševskega dopusta vezana na določeno obdobje zaposlitve. Zaradi vse večje raznolikosti pogodbenih dogovorov bi bilo treba pri izračunu obdobja zaposlitve upoštevati vse zaporedne pogodbe za določen čas pri istem delodajalcu. Da bi se uravnotežile potrebe delavcev in potrebe delodajalcev, bi morale imeti države članice možnost, da se odločijo, ali bodo delodajalcem omogočile odložitev dodelitve starševskega dopusta pod določenimi pogoji, ob upoštevanju zahteve, da bi morali delodajalci pisno podati razloge za takšen odlog.

- (23) Zaradi prožnosti je verjetneje, da bo vsak od staršev, zlasti očetje, izkoristil svojo pravico do starševskega dopusta, zato bi se moralo delavcem omogočiti, da zahtevajo izrabo starševskega dopusta v obliki polne ali delne odsotnosti z dela, v izmeničnih obdobjih, na primer več zaporednih tednov dopusta, ločenih z obdobji dela, ali v drugih prožnih oblikah. Delodajalec bi moral imeti možnost, da sprejme ali zavrne tako zahtevo za starševski dopust v oblikah, ki niso polna odsotnost z dela. Države članice bi morale oceniti, ali bi bilo treba pogoje za dostop do starševskega dopusta in njegove podrobne ureditve prilagoditi posebnim potrebam staršev, ki so v posebno neugodnem položaju.
- (24) Obdobje, v katerem bi delavci morali imeti pravico do starševskega dopusta, bi moralo biti povezano s starostjo otroka. To starost bi bilo treba določiti tako, da bi se obema staršema omogočilo, da dejansko izrabita svojo pravico do starševskega dopusta v celoti v skladu s to direktivo.
- (25) Za olajšanje vrnitve na delovno mesto po obdobju starševskega dopusta je treba delavce in delodajalce spodbuditi k prostovoljnemu ohranjanju stikov med obdobjem dopusta in sprejetju ustreznih dogovorov za lažjo ponovno vključitev na delovno mesto. O teh stikih in dogovorih se dogovorijo zadevne strani, pri čemer upoštevajo nacionalno pravo, kolektivne pogodbe ali prakso. Delavci bi morali biti obveščeni o postopkih napredovanja in internih razpisih ter bi morali imeti možnost, da v teh postopkih sodelujejo in se prijavijo na takšne razpise.
- (26) Študije kažejo, da v državah članicah, ki zagotavljajo obsežnejši starševski dopust očetom in ki delavcem zagotovijo sorazmerno visoko plačilo ali nadomestilo v času dopusta, očetje ta dopust pogosteje izrabijo in da je trend zaposlenosti mater v teh državah pozitiven. Zato je primerno, da se obstoj takšnih sistemov še naprej dovoli, pod pogojem, da izpolnjujejo določena minimalna merila, namesto da se zagotavlja plačilo ali nadomestilo za očetovski dopust, kakor je določeno v tej direktivi.
- (27) Da bi imeli moški in ženske z obveznostmi oskrbe večje možnosti, da ostanejo del delovne sile, bi moral imeti vsak delavec pravico do oskrbovalskega dopusta petih dni na leto. Države članice se lahko odločijo, da je tak dopust mogoče izrabiti v obdobjih enega ali več delovnih dni na posamezni primer. Da bi upoštevali različne nacionalne sisteme, bi morale države članice imeti možnost, da oskrbovalski dopust dodelijo na podlagi referenčnega obdobja, ki ni eno leto, glede na osebo, ki potrebuje oskrbo ali podporo, ali glede na posamezni primer. Predvidena je nadaljnja rast potrebe po oskrbi zaradi staranja prebivalstva in posledično tudi s tem povezano povečanje pojava s starostjo povezane oslabiljenosti. Povečanje potrebe po oskrbi bi morale države članice upoštevati pri razvoju svojih politik oskrbe, vključno v zvezi z oskrbovalskim dopustom. Države članice se spodbuja, naj zagotovijo pravico do oskrbovalskega dopusta v zvezi z drugimi sorodniki, na primer starimi starši in sorojenci. Države članice lahko zahtevajo predhodno zdravniško potrdilo o potrebi po obsežnejši oskrbi ali podpori iz resnih zdravstvenih razlogov.
- (28) Vsi delavci bi morali poleg pravice do oskrbovalskega dopusta iz te direktive brez izgube pravic iz delovnega razmerja, ki so jih že pridobili ali ki jih še pridobivajo, ohraniti svojo pravico do prostih delovnih ur v primeru višje sile zaradi nujnih in nepričakovanih družinskih razlogov, kot jo zagotavlja Direktiva 2010/18/EU, v skladu s pogoji, ki jih določijo države članice.
- (29) Da bi se povečale spodbude za delavce, ki so starši, zlasti za moške, k izrabi obdobja dopusta iz te direktive, bi morali imeti delavci med dopustom pravico do zadostnega nadomestila.
- (30) Države članice bi morale zato določiti raven plačila ali nadomestila glede na minimalno obdobje očetovskega dopusta, ki je vsaj enaka višini nacionalnega nadomestila za odsotnost zaradi bolezni. Ker imata priznanje očetovskega in materinskega dopusta podobne cilje, in sicer ustvarjanje vezi med starši in otrokom, se države članice spodbuja, naj za očetovski dopust zagotovijo plačilo ali nadomestilo, ki je enako plačilu ali nadomestilu za materinski dopust na nacionalni ravni.
- (31) Države članice bi morale določiti ustrezno raven plačila ali nadomestila za minimalno neprenosljivo obdobje starševskega dopusta, ki je zagotovljen s to direktivo. Z namenom omogočanja dostojnega življenjskega standarda bi morale države članice pri določanju višine plačila ali nadomestila za minimalno neprenosljivo obdobje starševskega dopusta upoštevati dejstvo, da izraba starševskega dopusta pogosto povzroči izgubo družinskega dohodka ter da prejemniki prvega dohodka v gospodinjstvu svojo pravico do starševskega dopusta lahko izrabijo le, če prejmejo zadostno plačilo.

- (32) Čeprav se države članice lahko same odločijo, ali bodo zagotovile plačilo ali nadomestilo za oskrbovalski dopust, se jih spodbuja k uvedbi takšnega plačila ali nadomestila, da bi zagotovile učinkovito izrabo pravic oskrbovalcev, zlasti moških.
- (33) Ta direktiva ne posega v koordinacijo sistemov socialne varnosti na podlagi uredb (ES) št. 883/2004 ⁽⁹⁾ in (EU) št. 1231/2010 ⁽¹⁰⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (ES) št. 859/2003 ⁽¹¹⁾. Država članica, pristojna za socialno varnost delavca, se določi s temi uredbami.
- (34) Da bi se delavce, ki so starši, in oskrbovalce, spodbudilo, da ostanejo na trgu dela, bi bilo treba takim delavcem omogočiti, da urnik dela prilagodijo svojim osebnim potrebam in željam. V ta namen in ob osredotočanju na potrebe delavcev imajo delavci pravico, da zahtevajo prožne ureditve dela, kar bi jim omogočilo, da prilagodijo svoje razporeditve delovnega časa, po potrebi tudi z ureditvami glede dela na daljavo, gibljivim delovnim časom ali skrajšanjem delovnega časa za namene zagotavljanja oskrbe.
- (35) Da bi se obravnavale potrebe tako delavcev kot delodajalcev, bi morale imeti države članice možnost, da omejijo trajanje prožnih ureditev dela, vključno z vsakršnim skrajšanjem delovnega časa ali ureditvijo glede dela na daljavo. Čeprav se je krajši delovni čas izkazal za koristnega, saj nekaterim ženskam omogoča, da po rojstvu otroka ali oskrbi sorodnika, ki potrebuje oskrbo ali podporo, ostanejo na trgu dela, so lahko zaradi dolgih obdobji skrajšanega delovnega časa prispevki za socialno varnost nižji, kar pozneje pomeni nižjo ali neobstoječo pravico do pokojnine.
- (36) Delodajalci bi morali imeti možnost, da pri obravnavi zahtev za prožno ureditev dela med drugim upoštevajo trajanje zahtevane prožne ureditve dela, pa tudi svoje vire in operativne zmogljivosti, da nudijo takšno ureditev. Delodajalec bi moral imeti možnost, da se odloči, ali bo sprejel ali zavrnil zahtevo delavca za prožno ureditev dela. Posebne okoliščine, zaradi katerih obstaja potreba po prožnih ureditvah dela, se lahko spremenijo. Delavci zato ne bi smeli imeti le pravice do vrnitve k prvotnim razporeditvam delovnega časa ob koncu vzajemno dogovorjenega obdobja, ampak bi morali imeti možnost, da to zahtevajo prej, kadar je to potrebno zaradi spremembe temeljnih okoliščin.
- (37) Ne glede na zahtevo po oceni, ali bi bilo treba pogoje dostopa do starševskega dopusta in podrobne ureditve v zvezi s tem prilagoditi posebnim potrebam staršev v posebno neugodnem položaju, se države članice spodbuja, da ocenijo, ali bi bilo treba pogoje dostopa do uveljavljanja pravice do starševskega dopusta, oskrbovalskega dopusta in prožnih ureditev dela ter podrobne ureditve v zvezi s tem prilagoditi posebnim potrebam, kot so potrebe staršev samohranilcev, posvojiteljev, staršev invalidov, staršev otrok invalidov ali otrok z dolgotrajno boleznijo ali staršev v posebnih okoliščinah, kot na primer zaradi rojstva več otrok in prezgodnjega rojstva.
- (38) Z ureditvami dopusta naj bi se delavcem, ki so starši, in oskrbovalcem zagotovila podpora v točno določenih časovnih obdobjih, njihov namen pa je ohraniti in spodbujati njihovo neprekinjeno udeležbo na trgu dela. Zato je primerno sprejeti izrecno določbo za varstvo pravic iz delovnega razmerja za delavce, ki izrabijo vrste dopusta iz te direktive. Ta direktiva zlasti varuje pravico delavcev do vrnitve na isto ali enakovredno delovno mesto po izrabi takšnega dopusta brez škodljivih posledic za delovne pogoje iz pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja zaradi izrabe takšnega dopusta. Delavci bi morali svojo upravičenost do ustreznih pravic, ki so jih že pridobili ali ki jih šele pridobivajo, ohraniti do konca tovrstnega dopusta.

⁽⁹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) št. 1231/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o razširitvi uporabe uredb (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 na državljane tretjih držav, za katere se navedeni uredbi ne uporabljata le na podlagi njihovega državljanstva (UL L 344, 29.12.2010, str. 1).

⁽¹¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 859/2003 z dne 14. maja 2003 o razširitvi določb Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 na državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva (UL L 124, 20.5.2003, str. 1).

- (39) Kot določa Direktiva 2010/18/EU, morajo države članice opredeliti status pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja za obdobje starševskega dopusta. V skladu s sodno prakso Sodišča se delovno razmerje med delavcem in delodajalcem med obdobjem dopusta ohrani, zato je koristnik takega dopusta med tem obdobjem še naprej delavec za namene prava Unije. Države članice bi zato pri opredelitvi statusa pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja med obdobji vrst dopusta, zajetih v tej direktivi, vključno s pravicami do socialne varnosti, morale zagotoviti, da se delovno razmerje ohrani.
- (40) Delavci, ki uveljavljajo svoje pravice do dopusta ali zahtevanja prožnih ureditev dela v skladu s to direktivo, bi morali biti zaščiteni pred diskriminacijo ali manj ugodno obravnavo na tej podlagi.
- (41) Delavci, ki uveljavljajo svoje pravice do dopusta ali zahtevanja prožnih ureditev dela iz te direktive, bi morali biti zaščiteni pred odpuščanjem ali pripravami na morebitno odpustitev, ker so zaposlili za ali izrabili ta dopust ali uveljavljali pravico, da zahtevajo prožne ureditve dela v skladu s sodno prakso Sodišča, vključno s sodbo v zadevi C-460/06 ⁽¹²⁾. Delavci, ki menijo, da so bili odpuščeni zaradi uveljavljanja teh pravic, bi morali imeti možnost, da od delodajalca zahtevajo, naj poda ustrezno utemeljene razloge za odpustitev. Kadar delavec zaprosi za ali izrabi očetovski, starševski ali oskrbovalski dopust iz te direktive, bi moral delodajalec pisno podati razloge za odpoved.
- (42) Dokazno breme pri dokazovanju, da delavci niso bili odpuščeni, ker so zaposlili za ali izrabili očetovski, starševski ali oskrbovalski dopust iz te direktive, bi moral nositi delodajalec, kadar delavec pred sodiščem ali drugim pristojnim organom izkaže dejstva, na podlagi katerih se lahko domneva, da je prišlo do odpustitve iz teh razlogov.
- (43) Države članice bi morale zagotoviti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, ali nacionalnih določb, ki že veljajo na datum začetka veljavnosti te direktive in se nanašajo na pravice, ki spadajo na njeno področje uporabe. Takšne kazni lahko vključujejo upravne in finančne kazni, kot so globe ali plačilo odškodnine, ter druge vrste kazni.
- (44) Za učinkovito izvajanje načel enake obravnave in enakih možnosti je potrebno ustrezno sodno varstvo delavcev pred škodljivim ravnanjem delodajalca ali škodljivimi posledicami zaradi pritožbe ali postopka v zvezi s pravicami na podlagi te direktive. Možno je, da žrtve od uveljavljanja svojih pravic odvrča tveganje povračilnih ukrepov, zato bi jih bilo treba zaščititi pred kakršnim koli škodljivim ravnanjem zaradi uveljavljanja pravic iz te direktive. Taka zaščita je pomembna zlasti za predstavnike delavcev pri opravljanju njihovih funkcij.
- (45) Da bi se dodatno izboljšala raven varstva pravic iz te direktive, bi morali biti nacionalni organi za enakost pristojni za naloge, ki zadevajo diskriminacijo in spadajo na področje uporabe te direktive, vključno z nalogo zagotavljanja neodvisne pomoči žrtvam diskriminacije pri vlaganju pritožb.
- (46) Ta direktiva določa minimalne zahteve, kar državam članicam omogoča, da uvedejo ali ohranijo določbe, ki so za delavce ugodnejše. Omogočanje prenosa več kot dveh od štirih mesecev starševskega dopusta iz te direktive z enega starša na drugega, ni določba, ki bi bila za delavca ugodnejša kot minimalne določbe iz te direktive. Pravice, ki so že pridobljene na datum začetka veljavnosti te direktive, bi morale veljati še naprej, razen če se s to direktivo uvedejo ugodnejše določbe. Izvajanja te direktive ne bi smeli uporabiti za zmanjšanje obstoječih pravic iz prava Unije, prav tako pa ne bi smela direktiva biti podlaga za zmanjšanje splošne ravni varstva, ki jo imajo delavci na področjih, ki jih ureja ta direktiva.

⁽¹²⁾ Sodba Sodišča z dne 11. oktobra 2007 v zadevi *Nadine Paquay* proti *Société d'architectes Hoet + Mimme SPRL*, C-460/06, ECLI:EU:C:2007:601.

- (47) Zlasti se ničesar v tej direktivi ne bi smelo razlagati tako, da bi se zmanjšale pravice, določene v direktivah 2010/18/EU, 92/85/EGS in 2006/54/ES, vključno s členom 19 Direktive 2006/54/ES.
- (48) Mikro, mala in srednja podjetja (MSP), kot so opredeljena v Prilogi k Priporočilu Komisije 2003/361/ES ⁽¹³⁾, ki predstavljajo veliko večino podjetij v Uniji, imajo lahko omejene finančne, tehnične in človeške vire. Pri izvajanju te direktive bi si morale države članice prizadevati, da preprečijo nalaganje upravnih, finančnih ali pravnih omejitev, ki bi lahko odvrčale od ustanavljanja in razvoja MSP, ali prevelikega bremena delodajalcem. Države članice so zato pozvane, naj temeljito ocenijo učinek svojih izvedbenih ukrepov na MSP in s tem zagotovijo, da bodo vsi delavci enako obravnavani, da MSP niso nesorazmerno prizadeta zaradi ukrepov, pri čemer naj posebno pozornost namenijo mikropodjetjem, in da se prepreči vsako nepotrebno upravno breme. Države članice se spodbuja, da zagotovijo spodbude, smernice in nasvete za MSP, da bi jim pomagale pri izpolnjevanju njihovih obveznosti v skladu s to direktivo.
- (49) Vsaka vrsta odsotnosti z dela iz družinskih razlogov, zlasti materinski, očetovski, starševski in oskrbovalski dopust, ki je na voljo na podlagi nacionalnega prava ali kolektivnih pogodb, bi se morala upoštevati kot izpolnjevanje zahtev za eno ali več vrst dopusta, določenega v tej direktivi in Direktivi 92/85/EGS, pod pogojem, da so izpolnjene minimalne zahteve iz navedenih direktiv in da splošna raven zaščite, ki je priznana delavcem na področju, ki ga zajemata zadevni direktivi, ni zmanjšana. Državam članicam pri izvajanju te direktive ni treba preimenovati ali drugače spremeniti različnih vrst dopusta iz družinskih razlogov, ki so zagotovljene na podlagi nacionalnega prava ali kolektivnih pogodb in ki se upoštevajo kot izpolnjevanje zahtev te direktive.
- (50) Države članice se spodbuja, da v skladu z nacionalno prakso spodbujajo socialni dialog s socialnimi partnerji, da bi okrepile usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja, vključno s spodbujanjem ukrepov za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja na delovnem mestu, vzpostavitev prostovoljnih sistemov certificiranja, zagotavljanjem poklicnega usposabljanja, ozaveščanjem in izvajanjem informacijskih kampanj. Poleg tega se države članice spodbuja, da vzpostavijo dialog z ustreznimi deležniki, kot so nevladne organizacije, lokalne in regionalne oblasti ter ponudniki storitev, da bi spodbudile politike za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja v skladu z nacionalnim pravom in prakso.
- (51) Socialne partnerje bi bilo treba pozvati k spodbujanju prostovoljnih sistemov certificiranja za oceno usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja na delovnem mestu.
- (52) Ker ciljev te direktive, in sicer zagotavljanja izvajanja načela enakosti moških in žensk glede enakih priložnosti na trgu dela in enake obravnave pri delu v vsej Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihovega obsega in učinka lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalne zahteve, katerih namen je doseči enakost moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave pri delu s spodbujanjem usklajevanja poklicnega in družinskega življenja za delavce, ki so starši, ali oskrbovalce.

V ta namen ta direktiva zagotavlja individualne pravice, povezane z:

- (a) očetovskim dopustom, starševskim dopustom in oskrbovalskim dopustom;
- (b) prožnimi ureditvami dela za delavce, ki so starši, ali oskrbovalce.

⁽¹³⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za vse delavce in delavke, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje, kakor je opredeljeno s pravom, kolektivnimi pogodbami ali prakso, ki velja v vsaki državi članici, ob upoštevanju sodne prakse Sodišča.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
  - (a) „očetovski dopust“ pomeni dopust, ki ga očetje ali, kadar in kolikor je to priznано z nacionalnim pravom, enakovredni drugi starši, uveljavljajo ob rojstvu otroka z namenom zagotavljanja oskrbe;
  - (b) „starševski dopust“ pomeni dopust za starše v primeru rojstva ali posvojitve otroka zaradi oskrbe tega otroka;
  - (c) „oskrbovalski dopust“ pomeni dopust za delavce, da bi zagotovili osebno oskrbo ali podporo sorodniku ali osebi, živeči v istem gospodinjstvu kot delavec, ki potrebuje znatnejšo oskrbo ali podporo zaradi resnih zdravstvenih razlogov, kakor to opredeli vsaka država članica;
  - (d) „oskrbovalec“ pomeni delavca, ki zagotavlja osebno oskrbo ali podporo sorodniku ali osebi, živeči v istem gospodinjstvu kot delavec, ki potrebuje znatnejšo oskrbo ali podporo zaradi resnih zdravstvenih razlogov, kakor to opredeli vsaka država članica;
  - (e) „sorodnik“ pomeni delavčevega sina, hčer, mater, očeta, zakonca ali, kadar so taka partnerstva priznana z nacionalnim pravom, partnerja v partnerski skupnosti
  - (f) „prožne ureditve dela“ pomeni možnost za delavce, da prilagodijo svoje razporeditve delovnega časa, vključno z ureditvami glede dela na daljavo, gibljivim delovnim časom ali skrajšanjem delovnega časa.
2. Sklicevanje na delovne dni v členih 4 in 6 se razume kot sklicevanje na razporeditev polnega delovnega časa, kakor je opredeljena v zadevni državi članici.

Pravica delavca do dopusta se lahko izračuna sorazmerno glede na delovni čas delavca, v skladu z razporeditvijo delovnega časa, kakor je določena v pogodbi o zaposlitvi ali v delovnem razmerju delavca.

Člen 4

Očetovski dopust

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da očetje ali, kadar in kolikor je to priznано v nacionalnem pravu, enakovredni drugi starši, pravico do očetovskega dopusta desetih delovnih dni, ki se ga izrabi ob rojstvu delavčevega otroka. Države članice lahko določijo, ali se očetovski dopust lahko izrabi deloma pred rojstvom otroka ali le po njem in ali se lahko izrabi v prožnih oblikah.
2. Pravica delavca do očetovskega dopusta se ne pogojuje z obdobjem dela ali dolžino delovne dobe.
3. Pravica do očetovskega dopusta je priznana ne glede na zakonski stan ali družinski status delavca, kakor je opredeljen v nacionalnem pravu.

Člen 5

Starševski dopust

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da ima vsak delavec individualno pravico do štirimesečnega starševskega dopusta, ki ga je treba izrabiti, preden otrok dopolni določeno starost, do osmega leta starosti, kar določi vsaka država članica ali kolektivna pogodba. Ta starost se določi z namenom, da se vsakemu posameznemu staršu zagotovi, da lahko učinkovito in enakopravno uveljavlja svojo pravico do starševskega dopusta.

2. Države članice zagotovijo, da dveh mesecev starševskega dopusta ni mogoče prenesti.
3. Države članice določijo razumen rok za vnaprejšnje obvestilo, ki ga morajo delavci dati delodajalcem, kadar uveljavljajo svojo pravico do starševskega dopusta. Pri tem države članice upoštevajo potrebe tako delodajalcev kot delavcev.

Države članice zagotovijo, da delavec v svoji zahtevi za starševski dopust navede načrtovani začetek in konec dopusta.

4. Države članice lahko pravico do starševskega dopusta dodelijo na podlagi obdobja dela ali dolžine delovne dobe, ki ne presega enega leta. V primeru zaporednih pogodb za določen čas v smislu Direktive Sveta 1999/70/ES ⁽¹⁴⁾ pri istem delodajalcu se pri izračunu upoštevnega obdobja upošteva vsota navedenih pogodb.
5. Države članice lahko določijo okoliščine, v katerih lahko delodajalec po posvetovanju v skladu z nacionalnim pravom, kolektivnimi pogodbami ali prakso odloži dodelitev starševskega dopusta za razumno obdobje iz razloga, ker bi izraba starševskega dopusta ob zahtevanem času resno negativno vplivala na dobro delovanje delodajalca. Delodajalci pisno podajo razloge za tak odlog starševskega dopusta.
6. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi delavcem zagotovijo pravico, da izrabijo starševski dopust v prožnih oblikah. Države članice lahko določijo načine za njihovo izvajanje. Delodajalci take prošnje preučijo ter se nanje odzovejo, pri čemer upoštevajo potrebe tako delodajalca kot delavca. Delodajalec v razumnem obdobju po predložitvi zahteve pisno poda razloge za vsako zavrnitev take prošnje.
7. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da delodajalci pri obravnavi zahtev za polni starševski dopust pred kakršnim koli odlogom v skladu z odstavkom 5 ponudijo, kolikor je to mogoče, prožne oblike izrabe starševskega dopusta v skladu z odstavkom 6.
8. Države članice ocenijo potrebo po pogojih za dostop do starševskega dopusta in podrobnih ureditvah za izvajanje starševskega dopusta, ki se prilagodijo potrebam posvojiteljev, invalidnih staršev in staršev, katerih otroci so invalidi ali imajo dolgotrajno bolezen.

Člen 6

Oskrbovalski dopust

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi vsakemu delavcu zagotovijo pravico do oskrbovalskega dopusta petih delovnih dni na leto. Države članice lahko določijo dodatne podrobnosti glede obsega in pogojev oskrbovalskega dopusta v skladu z nacionalnim pravom ali prakso. Za uporabo te pravice se lahko zahteva ustrezna utemeljitev v skladu z nacionalnim pravom ali prakso.
2. Države članice lahko dodelijo oskrbovalski dopust na podlagi referenčnega obdobja, ki ni eno leto, po osebi, ki potrebuje oskrbo ali podporo, ali na posamezni primer.

Člen 7

Odsotnost z dela v primeru višje sile

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi vsakemu delavcu zagotovijo pravico do odsotnosti z dela v primeru višje sile iz nujnih družinskih razlogov v primeru bolezni ali nesreče, ko je takojšnja prisotnost delavca nepogrešljiva. Države članice lahko pravico vsakega delavca do odsotnosti z dela v primeru višje sile omejijo na določeno časovno obdobje vsako leto ali na posamezni primer ali oboje.

⁽¹⁴⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL L 175, 10.7.1999, str. 43).

Člen 8

Plačilo ali nadomestilo

1. Države članice v skladu z nacionalnimi okoliščinami, kot so nacionalno pravo, kolektivne pogodbe ali praksa, ter ob upoštevanju pooblastil, prenesenih na socialne partnerje, zagotovijo, da delavci, ki uveljavljajo svojo pravico do dopusta iz člena 4(1) ali člena 5(2), prejmejo plačilo ali nadomestilo v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena.
2. Glede očetovskega dopusta iz člena 4(1) tako plačilo ali nadomestilo zagotavlja dohodek, ki je vsaj enakovreden znesku, ki bi ga zadevni delavec prejel v primeru prekinitve svoje dejavnosti iz razlogov, povezanih z njegovim zdravjem, pri čemer velja zgornja meja, določena v nacionalnem pravu. Države članice lahko pravico do plačila ali nadomestila pogojujejo s prejšnjimi obdobji zaposlitve, ki ne presegajo šestih mesecev neposredno pred pričakovanim datumom rojstva otroka.
3. Glede starševskega dopusta iz člena 5(2) tako plačilo ali nadomestilo opredeli država članica ali socialni partnerji, in sicer na način, ki izrabo starševskega dopusta omogoči obema staršema.

Člen 9

Prožne ureditve dela

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi delavcem z otroki do določene starosti, ki je vsaj osem let, in oskrbovalcem zagotovijo pravico, da zahtevajo prožne ureditve dela zaradi oskrbe. Trajanje takih prožnih ureditev dela je lahko razumno omejeno.
2. Delodajalci preučijo take zahteve za prožne ureditve dela iz odstavka 1 ter se nanje odzovejo v razumnem času, pri čemer upoštevajo potrebe tako delodajalca kot delavca. Delodajalci podajo razloge za vsako zavrnitev take zahteve ali za vsak odlog take ureditve.
3. Kadar je trajanje prožnih ureditev dela iz odstavka 1 omejeno, ima delavec ob koncu dogovorjenega obdobja pravico do vrnitve k prvotni razporeditvi delovnega časa. Poleg tega ima delavec pravico, da zahteva vrnitev k prvotni razporeditvi delovnega časa tudi pred koncem dogovorjenega obdobja, kadar je to utemeljeno zaradi spremembe okoliščin. Delodajalec preuči zahtevo za zgodnjo vrnitev k prvotni razporeditvi delovnega časa ter se nanjo odzove, ob upoštevanju potreb tako delodajalca kot delavca.
4. Države članice lahko pravico delavcev, da zahtevajo prožne ureditve dela, pogojujejo z obdobji dela ali dolžino delovne dobe, ki ne presega šest mesecev. V primeru zaporednih pogodb za določen čas v smislu Direktive 1999/70/ES pri istem delodajalcu se pri izračunu upoštevnega obdobja upošteva vsota navedenih pogodb.

Člen 10

Pravice iz delovnega razmerja

1. Pravice, ki so jih delavci pridobili ali jih pridobivajo na dan, ko se začne dopust iz členov 4, 5 in 6 ali odsotnost z dela iz člena 7, se ohranijo do konca takega dopusta ali odsotnosti z dela. Te pravice se uporabijo po koncu takega dopusta ali odsotnosti z dela, vključno z vsemi spremembami, ki izhajajo iz nacionalnega prava, kolektivnih pogodb ali prakse.
2. Države članice delavcem zagotovijo, da so po koncu dopusta iz členov 4, 5 in 6 upravičeni do vrnitve na svoja delovna mesta ali enakovredna delovna mesta pod pogoji, ki zanje niso manj ugodni, in da imajo pravico do vseh izboljšav delovnih pogojev, do katerih bi bili upravičeni, če ne bi izrabili dopusta.
3. Države članice opredelijo status pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja za obdobje dopusta iz členov 4, 5 in 6 ali odsotnosti z dela iz člena 7, vključno s pravicami do socialne varnosti, tudi s pokojninskimi prispevki, in zagotovijo, da se delovno razmerje v navedenem obdobju ohrani.

*Člen 11***Diskriminacija**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi prepovejo manj ugodno obravnavo delavcev, ker so zaprosili za ali izrabili dopust iz členov 4, 5 in 6 ali odsotnost z dela iz člena 7 ali uveljavljali pravice iz člena 9.

*Člen 12***Zaščita pred odpuščanjem in dokazno breme**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi prepovejo odpuščanje in vse priprave na morebitno odpustitev delavcev, ker so zaprosili za ali izrabili dopust iz členov 4, 5 in 6 ali uveljavljali pravico zahtevati prožne ureditve dela iz člena 9.
2. Delavci, ki menijo, da so bili odpuščeni, ker so zaprosili za ali izrabili dopust iz členov 4, 5 in 6 ali uveljavljali pravico zahtevati prožne ureditve dela iz člena 9, lahko od delodajalca zahtevajo, naj poda ustrezno utemeljene razloge za njihovo odpustitev. Delodajalec pisno poda razloge za odpust delavca, ki je zaprosil za ali izrabil dopust iz člena 4, 5 ali 6.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da mora delodajalec, kadar delavci, ki menijo, da so bili odpuščeni, ker so zaprosili za ali izrabili dopust iz členov 4, 5 in 6, pred sodiščem ali drugim pristojnim organom izkažejo dejstva, na podlagi katerih se lahko domneva, da so bili odpuščeni iz teh razlogov, dokazati, da so bili odpuščeni iz drugih razlogov.
4. Odstavek 3 ne preprečuje državam članicam, da uvedejo pravila o dokazovanju, ki so ugodnejša za delavce.
5. V postopkih, kjer je preiskava dejstev v zadevi naloga sodišč ali drugih pristojnih organov, državam članicam ni treba uporabljati odstavka 3.
6. Odstavek 3 se ne uporablja za kazenske postopke, razen če države članice določijo drugače.

*Člen 13***Kazni**

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, ali že veljavnih ustreznih določb v zvezi s pravicami, ki spadajo na področje uporabe te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

*Člen 14***Zaščita pred škodljivim ravnanjem ali posledicami**

Države članice uvedejo ukrepe, ki so potrebni za zaščito delavcev, vključno z delavci, ki so predstavniki delavcev, pred vsakim škodljivim ravnanjem delodajalca ali škodljivimi posledicami zaradi pritožbe, vložene znotraj podjetja, ali kakršnega koli pravnega postopka, katerega namen je zagotoviti skladnost z zahtevami iz te direktive.

*Člen 15***Organi za enakost**

Brez poseganja v pristojnosti inšpektoratov za delo ali drugih organov, ki uveljavljajo pravice delavcev, vključno s socialnimi partnerji, države članice zagotovijo, da so organ ali organi, ki so bili v skladu s členom 20 Direktive 2006/54/ES imenovani za spodbujanje, analiziranje, spremljanje in podpiranje enake obravnave vseh oseb brez diskriminacije na podlagi spola, pristojni za vprašanja v zvezi z diskriminacijo, ki spadajo na področje uporabe te direktive.

*Člen 16***Raven zaščite**

1. Države članice lahko uvedejo ali ohranijo določbe, ki so za delavce ugodnejše od tistih, ki jih določa ta direktiva.
2. Izvajanje te direktive ne sme biti razlog za znižanje splošne ravni varstva pravic delavcev na področjih, ki jih ureja ta direktiva. Prepoved takega znižanja ravni varstva ne posega v pravico držav članic in socialnih partnerjev, da glede na spremenjene okoliščine določijo druge, zakonodajne, regulativne ali pogodbene ureditve, kot so tiste, veljavne 1. avgusta 2019, če so izpolnjene minimalne zahteve iz te direktive.

*Člen 17***Razširjanje informacij**

Države članice zagotovijo, da so z nacionalnimi ukrepi, ki prenašajo to direktivo, in z že veljavnimi določbami, ki so povezane s predmetom urejanja iz člena 1, ustrezno seznanjeni delavci in delodajalci, vključno delodajalci, ki so mikro, mala in srednja podjetja, z vsemi razpoložljivimi sredstvi na vsem njihovem ozemlju.

*Člen 18***Poročanje in pregled**

1. Države članice do 2. avgusta 2027 Komisiji sporočijo vse ustrezne informacije v zvezi z izvajanjem te direktive, ki jih Komisija potrebuje za pripravo poročila. Te informacije vključujejo razpoložljive skupne podatke o uporabi različnih vrst dopusta in prožnih delovnih ureditev s strani moških in žensk na podlagi te direktive, da se omogoči ustrezno spremljanje in oceno izvajanja te direktive, zlasti glede enakosti spolov.
2. Komisija predloži poročilo iz odstavka 1 Evropskemu parlamentu in Svetu. Po potrebi poročilu priloži zakonodajni predlog.

Poročilu priloži tudi:

- (a) študijo o medsebojnem delovanju različnih vrst dopusta iz te direktive in drugih vrst dopusta iz družinskih razlogov, kot je posvojiteljski dopust, in
- (b) študijo o pravicah do dopusta iz družinskih razlogov, ki se dodelijo samozaposlenim osebam.

Člen 19

Razveljavitev

1. Direktiva 2010/18/EU se razveljavi z učinkom od 2. avgusta 2022. Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje za sklicevanje na to direktivo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.
2. Ne glede na razveljavitev Direktive 2010/18/EU na podlagi odstavka 1 tega člena se lahko katero koli obdobje ali ločena kumulativna obdobja starševskega dopusta, ki jih delavec izrabi ali prenese v skladu z navedeno direktivo pred 2. avgustom 2022, odbijejo od pravice delavca do starševskega dopusta iz člena 5 te direktive.

Člen 20

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 2. avgusta 2022. O tem takoj obvestijo Komisijo.
2. Ne glede na odstavek 1 tega člena, za plačilo ali nadomestilo, ki ustreza zadnjima dvema tednoma starševskega dopusta, kakor je določeno v členu 8(3), države članice do 2. avgusta 2024 uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.
3. Države članice se v sprejetih predpisih iz odstavkov 1 in 2 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
4. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področjih, ki jih ureja ta direktiva.
5. Podrobna pravila in načini za uporabo te direktive se določijo v skladu z nacionalnim pravom, kolektivnimi pogodbami ali prakso, pri čemur se spoštujejo minimalne zahteve in cilji te direktive.
6. Države članice lahko za namene uskladitve s členi 4, 5, 6 in 8 te direktive in z Direktivo 92/85/EGS upoštevajo vsako obdobje odsotnosti z dela zaradi družinskih razlogov, zlasti materinski, očetovski, starševski in oskrbovalski dopust, ki je na voljo na nacionalni ravni in presega minimalne standarde, določene v tej direktivi ali v Direktivi 92/85/EGS, pa tudi s tem povezano plačilo ali nadomestilo, če so izpolnjene minimalne zahteve za tak dopust in če splošna raven zaščite delavcev na področjih, ki jih zajemajo te direktive, ni znižana.
7. Kadar države članice zagotovijo plačilo ali nadomestilo v višini vsaj 65 % delavčeve neto plače, za katero lahko velja zgornja meja, za vsaj šest mesecev starševskega dopusta za vsakega od staršev, se lahko odločijo, da tak sistem ohranijo, namesto da bi določile plačilo ali nadomestilo iz člena 8(2).
8. Države članice lahko socialnim partnerjem zaupajo izvajanje te direktive, kadar socialni partnerji to skupaj zahtevajo in če države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za stalno zagotavljanje rezultatov, ki jih ta direktiva določa.

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 22

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2010/18/EU	Ta direktiva
Klavzula 1(1)	Člen 1
Klavzula 1(2)	Člen 2
Klavzula 1(3)	Člen 2
Klavzula 2(1)	Člena 5(1)
Klavzula 2(2)	Člena 5(1) in (2)
Klavzula 3(1)(a)	Člen 5(6)
Klavzula 3(1)(b)	Člen 5(4)
Klavzula 3(1)(c)	Člen 5(5)
Klavzula 3(1)(d)	—
Klavzula 3(2)	Člen 5(3)
Klavzula 3(3)	Člen 5(8)
Klavzula 4(1)	Člen 5(8)
Klavzula 5(1)	Člen 10(2)
Klavzula 5(2)	Člen 10(1)
Klavzula 5(3)	Člen 10(3)
Klavzula 5(4)	Člen 11
Klavzula 5(5) prvi pododstavek	Člen 10(3)
Klavzula 5(5) drugi pododstavek	Člen 8(3)
Klavzula 6(1)	Člen 9
Klavzula 6(2)	Uvodna izjava 25
Klavzula 7(1)	Člen 7
Klavzula 7(2)	Člen 7
Klavzula 8(1)	Člen 16(1)
Klavzula 8(2)	Člen 16(2)
Klavzula 8(3)	—
Klavzula 8(4)	—
Klavzula 8(5)	—
Klavzula 8(6)	—
Klavzula 8(7)	—

DIREKTIVA (EU) 2019/1159 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 20. junija 2019****o spremembi Direktive 2008/106/ES o minimalni ravni izobraževanja pomorščakov in o razveljavitvi Direktive 2005/45/ES o vzajemnem priznavanju spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za ohranitev in s ciljem izboljšanja visoke ravni varnosti v pomorskem prometu in preprečevanja onesnaževanja morja je bistveno, da se ohranja in po možnosti izboljša raven znanja in veščin pomorščakov Unije, tako da se razvije pomorsko usposabljanje in izdajanje spričeval v skladu z mednarodnimi pravili in tehnološkim napredkom, ter da se sprejmejo nadaljnji ukrepi za krepitev evropske baze znanj in spretnosti o pomorstvu.
- (2) Usposabljanje in izdajanje spričeval za pomorščake na mednarodni ravni ureja Mednarodna konvencija o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov Mednarodne pomorske organizacije, iz leta 1978, kakor je bila spremenjena (v nadaljnjem besedilu: Konvencija STCW) in ki je bila nazadnje deležna večjih sprememb leta 2010. Spremembe Konvencije STCW so bile sprejete leta 2015 o zahtevah za usposabljanje in kvalifikacije pomorščakov, ki delajo na ladjah, za katere velja mednarodni kodeks za varnost ladij, ki uporabljajo pline ali druga goriva z nizkim vnetiščem (v nadaljnjem besedilu: Kodeks IGF). Leta 2016 so bile sprejete spremembe Konvencije STCW v zvezi z usposabljanjem in kvalifikacijami pomorščakov, ki delajo na potniških ladjah in ladjah, ki plujejo v polarnih vodah.
- (3) Z Direktivo 2008/106/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ se Konvencija STCW vključuje v pravo Unije. Vse države članice so podpisnice Konvencije STCW, zato je treba doseči usklajeno izvajanje njihovih mednarodnih zavez s prilagajanjem pravil Unije o usposabljanju in izdajanju spričeval za pomorščake Konvenciji STCW. Zato bi bilo treba spremeniti več določb Direktive 2008/106/ES, da bi izražale najnovejše spremembe Konvencije STCW v zvezi z usposabljanjem in kvalifikacijami pomorščakov, ki delajo na ladjah, ki spadajo na področje uporabe Kodeksa IGF, potniških ladij in ladij, ki plujejo v polarnih vodah.
- (4) Kodeks o usposabljanju, izdajanju spričeval in ladijskem stražarjenju pomorščakov, kakor je bil sprejet z Resolucijo 2 Konference podpisnic STCW iz leta 1995, v njeni posodobljeni različici (v nadaljnjem besedilu: kodeks STCW) že vsebuje smernice za preprečevanje utrujenosti (oddelek B-VIII/1) in delovno sposobnost (oddelek A-VIII/1). V interesu varnosti je nujno, da se zahteve iz člena 15 Direktive 2008/106/ES uveljavljajo in spoštujejo brez izjeme ter da se ustrezno upoštevajo navedene smernice.

⁽¹⁾ UL C 110, 22.3.2019, str. 125.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. junija 2019.

⁽³⁾ Direktiva 2008/106/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o minimalni ravni izobraževanja pomorščakov (UL L 323, 3.12.2008, str. 33).

- (5) Eden izmed ciljev skupne prometne politike na področju pomorskega prometa je olajšati gibanje pomorščakov v Uniji. Takšno gibanje med drugim prispeva k prizadevanjem, da bi bil sektor pomorskega prometa Unije privlačen za prihodnje generacije, s čimer bi z preprečili pomanjkanje usposobljenega osebja z ustrezno kombinacijo znanj in spretnosti znotraj evropskega pomorskega grozda. Vzajemno priznavanje spričeval pomorščakov, ki so jih izdale države članice, je bistvenega pomena, da se olajša gibanje pomorščakov. Glede na pravico do dobrega upravljanja bi morale odločitve držav članic glede sprejemanja spričeval o visoki strokovni usposobljenosti, ki so jih druge države članice izdale pomorščakom zaradi izdajanja nacionalnih spričeval o usposobljenosti, temeljiti na razlogih, ki jih zadevni pomorščak lahko ugotovi.
- (6) Direktiva 2008/106/ES vsebuje tudi centralizirani sistem za priznavanje spričeval pomorščakov, ki jih izdajo tretje države. Ocena v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov (v nadaljnjem besedilu: program REFIT) je pokazala, da so bili od uvedbe centraliziranega sistema doseženi pomembni prihranki stroškov za države članice. Vendar je ocena hkrati pokazala, da je bilo v zvezi z nekaterimi priznanimi tretjimi državami nato v državah članicah izdano le zelo omejeno število overitev, ki potrjujejo priznanje spričeval o usposobljenosti in spričeval o visoki strokovni usposobljenosti, izdanih v navedenih tretjih državah. Da bi zato učinkoviteje uporabili razpoložljive človeške in finančne vire, bi moral postopek za priznavanje tretjih držav temeljiti na analizi potrebe po takšnem priznanju, vključno, med drugim, z navedbo predvidenega števila poveljnikov ladij, častnikov in radijskih operaterjev, ki izvirajo iz te države in bi lahko delali na ladjah, ki plujejo pod zastavami držav članic. To analizo bi bilo treba predložiti v preučitev Odboru za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladjami (COSS).
- (7) Glede na izkušnje pri uporabi postopka priznavanja tretjih držav je bilo pri oceni v okviru programa REFIT ugotovljeno, da trenutni 18-mesečni časovni okvir ne upošteva zapletenosti procesa, ki vključuje tudi pregled na terenu, ki ga opravi Evropska agencija za pomorsko varnost. Potrebne diplomatske ureditve za načrtovanje in izvedbo takega pregleda zahtevajo več časa. Poleg tega 18-mesečno obdobje ne zadostuje, kadar mora tretja država izvesti popravne ukrepe in uvesti pravne spremembe svojega sistema, da bo skladen z zahtevami Konvencije STCW. Iz teh razlogov bi bilo treba rok za sprejetje sklepa Komisije podaljšati z 18 na 24 mesecev, kadar pa mora tretja država izvesti večje popravne ukrepe, vključno s spremembami pravnih določb, bi bilo treba rok dodatno podaljšati na 36 mesecev. Poleg tega bi bilo treba ohraniti možnost, da država članica, ki zahteva priznanje, začasno prizna sistem tretje države za standarde za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov, da se ohrani prožnost postopka priznavanja.
- (8) Za zagotovitev pravice vseh pomorščakov do dostojne zaposlitve in za omejitev izkrivljanja konkurence na notranjem trgu bi bilo treba pri prihodnjem priznavanju tretjih držav upoštevati, ali so te tretje države ratificirale Konvencijo o delu v pomorstvu iz leta 2006.
- (9) Da se še dodatno poveča učinkovitost centraliziranega sistema za priznavanje tretjih držav, bi bilo treba ponovno presojati tretje države, ki ladjam, ki plujejo pod zastavami držav članic, zagotavljajo majhno število pomorščakov, izvajati v daljših časovnih presledkih, ki bi jih bilo treba povečati na deset let. Vendar bi bilo treba to daljše obdobje ponovne presoje sistema takih tretjih držav združiti s prednostnimi merili, pri katerih so upoštevani pomisleki glede varnosti, s čimer se potreba po učinkovitosti uravnoteži z učinkovitim zaščitnim mehanizmom, če bi se poslabšala kakovost usposabljanja pomorščakov v relevantnih tretjih državah.
- (10) Podatki o pomorščakih, zaposlenih iz tretjih držav, so postali razpoložljivi na ravni Unije, odkar države članice sporočajo ustrezne podatke iz svojih nacionalnih registrov v zvezi z izdanimi spričevali in overitvami. Te podatke bi bilo treba uporabiti za statistične namene in oblikovanje politik, zlasti z namenom izboljšanja učinkovitosti centraliziranega sistema za priznavanje tretjih držav. Na podlagi podatkov, ki jih sporočijo države članice, bi bilo treba ponovno preučiti priznavanje tretjih držav, ki ladjam, ki plujejo pod zastavami držav članic, niso zagotovile nobenih pomorščakov najmanj osem let. Postopek ponovne preučitve bi moral zajemati možnost ohranitve ali odvzema priznanja relevantne tretje države. Poleg tega pa bi bilo treba podatke, ki jih sporočijo države članice, uporabljati tudi pri dajanju prednosti ponovni presoji priznanih tretjih držav.

- (11) Da se upošteva razvoj na mednarodni ravni in zagotovi pravočasna prilagoditev pravil Unije takšnemu razvoju, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z vključevanjem sprememb Konvencije STCW in dela A Kodeksa STCW, tako da se posodobijo tehnične zahteve za usposabljanje in izdajanje spričeval za pomorščake ter da se uskladijo vse zadevne določbe Direktive 2008/106/ES v zvezi z digitalnimi spričevali za pomorščake. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁽⁴⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejemata vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (12) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb te direktive v zvezi s priznavanjem tretjih držav bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁵⁾.
- (13) Določbe o priznavanju poklicnih kvalifikacij iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES⁽⁶⁾ se ne uporabljajo za priznavanje spričeval pomorščakov na podlagi Direktive 2008/106/ES. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/45/ES⁽⁷⁾ je urejala vzajemno priznavanje spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice. Vendar so opredelitve spričeval pomorščakov iz Direktive 2005/45/ES zastarale po spremembah Konvencije STCW leta 2010. Zato bi bilo treba shemo vzajemnega priznavanja spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice, spremeniti, da bi odražala mednarodne spremembe in opredelitve spričeval pomorščakov, vključene v Direktivo 2008/106/ES. Poleg tega bi bilo treba v shemo vzajemnega priznavanja vključiti tudi zdravniška spričevala pomorščakov, izdana v okviru pristojnosti držav članic. Da bi se odpravila dvoumnost in tveganje za neskladja med Direktivama 2005/45/ES in 2008/106/ES, bi morala vzajemno priznavanje spričeval pomorščakov urejati zgolj Direktiva 2008/106/ES. Da bi zmanjšali upravno breme za države članice, bi bilo poleg tega treba uvesti elektronski sistem za predložitev kvalifikacij pomorščakov, ko bodo sprejete ustrezne spremembe Konvencije STCW.
- (14) Digitalizacija podatkov je bistven del tehnološkega napredka pri zbiranju in posredovanju podatkov, da bi prispevali k stroškovnim prihrankom in učinkoviti uporabi človeških virov. Komisija bi morala preučiti ukrepe, da bi izboljšali učinkovitost pomorske inšpekcije države pristanišča, med drugim vključno z oceno izvedljivosti in dodane vrednosti vzpostavitve in vzdrževanja osrednje zbirke podatkov o spričevalih pomorščakov, ki bi bila medsebojno povezana z inšpekcijsko zbirko podatkov iz člena 24 Direktive 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁸⁾ ter s katero bodo povezane vse države članice. Ta osrednja zbirka podatkov bi morala vsebovati vse informacije iz Priloge V k Direktivi 2008/106/ES o spričevalih o usposobljenosti in overitvah, ki potrjujejo priznanje spričeval o visoki strokovni usposobljenosti, izdanih v skladu s praviloma V/1-1 in V/1-2 Konvencije STCW.
- (15) Izobraževanje in usposabljanje evropskih poveljnikov ladij in častnikov bi bilo treba podpirati s študijskimi izmenjavami med ustanovami za izobraževanje in usposabljanje pomorščakov po vsej Uniji. Da bi ohranili ter razvili veščine in kvalifikacije pomorščakov, ki plujejo pod evropsko zastavo, je potrebna izmenjava dobrih praks med državami članicami. Izobraževanje in usposabljanje pomorščakov bi moralo v celoti izkoristiti priložnosti, ki jih ponuja program Erasmus+.

⁽⁴⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁶⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

⁽⁷⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/45/ES z dne 7. septembra 2005 o vzajemnem priznavanju spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice, in spremembah Direktive 2001/25/ES (UL L 255, 30.9.2005, str. 160).

⁽⁸⁾ Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča (UL L 131, 28.5.2009, str. 57).

- (16) Komisija bi morala vzpostaviti dialog s socialnimi partnerji in državami članicami, da bi poleg mednarodno dogovorjene minimalne ravni usposabljanja pomorščakov razvili pobude za pomorsko usposabljanje, ki bi jih države članice lahko vzajemno priznavale kot evropske pomorske diplome odličnosti. Te pobude bi morale temeljiti na priporočilih trenutnih pilotnih projektov in strategijah iz načrta Komisije za sektorsko sodelovanje na področju znanj in spretnosti ter bi jih bilo treba razvijati v skladu s temi priporočili in strategijami.
- (17) Za zagotovitev večje pravne varnosti in skladnosti bi bilo treba razveljaviti Direktivo 2005/45/ES.
- (18) Direktivo 2008/106/ES bi bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2008/106/ES

Direktiva 2008/106/ES se spremeni:

(1) v členu 1 se dodajo naslednje točke:

- „43. ‚država članica gostiteljica‘ pomeni državo članico, v kateri si pomorščaki prizadevajo za sprejetje ali priznanje svojih spričeval o usposobljenosti, spričeval o visoki strokovni usposobljenosti ali listinskih dokazov;
44. ‚Kodeks IGF‘ pomeni mednarodni kodeks za varnost ladij, ki uporabljajo pline ali druga goriva z nizkim vnetiščem, kot je opredeljeno v pravilu SOLAS 74 II-1/2.29;
45. ‚Polarni kodeks‘ pomeni mednarodni kodeks za ladje, ki plujejo v polarnih vodah, kot je opredeljeno v pravilu SOLAS 74 XIV/1.1;
46. ‚polarne vode‘ pomenijo arktične vode in/ali območje Antarktike, kot je opredeljeno v pravilih SOLAS 74 XIV/1.2 do XIV/1.4.“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) v edinem odstavku se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Ta direktiva se uporablja za pomorščake, ki jih omenja ta direktiva in delajo na čezoceanskih ladjah, ki plujejo pod zastavo države članice, razen.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„2. Člen 5b se uporablja za pomorščake, ki imajo spričevalo, ki ga izda država članica, ne glede na njihovo državljanstvo.“;

(3) člen 5 se spremeni:

(a) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Ob upoštevanju člena 19(7) mora biti izvirnik vsakega spričevala, ki se zahteva na podlagi te direktive, na voljo na ladji, na kateri imetnik spričevala dela, in sicer na papirju ali v digitalni obliki, verodostojnost in veljavnost katere je mogoče preveriti v okviru postopka iz točke (b) odstavka 12 tega člena.“;

(b) odstavek 13 se nadomesti z naslednjim:

„13. Ko začnejo veljati zadevne spremembe Konvencije STCW in dela A Kodeksa STCW v zvezi z digitalnimi spričevali za pomorščake, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 27a za spreminjanje te direktive, da se vse zadevne določbe te direktive uskladijo z navedenimi spremembami Konvencije STCW in dela A Kodeksa STCW z namenom digitalizirati spričevala in overitve pomorščakov.“;

(4) člen 5a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5a

Podatki za Komisijo

Države članice za namene člena 20(8) in člena 21(2) ter izključno za uporabo s strani držav članic in Komisije pri oblikovanju politik in v statistične namene vsako leto Komisiji predložijo podatke iz Priloge V k tej direktivi o spričevalih o usposobljenosti in overitvah, ki potrjujejo priznanje spričeval o usposobljenosti. Prostovoljno lahko zagotovijo tudi podatke o spričevalih o visoki strokovni usposobljenosti, izdanih mornarjem v skladu s poglavji II, III in VII Priloge h Konvenciji STCW, kot so podatki, navedeni v Prilogi V k tej direktivi.“;

(5) vstavi se naslednji člen:

„Člen 5b

Vzajemno priznavanje spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice

1. Vsaka država članica sprejme spričevala o visoki strokovni usposobljenosti in listinske dokaze, ki jih izda druga država članica ali so izdana v okviru njenih pristojnosti, in sicer na papirju ali v digitalni obliki, da se pomorščakom omogoči delo na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo.

2. Vsaka država članica prizna spričevala o usposobljenosti, ki jih izda druga država članica, ali spričevala o visoki strokovni usposobljenosti, ki jih izda druga država članica, poveljnikom ladij in častnikom v skladu s praviloma V/1-1 in V/1-2 Priloge I k tej direktivi, tako da overi ta spričevala, s čimer potrdi, da jih priznava. Overitev, ki potrjuje priznavanje spričevala, se omeji na dela, funkcije in ravni usposobljenosti ali visoke strokovne usposobljenosti, ki so določeni v spričevalu. Overitev se izda le, če so upoštevane vse zahteve Konvencije STCW v skladu s 7. pravila I/2 Konvencije STCW. Obrazec, ki se uporabi za overitev, je tisti, ki je določen v odstavku 3 oddelka A-I/2 Kodeksa STCW.

3. Vsaka država članica sprejme zdravniška spričevala, ki jih v skladu s členom 11 v okviru svojih pristojnosti izda druga država članica, da se pomorščakom omogoči delo na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo.

4. Države članice gostiteljice zagotovijo, da se odločitve iz odstavkov 1, 2 in 3 sprejmejo v razumnem času. Države članice gostiteljice tudi zagotovijo, da imajo pomorščaki pravico do pritožbe zoper vsako zavrnitev overitve ali sprejetja veljavnega spričevala ali zoper odsotnost odgovora, in sicer v skladu z nacionalno zakonodajo in postopki, ter da se pomorščakom zagotovijo ustrezni nasveti in pomoč glede takih pritožb v skladu z uveljavljeno nacionalno zakonodajo in postopki.

5. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena lahko pristojni organi države članice gostiteljice uvedejo dodatne omejitve del, funkcij in ravni usposobljenosti ali visoke strokovne usposobljenosti v zvezi z obalno plovbo, kakor določa člen 7, ali nadomestnih spričeval, izdanih na podlagi pravila VII/1 Priloge I.

6. Brez poseganja v odstavek 2 lahko država članica gostiteljica po potrebi pomorščaku dovoli, da opravlja delo za obdobje, ki ne presega treh mesecev, na ladji, ki pluje pod njeno zastavo, če ima hkrati ustrezno in veljavno spričevalo, ki ga je izdala in overila druga država, vendar ga zadevna država članica gostiteljica še ni overila za priznanje.

Dokument, ki dokazuje, da je bila vloga za overitev predložena pristojnim organom, je stalno na voljo.

7. Država članica gostiteljica zagotovi, da imajo pomorščaki, ki predložijo v priznanje spričevala za funkcije na upravljavski ravni, ustrezno znanje o pomorski zakonodaji te države članice v zvezi z nalogami, ki jih lahko opravljajo.“;

(6) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. V presledkih, ki niso daljši od petih let, vsak poveljnik ladje, častnik in radijski operater s spričevalom, izdanim ali priznanim na podlagi katerega koli poglavja Priloge I, razen pravila V/3 iz poglavja V ali poglavja VI, ki dela na ladji ali se namerava na ladjo vrniti po obdobju dela na obali, da bi bil še priznan za sposobnega opravljati delo na ladji:

(a) izpolnjuje standarde glede dobrega zdravstvenega stanja, ki jih določa člen 11, in

(b) dokaže svojo stalno strokovno usposobljenost v skladu z oddelkom A-I/11 Kodeksa STCW.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2b. Za nadaljevanje dela na ladjah, ki delujejo v polarnih vodah, vsak poveljnik ladje ali častnik izpolnjuje zahteve iz odstavka 1 tega člena ter v presledkih, ki niso daljši od petih let, dokazuje stalno strokovno usposobljenost za ladje, ki plujejo v polarnih vodah, v skladu z odstavkom 4 oddelka A-I/11 Kodeksa STCW.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Vsaka država članica primerja standarde usposobljenosti, ki se zahtevajo od kandidatov za spričevala o usposobljenosti in/ali spričevala o visoki strokovni usposobljenosti, izdana pred 1. januarjem 2017, s standardi usposobljenosti iz dela A Kodeksa STCW za pridobitev ustreznega spričevala o usposobljenosti in/ali spričevala o visoki strokovni usposobljenosti, in odloči, ali je treba od imetnikov takih spričeval o usposobljenosti in/ali spričeval o visoki strokovni usposobljenosti zahtevati ustrezno osvežitveno in dopolnilno usposabljanje ali oceniti njihovo usposobljenost.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Vsaka država članica primerja standarde usposobljenosti, ki jih je pred 1. januarjem 2017 zahtevala od oseb, ki delajo na ladjah na plinski pogon, s standardi usposobljenosti iz oddelka A-V/3 Kodeksa STCW, in odloči, ali je treba za te osebe zahtevati posodobitev kvalifikacij.“;

(7) v členu 19 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Država članica, ki namerava z overitvijo priznati spričevala o usposobljenosti ali spričevala o visoki strokovni usposobljenosti iz odstavka 1 tega člena, ki jih je tretja država izdala poveljniku ladje, častniku ali radijskemu operaterju za delo na ladjah, ki plujejo pod njeno zastavo, Komisiji predloži zahtevek za priznanje te tretje države, ki mu predloži predhodno analizo skladnosti tretje države z zahtevami Konvencije STCW, tako da zbere podatke iz Priloge II k tej direktivi. Kot utemeljitev zahtevka država članica v tej predhodni analizi navede dodatne podatke o razlogih za priznanje tretje države.

Po predložitvi tega zahtevka Komisija brez odlašanja obravnava zahtevek ter v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2) v razumnem času, ob ustreznem upoštevanju roka iz odstavka 3 tega člena, odloči o začetku ocenjevanja sistema usposabljanja in izdajanja spričeval v tretji državi.

Kadar je bila sprejeta pozitivna odločitev o začetku postopka ocenjevanja, Komisija ob pomoči Evropske agencije za pomorsko varnost in ob morebitni vključitvi države članice, ki je predložila zahtevek, in katerih koli drugih zainteresiranih držav članic zbere podatke iz Priloge II k tej direktivi ter oceni sisteme za usposabljanje in izdajanje spričeval v tretji državi, za katero je bil predložen zahtevek za priznanje, da preveri, ali zadevna država izpolnjuje vse zahteve Konvencije STCW in ali so bili sprejeti ustrezni ukrepi za preprečitev izdajanja spričeval, pridobljenih z goljufijo, ter preuči, ali je ratificirala Konvencijo o delu v pomorstvu iz leta 2006.

3. Kadar Komisija na podlagi ocenjevanja iz odstavka 2 tega člena sklene, da so vse navedene zahteve izpolnjene, sprejme izvedbene akte, v katerih odloči o priznanju tretje države. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2) v 24 mesecih od predložitve zahtevka države članice iz odstavka 2 tega člena.

Če mora zadevna tretja država izvesti večje popravne ukrepe, vključno s spremembami svoje zakonodaje ter svojega sistema izobraževanja, usposabljanja in izdajanja spričeval, da bi izpolnila zahteve Konvencije STCW, se izvedbeni akti iz prvega pododstavka tega odstavka sprejmejo v 36 mesecih po predložitvi zahtevka države članice iz odstavka 2 tega člena.

Dokler ni sprejet izvedbeni akt na podlagi tega odstavka, se lahko država članica, ki predloži zahtevek, odloči, da enostransko prizna tretjo državo. V primeru takega enostranskega priznanja država članica Komisiji sporoči število overitev, ki potrjujejo priznavanje spričeval o usposobljenosti in spričeval o visoki strokovni usposobljenosti iz odstavka 1, ki jih izda tretja država, dokler ni sprejet izvedbeni akt o priznanju te tretje države.“;

(8) v členu 20 se doda naslednji odstavek:

„8. Če ni overitev, ki bi potrjevale priznanja, ki jih država članica izda v zvezi s spričevali o usposobljenosti ali spričevali o visoki strokovni usposobljenosti iz člena 19(1), ki jih tretja država izda za več kot osem let, se priznanje spričeval te države ponovno preuči. Komisija sprejme izvedbene akte o svoji odločitvi na podlagi ponovne preučitve. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 28(2), potem ko se vsaj šest mesecev vnaprej uradno obvestijo države članice in zadevna tretja država.“;

(9) v členu 21 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Komisija ob pomoči Evropske agencije za pomorsko varnost redno in vsaj v desetih letih po zadnji presoji izvaja ponovno presojo tretjih držav, ki so bile priznane v skladu s postopkom iz prvega pododstavka člena 19(3), vključno s tistimi iz člena 19(6), da bi preverila, ali izpolnjujejo ustrezna merila iz Priloge II in ali so bili sprejeti ustrezni ukrepi za preprečevanje izdajanja spričeval, pridobljenih z goljuftijo.

2. Komisija ob pomoči Evropske agencije za pomorsko varnost izvaja ponovno presojo tretjih držav na podlagi prednostnih meril. Ta prednostna merila vključujejo:

- (a) podatke o rezultatih poslovanja pomorske inšpekcije države pristanišča na podlagi člena 23;
- (b) število overitev, ki potrjujejo priznavanje spričeval o usposobljenosti ali spričeval o visoki strokovni usposobljenosti, izdanih v skladu s praviloma V/1-1 in V/1-2 Konvencije STCW s strani tretje države;
- (c) število ustanov za izobraževanje in usposabljanje pomorščakov, ki jih akreditira tretja država;
- (d) število programov za usposabljanje in poklicni razvoj pomorščakov, ki jih odobri tretja država;
- (e) datum zadnje presoje tretje države s strani Komisije in število pomanjkljivosti v ključnih procesih, ki so bile ugotovljene med to presojo;
- (f) vse bistvene spremembe sistema pomorskega usposabljanja in izdajanja spričeval v tretji državi;
- (g) skupno število pomorščakov, ki jim je tretja država izdala spričevalo in delajo na ladjah, ki plujejo pod zastavami držav članic, ter raven njihove usposobljenosti in kvalifikacij;
- (h) informacije o standardih izobraževanja in usposabljanja v tej tretji državi, ki jih zagotovijo vsi ustrezni organi ali drugi deležniki, če so na voljo.

Če tretja država v skladu s členom 20 te direktive ne izpolnjuje zahtev Konvencije STCW, ima ponovna presoja zadevne države prednost pred drugimi tretjimi državami.“;

(10) v členu 25a se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice Komisiji sporočijo podatke iz Priloge V za namene člena 20(8) in člena 21(2) ter za uporabo s strani držav članic in Komisije pri oblikovanju politik.“;

(11) člen 26 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 26

Poročilo o oceni

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje 2. avgusta 2024 predloži poročilo o oceni, vključno s predlogi za nadaljnje ukrepe, ki jih je treba sprejeti ob upoštevanju te ocene. Komisija v poročilu o oceni analizira izvajanje sheme vzajemnega priznavanja spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice, in morebiten razvoj dogodkov v zvezi z digitalnimi spričevali za pomorščake na mednarodni ravni. Komisija oceni tudi morebiten razvoj dogodkov v zvezi s prihodnjim upoštevanjem evropskih pomorskih diplom odličnosti, ki temelji na priporočilih socialnih partnerjev.“;

(12) člen 27 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27

Sprememba

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 27a za spreminjanje Priloge I k tej direktivi in zadevnih določb te direktive za uskladitev navedene Priloge in navedenih določb z novimi spremembami h Konvenciji STCW in delu A Kodeksa STCW.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 27a za spremembo Priloge V k tej direktivi glede posebne in zadevne vsebine ter podrobnosti podatkov, ki jih morajo sporočati države članice, če so ti akti omejeni na upoštevanje sprememb Konvencije STCW in dela A Kodeksa STCW ter spoštujejo zaščitne ukrepe glede varstva podatkov. Ti delegirani akti ne spreminjajo določb o zagotavljanju podatkov v anonimni obliki, kot je določeno v členu 25a(3).“;

(13) člen 27a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 27a

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(13) in člena 27 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 1. avgusta 2019. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz člena 5(13) in člena 27 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 5(13) in člena 27, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(14) Priloga I k Direktivi 2008/106/ES se spremeni v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Razveljavitev

Direktiva 2005/45/ES se razveljavi.

Člen 3

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 2. avgusta 2021. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

PRILOGA

V Prilogi I k Direktivi 2008/106/ES se poglavje V spremeni:

(1) pravilo V/2 se nadomesti z naslednjim:

„Pravilo V/2

Minimalne obvezne zahteve za usposabljanje in kvalifikacije poveljnikov ladje, ladijskih častnikov, mornarjev in drugega osebja na potniških ladjah

1. To pravilo se uporablja za poveljnike ladij, častnike, mornarje in drugo osebje, ki dela na potniških ladjah v mednarodni plovbi. Države članice morajo odločiti glede uporabe teh zahtev za osebje, ki dela na potniških ladjah v domači plovbi.
2. Vse osebe, ki delajo na potniških ladjah, morajo pred dodelitvijo nalog izpolnjevati zahteve iz odstavka 1 oddelka A-VI/1 Kodeksa STCW.
3. Poveljniki ladij, častniki, mornarji in drugo osebje, ki delajo na potniških ladjah, morajo v skladu s svojimi delovnimi mesti, nalogami in odgovornostmi opraviti izobraževanje in seznanitev, zahtevana v odstavkih 5 do 9 v nadaljevanju.
4. Poveljniki ladij, častniki, mornarji in drugo osebje, ki morajo imeti izobrazbo v skladu z odstavki 7 do 9 v nadaljevanju, morajo v največ petletnih presledkih opraviti ustrezno osvežitveno izobraževanje ali dokazati, da so v zadnjih petih letih dosegli zahtevane standarde usposobljenosti.
5. Osebje, ki dela na potniških ladjah, mora v skladu s svojimi delovnimi mesti, nalogami in odgovornostmi opraviti seznanitev z izrednimi razmerami na potniških ladjah, kakor je opredeljeno v odstavku 1 oddelka A-V/2 Kodeksa STCW.
6. Osebje, ki zagotavlja neposredne storitve potnikom v prostorih za potnike na potniških ladjah, mora opraviti usposabljanje s področja varnosti, opredeljeno v odstavku 2 oddelka A-V/2 Kodeksa STCW.
7. Poveljniki ladij, častniki, mornarji, kvalificirani v skladu s poglavji II, III in VII te Priloge, ter drugo osebje, ki so na seznamu razporeditve ob alarmu določeni za pomoč potnikom v izrednih razmerah na potniških ladjah, morajo opraviti usposabljanje s področja upravljanja množice na potniških ladjah, kakor je opredeljeno v odstavku 3 oddelka A-V/2 Kodeksa STCW.
8. Poveljnik ladje, upravitelj stroja, prvi častnik, prvi častnik stroja in vsaka oseba, ki je na seznamu razporeditve ob alarmu določena za varnost potnikov v izrednih razmerah na potniških ladjah, mora opraviti odobreno usposabljanje iz kriznega upravljanja in vedenja ljudi, kakor je opredeljeno v odstavku 4 oddelka A-V/2 Kodeksa STCW.
9. Poveljnik ladje, upravitelj stroja, prvi častnik, prvi častnik stroja in vsaka oseba, ki ji je dodeljena neposredna odgovornost za vkrcanje in izkrcanje potnikov, za natovor, raztovor ali zaščito tovora ali za zapiranje odprtih v ladijskem trupu potniškega ro-ro trajekta, mora opraviti odobreno usposabljanje iz varnosti potnikov, varnosti tovora in celovitosti ladijskega trupa, kakor je opredeljeno v odstavku 5 oddelka A-V/2 Kodeksa STCW.
10. Države članice morajo zagotoviti izdajo listinskih dokazov, ki dokazujejo opravljeno usposabljanje, vsaki osebi, ki je usposobljena v skladu z odstavki 6 do 9 tega pravila.“;

(2) dodata se naslednji pravili:

„Pravilo V/3

Minimalne obvezne zahteve za usposabljanje in kvalifikacije poveljnikov ladij, častnikov, mornarjev in drugega osebja na ladjah, za katere velja Kodeks IGF

1. To pravilo se uporablja za poveljnike ladij, častnike, mornarje in drugo osebje, ki dela na ladjah, za katere velja Kodeks IGF.

2. Preden so pomorščakom dodeljene naloge na ladjah, za katere velja Kodeks IGF, morajo opraviti usposabljanje, zahtevano v odstavkih 4 do 9 v nadaljevanju, v skladu z njihovimi delovnimi mesti, nalogami in odgovornostmi.
3. Vsi pomorščaki, ki delajo na ladjah, za katere velja Kodeks IGF, morajo pred dodelitvijo nalog opraviti ustrezno posebno seznanitev z ladjo in opremo, kakor je določeno v točki (d) člena 14(1) te direktive.
4. Pomorščaki, odgovorni za dodeljene varnostne naloge, povezane s skrbjo za gorivo, njegovo uporabo ali odzivanjem na izredne razmere v povezavi z gorivom na ladjah, za katere velja Kodeks IGF, morajo imeti spričevalo o osnovnem usposabljanju za delo na ladjah, za katere velja Kodeks IGF.
5. Vsak kandidat za pridobitev spričevala o osnovnem usposabljanju za delo na ladjah, za katere velja Kodeks IGF, mora opraviti osnovno usposabljanje v skladu z določbami odstavka 1 oddelka A-V/3 Kodeksa STCW.
6. Za pomorščake, odgovorne za dodeljene varnostne naloge, povezane s skrbjo za gorivo, njegovo uporabo ali odzivanjem na izredne razmere v povezavi z gorivom na ladjah, za katere velja Kodeks IGF, ki so usposobljeni in pooblaščen v skladu z odstavkoma 2 in 5 pravila V/1-2 ali odstavkoma 4 in 5 pravila V/1-2 na tankerjih za prevoz utekočinjenega plina, se šteje, da so izpolnili zahteve, opredeljene v odstavku 1 oddelka A-V/3 Kodeksa STCW o osnovnem usposabljanju za delo na ladjah, za katere velja Kodeks IGF.
7. Poveljniki ladij, strojniki in vse osebe, ki so neposredno odgovorne za oskrbo in uporabo goriva in sistemov goriva na ladjah, za katere velja Kodeks IGF, morajo imeti spričevalo o dodatnem usposabljanju za delo na ladjah, za katere velja kodeks IGF.
8. Vsak kandidat za pridobitev spričevala o dodatnem usposabljanju za delo na ladjah, za katere velja Kodeks IGF, mora poleg spričevala o visoki strokovni usposobljenosti, opisanega v odstavku 4:
  - 8.1 opraviti odobreno dodatno usposabljanje za delo na ladjah, za katere velja Kodeks IGF, ter izpolnjevati standard usposobljenosti, kakor je opredeljeno v odstavku 2 oddelka A-V/3 Kodeksa STCW, in
  - 8.2 opraviti vsaj en mesec odobrenega dela na ladji, ki vključuje vsaj tri postopke oskrbe na ladjah, za katere velja Kodeks IGF. Dva od treh postopkov oskrbe se lahko nadomestita z odobrenim usposabljanjem za naloge oskrbe s simulatorjem v okviru usposabljanja iz odstavka 8.1.
9. Za poveljnike ladij, strojnike in vse osebe, ki so neposredno odgovorne za oskrbo in uporabo goriva na ladjah, za katere velja Kodeks IGF, ter usposobljene in pooblaščen v skladu s standardi usposobljenosti, opredeljenimi v odstavku 2 oddelka A-V/1-2 Kodeksa STCW, za delo na tankerjih za prevoz utekočinjenega plina, se šteje, da so izpolnili zahteve iz odstavka 2 oddelka A-V/3 Kodeksa STCW o dodatnem usposabljanju za ladje, za katere velja kodeks IGF, če so hkrati:
  - 9.1 izpolnili zahteve iz odstavka 6;
  - 9.2 izpolnili zahteve glede oskrbe iz odstavka 8.2 ali sodelovali pri izvedbi treh postopkov s tovorom na tankerju za prevoz utekočinjenega plina in
  - 9.3 opravili trimesečno delo na ladji v preteklih petih letih:
    - 9.3.1 na ladjah, za katere velja Kodeks IGF;
    - 9.3.2 na tankerjih, ki kot tovor prevažajo goriva, zajeta v Kodeksu IGF ali
    - 9.3.3 na ladjah, ki kot goriva uporabljajo pline ali gorivo z nizkim vnetiščem.
10. Države članice morajo pomorščakom, ki so usposobljeni v skladu z odstavkom 4 ali 7, zagotoviti izdajo spričevala o visoki strokovni usposobljenosti, kot je ustrezno.
11. Pomorščaki, ki imajo spričevala o visoki strokovni usposobljenosti v skladu z odstavkom 4 ali 7, morajo v največ petletnih presledkih opraviti ustrezno osvežitveno usposabljanje ali dokazati, da so v zadnjih petih letih pridobili zahtevane standarde usposobljenosti.

Pravilo V/4

Minimalne obvezne zahteve za usposabljanje in kvalifikacije poveljnikov ladij in krovnih častnikov na ladjah, ki delujejo v polarnih vodah

1. Poveljniki ladij, prvi častniki in častniki, zadolženi za krovno stražo, na ladjah, ki delujejo v polarnih vodah, morajo imeti spričevalo o osnovnem usposabljanju za ladje, ki delujejo v polarnih vodah, kot se zahteva v skladu s Polarnim kodeksom.
  2. Vsak kandidat mora za pridobitev spričevala o osnovnem usposabljanju za ladje, ki delujejo v polarnih vodah, opraviti odobreno osnovno usposabljanje za ladje, ki delujejo v polarnih vodah, in izpolnjevati standard usposobljenosti, opredeljen v odstavku 1 oddelka A-V/4 Kodeksa STCW.
  3. Poveljniki ladij in prvi častniki na ladjah, ki delujejo v polarnih vodah, morajo imeti spričevalo o dodatnem usposabljanju za ladje, ki delujejo v polarnih vodah, kot se zahteva v skladu s Polarnim kodeksom.
  4. Vsak kandidat mora za pridobitev spričevala o dodatnem usposabljanju za ladje, ki delujejo v polarnih vodah:
    - 4.1 izpolnjevati zahteve za pridobitev spričevala o osnovnem usposabljanju za ladje, ki delujejo v polarnih vodah;
    - 4.2 opraviti vsaj dva meseca odobrenega dela na ladji v krovnem oddelku, na vodstveni ravni ali pri izvajanju nalog ladijske straže na operativni ravni v polarnih vodah ali drugo enakovredno odobreno delo na ladji in
    - 4.3 opraviti odobreno dodatno usposabljanje za ladje, ki delujejo v polarnih vodah, ter izpolnjevati standard usposobljenosti, opredeljen v odstavku 2 oddelka A-V/4 Kodeksa STCW.
  5. Države članice morajo pomorščakom, ki so usposobljeni v skladu z odstavkom 2 ali 4, zagotoviti izdajo spričevala o visoki strokovni usposobljenosti, kot je ustrezno.
  6. Do 1. julija 2020 bodo lahko pomorščaki, ki so odobreno delo na ladji v polarnih vodah začeli pred 1. julijem 2018, dokazali, da izpolnjujejo zahteve iz odstavka 2, tako da so:
    - 6.1 v zadnjih petih letih skupno vsaj tri mesece opravljali odobreno delo na ladji, ki deluje v polarnih vodah, ali enakovredno odobreno delo na ladji z izvajanjem nalog v krovnem oddelku na operativni ali vodstveni ravni ali
    - 6.2 uspešno opravili tečaj usposabljanja, organiziran v skladu s smernicami o usposabljanju, ki jih je Mednarodna pomorska organizacija določila za ladje, ki delujejo v polarnih vodah.
  7. Do 1. julija 2020 bodo lahko pomorščaki, ki so odobreno delo na ladji v polarnih vodah začeli pred 1. julijem 2018, dokazali, da izpolnjujejo zahteve iz odstavka 4, tako da so:
    - 7.1 v zadnjih petih letih skupno vsaj tri mesece opravljali odobreno delo na ladji, ki deluje v polarnih vodah, ali enakovredno odobreno delo na ladji z izvajanjem nalog v krovnem oddelku na vodstveni ravni ali
    - 7.2 uspešno opravili tečaj usposabljanja, ki izpolnjuje smernice o usposabljanju, ki jih je Mednarodna pomorska organizacija določila za ladje, ki delujejo v polarnih vodah, ter so v zadnjih petih letih skupno vsaj dva meseca opravljali odobreno delo na ladji, ki deluje v polarnih vodah, ali enakovredno odobreno delo na ladji z izvajanjem nalog v krovnem oddelku na vodstveni ravni.“
-

DIREKTIVA (EU) 2019/1160 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 20. junija 2019****o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2011/61/EU v zvezi s čezmejno distribucijo kolektivnih naložbenih podjetij****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Med skupnimi cilji Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ so omogočanje enakih konkurenčnih pogojev med kolektivnimi naložbenimi podjetji, odprava omejitev za prosto gibanje enot in deležev kolektivnih naložbenih podjetij v Uniji ter hkratno zagotavljanje enotnejše zaščite za vlagatelje. Medtem ko so bili ti cilji večinoma doseženi, nekatere ovire še vedno ovirajo upravitelje skladov, da bi v celoti izkoristili prednosti notranjega trga.
- (2) To direktivo dopolnjuje Uredba (EU) 2019/1156 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾. Navedena uredba določa dodatna pravila in postopke v zvezi s kolektivnimi naložbenimi podjetji za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in upravitelji alternativnih investicijskih skladov (UAIS). Navedena uredba in ta direktiva bi morali skupno dodatno uskladiti pogoje za upravitelje skladov, ki delujejo na notranjem trgu, in olajšati čezmejno distribucijo skladov, ki jih upravljajo.
- (3) Zapolniti je treba regulativno vrzel in postopek za priglasitev sprememb v zvezi s KNPVP pristojnim organom uskladiti s postopkom uradnega obveščanja, ki je določen v Direktivi 2011/61/EU.
- (4) Uredba (EU) 2019/1156 dodatno krepi načela, ki veljajo za tržno komunikacijo, ki jo ureja Direktiva 2009/65/ES, ter razširi uporabo teh načel na UAIS, s čimer se doseže višji standard zaščite vlagateljev, ne glede na vrsto vlagatelja. Zato določbe Direktive 2009/65/ES v zvezi s tržno komunikacijo in dostopnostjo nacionalnih zakonov in predpisov, ki zadevajo ureditev trženja enot KNPVP, niso več potrebne in bi jih bilo treba črtati.
- (5) Določbe Direktive 2009/65/ES, ki od KNPVP zahtevajo, da vlagateljem dajo na razpolago zmogljivosti, kot jih izvajajo nekateri nacionalni pravni sistemi, so se izkazale za obremenjujoče. Poleg tega vlagatelji le redko uporabljajo lokalne zmogljivosti na način, kot je predviden v navedeni direktivi. Zdaj je preferenčna metoda za

⁽¹⁾ UL C 367, 10.10.2018, str. 50.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. junija 2019.

⁽³⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

⁽⁴⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2019/1156 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o olajšanju čezmejne distribucije kolektivnih naložbenih podjetij in spremembi uredb (EU) št. 345/2013, (EU) št. 346/2013 in (EU) št. 1286/2014 (glej stran 55 tega Uradnega lista).

stike neposredna interakcija med vlagatelji in upravitelji sklada, –bodisi po elektronski pošti ali prek telefona, medtem ko se plačila in odkupi izvršujejo po drugih kanalih. Čeprav se te lokalne zmogljivosti trenutno uporabljajo za upravne namene, kot je čezmejna izterjava regulativnih pristojbin, bi bilo treba tovrstne težave obravnavati na druge načine, vključno s sodelovanjem med pristojnimi organi. Zato bi bilo treba določiti pravila, s katerimi bi se posodobile in opredelile zahteve za zagotavljanje zmogljivosti malim vlagateljem, države članice pa ne bi smele zahtevati lokalne fizične prisotnosti za zagotavljanje tovrstne zmogljivosti. Ta pravila bi morala v vsakem primeru zagotoviti, da bodo imeli vlagatelji dostop do informacij, do katerih so upravičeni.

- (6) Da se zagotovi dosledna obravnava malih vlagateljev, je potrebno, da zahteve v zvezi z zmogljivostmi veljajo tudi za UAIS, kadar jim države članice dovolijo trženje enot ali deležev alternativnih investicijskih skladov (AIS) malim vlagateljem na njihovem ozemlju.
- (7) Odsotnost jasnih in enotnih pogojev za prenehanje trženja enot ali deležev KNPVP ali AIS v državi članici gostiteljici ustvarja ekonomsko in pravno negotovost za upravitelje skladov. Zato bi bilo treba v direktivah 2009/65/ES in 2011/61/EU določiti jasne pogoje, pod katerimi je mogoč preklic ureditve za trženje za nekatere ali vse enote ali deleže. Ti pogoji bi morali na eni strani uravnotežiti zmožnost kolektivnih naložbenih podjetij ali njihovih upraviteljev, da preklicajo ureditev za trženje njihovih deležev ali enot, kadar so postavljeni pogoji izpolnjeni, in na drugi strani interese tistih, ki vlagajo v te podjeme.
- (8) Možnost prenehanja trženja KNPVP ali AIS v določeni državi članici ne bi smela ustvariti stroškov za vlagatelje niti zmanjšati njihovih varoval iz Direktive 2009/65/ES ali Direktive 2011/61/EU, zlasti v zvezi z njihovo pravico do točnih informacij o nadaljnjih dejavnostih teh skladov.
- (9) Obstajajo primeri, da so dejavnosti predhodnega trženja UAIS, ki želi preveriti interes vlagateljev za določeno idejo za naložbo ali naložbeno strategijo, v različnih nacionalnih pravnih sistemov različno obravnavani. Opredelitev predhodnega trženja in pogoji, v katerih je dovoljeno, se med državami članicami, v katerih je predhodno trženje dovoljeno, zelo razlikujejo, med temo ko v drugih državah članicah koncept predhodnega trženja sploh ne obstaja. Za odpravo teh razlik bi bilo treba določiti harmonizirano opredelitev predhodnega trženja in postaviti pogoje, pod katerimi lahko EU UAIS izvaja predhodno trženje.
- (10) Da bi bilo predhodno trženje priznано kot tako na podlagi Direktive 2011/61/EU, bi moralo biti usmerjeno v potencialne vlagatelje in zadevati idejo za naložbo ali naložbeno strategijo, da bi preverili njihovo zanimanje za AIS ali razdelek, ki še ni ustanovljen ali ki je že ustanovljen, a še ni priglašen za trženje v skladu z navedeno direktivo. Posledično vlagatelji v obdobju predhodnega trženja ne bi smeli imeti možnosti vpisovanja enot ali deležev, dovoljeno pa ne bi smelo biti niti razdeljevanje vpisnih obrazcev ali podobnih dokumentov potencialnim profesionalnim vlagateljem, niti v obliki osnutka niti v končni obliki. EU UAIS bi morali zagotoviti, da vlagatelji ne kupijo enot ali deležev v AIS v okviru dejavnosti predhodnega trženja in da lahko vlagatelji, s katerimi je v okviru predhodnega trženja vzpostavljen stik, enote ali deleže v tem AIS pridobijo samo v okviru trženja, dovoljenega na podlagi Direktive 2011/61/EU.

Vsak vpis enot ali deležev AIS, na katerega se nanašajo informacije, zagotovljene v okviru predhodnega trženja, ali enot ali deležev AIS, ustanovljenega na podlagi predhodnega trženja, s strani profesionalnih vlagateljev v 18 mesecih po tem, ko je EU UAIS začel predhodno trženje, bi moral šteti kot rezultat trženja in bi se morali zanj uporabljati ustrezni postopki obveščanja iz Direktive 2011/61/EU. Da bi zagotovili, da pristojni nacionalni organi lahko izvajajo nadzor na predhodnim trženjem v svoji državi članici, bi moral EU UAIS v dveh tednih od začetka predhodnega trženja pristojnim organom svoje matične države članice poslati neuradno pismo, v papirni ali elektronski obliki, v katerem bi med drugim zapisal, v katerih državah članicah izvaja ali je izvajal predhodno trženje, obdobja v poteka ali je potekalo predhodno trženje, vključno po potrebi s seznamom AIS in razdelkov AIS, ki so ali so bili predmet predhodnega trženja. Pristojni organi matične države članice EU UAIS bi morali o tem nemudoma obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih EU UAIS izvaja ali je izvajal predhodno trženje.

- (11) EU UAIS bi morali zagotoviti, da je njihovo predhodno trženje ustrezno dokumentirano.
- (12) Nacionalni zakoni in drugi predpisi, ki so potrebni za uskladitev z Direktivo 2011/61/EU, in predvsem harmonizirana pravila o predhodnem trženju, ne bi smeli v nobenem primeru prikrajšati UAIS iz EU v primerjavi z UAIS, ki niso iz EU. To velja za aktualno stanje, ko UAIS, ki niso iz EU, nimajo enotne licence, in za primer, v katerem se začnejo uporabljati določbe o tovrstni enotni licenci iz Direktive 2011/61/EU.

- (13) Za zagotovitev pravne varnosti je pomembno uskladiti datume začetka uporabe nacionalnih zakonov, predpisov in upravnih določb za izvajanje te direktive in Uredbe (EU) 2019/1156 v zvezi z zadevnimi določbami o trženju in predhodnem trženju.
- (14) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih ⁽⁶⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilo o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje teh dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2009/65/ES

Direktiva 2009/65/ES se spremeni:

- (1) v členu 17(8) se dodata naslednja pododstavka:

„Kadar družba za upravljanje na podlagi spremembe iz prvega pododstavka ne bi bila več skladna s to direktivo, pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje v 15 delovnih dneh po prejemu vseh informacij iz prvega pododstavka obvestijo družbo za upravljanje, naj te spremembe ne izvede. V tem primeru pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje ustrezno obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice.

Kadar se sprememba iz prvega pododstavka izvede po tem, ko so bile informacije posredovane v skladu z drugim pododstavkom, in zaradi te spremembe družbe za upravljanje ni več skladna s to direktivo, pristojni organi matične države družbe za upravljanje sprejmejo vse ustrezne ukrepe v skladu s členom 98 in brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice družbe za upravljanje o sprejetih ukrepih.“;

- (2) člen 77 se črta;

- (3) v členu 91 se odstavek 3 črta;

- (4) člen 92 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 92

1. Države članice zagotovijo, da KNPVP v vsaki državi članici, v kateri namerava tržiti svoje enote, da na voljo zmogljivosti za izvajanje naslednjih nalog:

- (a) obdelovanje naročil za vpis, ponovni odkup ali izplačilo ter izvedba drugih izplačil imetnikom enot v zvezi z enotami KNPVP, in sicer v skladu s pogoji, določenimi v dokumentih, ki se zahtevajo na podlagi Poglavlja IX;
- (b) zagotavljanje informacij vlagateljem, kako oddati naročila iz točke (a) in kako se plačuje izkupiček od ponovnega odkupa ali izplačila;
- (c) olajšanje obdelave informacij in dostopa do postopkov in ureditev iz člena 15 v zvezi z uveljavljanjem pravic vlagateljev, ki izhajajo iz njihovih naložb v KNPVP v državi članici, v kateri se KNPVP trži;
- (d) dajanje na voljo informacij in dokumentov, ki se zahtevajo na podlagi Poglavlja IX, vlagateljem, in sicer v skladu s pogoji iz člena 94, za namene pregledovanja in pridobivanja kopij le-teh;
- (e) zagotavljanje informacij vlagateljem, ki so pomembne za naloge, ki jih zmogljivosti opravljajo, in sicer na trajnem nosilcu podatkov, in
- (f) delovanje kot kontaktna točka za komunikacijo s pristojnimi organi.

⁽⁶⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

2. Države članice ne zahtevajo fizične prisotnosti KNPVP v državi članici gostiteljici ali da KNPVP imenujejo tretjo osebo za namene odstavka 1.

3. KNPVP zagotovi, da so zmožljivosti, tudi elektronske, za opravljanje nalog iz odstavka 1 zagotovljene:

- (a) v uradnem jeziku ali enem izmed uradnih jezikov države članice, v kateri se KNPVP trži, ali v jeziku, ki ga odobrijo pristojni organi te države članice;
- (b) s strani KNPVP samega, s strani tretje osebe v skladu s predpisi in nadzorom, ki urejajo naloge, ki se izvajajo, ali s strani obeh;

Za namene točke (b) je treba v primeru, da naloge izvaja tretja oseba, njeno imenovanje dokazati s pisno pogodbo, v kateri je določeno, katerih nalog iz odstavka 1 ne izvaja KNPVP, ter iz katere je razvidno, da bo tretja oseba od KNPVP prejela vse potrebne informacije in dokumente.“;

(5) člen 93 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Uradno obvestilo vsebuje tudi podrobnosti, vključno z naslovom, ki jih pristojni organi države članice gostiteljice potrebujejo za zaračunavanje ali sporočanje regulativnih pristojbin ali dajatev, ki se uporabljajo, ter informacije o zmožljivostih za opravljanje nalog iz člena 92(1).“;

(b) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. V primeru spremembe informacij v uradnem obvestilu, predloženem v skladu z odstavkom 1, ali spremembe razredov delnic, ki se bodo tržile, KNPVP o tem pisno obvesti pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice KNPVP vsaj en mesec, preden izvede to spremembo.

Kadar KNPVP na podlagi spremembe iz prvega pododstavka ne bi bil več skladen s to direktivo, pristojni organi matične države članice KNPVP v 15 delovnih dneh po prejemu vseh informacij iz prvega pododstavka obvestijo KNPVP, naj te spremembe ne izvede. V tem primeru pristojni organi matične države članice KNPVP ustrezno obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice KNPVP.

Kadar se sprememba iz prvega pododstavka izvede po tem, ko so bile informacije posredovane v skladu z drugim pododstavkom, in zaradi te spremembe KNPVP ni več skladen s to direktivo, pristojni organi matične države članice KNPVP sprejmejo vse ustrezne ukrepe v skladu s členom 98, vključno z izrecno prepovedjo trženja KNPVP, če je to potrebno, in brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice KNPVP o sprejetih ukrepih.“;

(6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 93a

1. Države članice zagotovijo, da lahko KNPVP prekliče ureditev za trženje za enote, vključno, kadar je relevantno, v zvezi z razredi delnic, v državi članici, v zvezi s katerimi je predložil uradno obvestilo v skladu s členom 93, in kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) splošna ponudba za ponovni odkup ali izplačilo, brez plačil ali odbitkov, vseh takšnih enot, ki jih imajo vlagatelji v tej državi članici, je objavljena javno vsaj 30 delovnih dni ter je naslovljena neposredno ali prek finančnih posrednikov posamezno na vse vlagatelje v tej državi članici, katerih identiteta je znana;
- (b) namen, da se prekliče ureditev za trženje takšnih enot v tej državi članici, je javno objavljen prek javno dostopnega medija, tudi z elektronskimi sredstvi, ki se navadno uporablja za trženje KNPVP in je primeren za značilnega vlagatelja v KNPVP;
- (c) vse pogodbene ureditve s finančnimi posredniki ali delegati so spremenjene ali prekinjene z učinkom od datuma preklica, da bi preprečili vse nove ali nadaljnje, neposredne ali posredne ponudbe ali plasiranje enot, opredeljenih v uradnem obvestilu iz odstavka 2.

V informacijah iz točk (a) in (b) prvega pododstavka se jasno opišejo posledice za vlagatelje, če ne sprejmejo ponudbe za izplačilo ali ponovni odkup svojih enot.

Informacije iz točk (b) in (c) prvega pododstavka se predložijo v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov države članice, v zvezi s katerimi je KNPVP predložil uradno obvestilo v skladu s členom 93, ali v jeziku, ki gaodobrijo pristojni organi te države članice. Od datuma iz točke (c) prvega pododstavka KNPVP prekine vse nove ali nadaljnje, neposredne ali posredne ponudbe ali plasiranja svojih enot, ki so bile predmet preklica v tej državi članici.

2. KNPVP pristojnim organom matične države članice predloži uradno obvestilo, ki vsebuje informacije iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1.

3. Pristojni organi matične države članice KNPVP preverijo, ali je uradno obvestilo, ki ga je v skladu z odstavkom 2 predložil KNPVP, popolno. Pristojni organi matične države KNPVP najpozneje v 15 delovnih dneh po prejemu popolnega uradnega obvestila to uradno obvestilo posredujejo pristojnim organom države članice, opredeljene v uradnem obvestilu iz odstavka 2, in ESMA.

Pristojni organi matične države članice KNPVP o posredovanju uradnega obvestila iz prvega pododstavka nemudoma obvestijo KNPVP.

4. KNPVP vlagateljem, ki ohranijo svoje vloške v KNPVP, ter pristojnim organom matične države članice KNPVP zagotavlja informacije, ki se zahtevajo na podlagi členov 68 do 82 in na podlagi člena 94.

5. Pristojni organi matične države članice KNPVP pristojnim organom države članice, opredeljene v uradnem obvestilu iz odstavka 2 tega člena, posredujejo informacije o vseh spremembah dokumentov iz člena 93(2).

6. Pristojni organi države članice, opredeljene v uradnem obvestilu iz odstavka 2 tega člena, imajo enake pravice in obveznosti kot pristojni organi države članice gostiteljice KNPVP, kot je določena v členu 21(2), členu 97(3) in členu 108. Brez poseganja v druge dejavnosti spremljanja in nadzorna pooblastila iz člena 21(2) in člena 97 od datuma posredovanja na podlagi odstavka 5 tega člena pristojni organi države članice, opredeljene v uradnem obvestilu iz odstavka 2 tega člena, od zadevnega KNPVP ne zahtevajo, da dokaže skladnost z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi, ki urejajo zahteve glede trženja iz člena 5 Uredbe (EU) 2019/1156 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

7. Države članice za namene odstavka 4 dovolijo uporabo vseh elektronskih sredstev komunikacije ali drugih sredstev za komuniciranje na daljavo, če so informacije in sredstva za komuniciranje na voljo vlagateljem v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov države članice, v kateri se nahaja vlagatelj, ali v jeziku, ki gaodobrijo pristojni organi te države članice.

(*) Uredba (EU) 2019/1156 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o olajšanju čezmejnje distribucije kolektivnih naložbenih podjetij in spremembi uredb (EU) št. 345/2013, (EU) št. 346/2013 in (EU) št. 1286/2014 (UL L 188, 12.7.2019, str. 55).“;

(7) v členu 95(1) se točka (a) črta.

Člen 2

Spremembe Direktive 2011/61/EU

Direktiva 2011/61/EU se spremeni:

(1) v členu 4(1) se vstavi naslednja točka:

„(aea) ‚predhodno trženje‘ pomeni neposredno ali posredno zagotavljanje informacij ali sporočil o naložbenih strategijah ali idejah za naložbe s strani EU UAIS ali v njegovem imenu potencialnim profesionalnim vlagateljem s stalnim prebivališčem ali registriranim sedežem v Uniji, da se preveri, ali bi jih zanimal AIS ali razdelek, ki še ni ustanovljen, oziroma ki je ustanovljen, vendar še ni priglašen za trženje v skladu s členom 31 ali 32, v tej državi članici, v kateri imajo potencialni vlagatelji prebivališče ali registriran sedež, in ki v posameznih primerih ne pomeni naložbene ponudbe za potencialnega vlagatelja, naj vlaga v enote ali deleže tega AIS ali njegovega razdelka, ali plasiranja;“;

(2) na začetku poglavja VI se vstavi naslednji člen:

„Člen 30a

Pogoji za predhodno trženje v Uniji s strani EU UAIS

1. Države članice zagotovijo, da lahko EU UAIS, ki ima dovoljenje, predhodno trži v Uniji, razen kadar so informacije, predstavljene potencialnim profesionalnim vlagateljem:

- (a) zadostne, da vlagateljem omogočajo, da se zavežejo k nakupu enot ali deležev določenega AIS;
- (b) enakovredne vpisnim obrazcem ali podobnim dokumentom v obliki osnutka ali končni obliki ali
- (c) enakovredne ustanovitvenim dokumentom, prospektu ali ponudbeni dokumentaciji še neustanovljenega AIS v končni obliki.

Kadar je na voljo osnutek prospekta ali ponudbene dokumentacije, ta ne sme vsebovati dovolj informacij, ki bi vlagateljem omogočale, da sprejmejo naložbeno odločitev, in mora biti v njem jasno navedeno, da:

- (a) ne predstavlja ponudbe ali poziva k vpisu enot ali deležev AIS in
- (b) se ne bi smelo zanašati na navedene informacije, ker so nepopolne in se lahko spremenijo.

Države članice zagotovijo, da EU UAIS ni obvezan obvestiti pristojnih organov o vsebini ali naslovnih predhodnega trženja ali izpolniti druge pogoje ali zahteve, razen tistih, ki so določene v iz tem členu, preden začne opravljati predhodno trženje.

2. EU UAIS zagotovijo, da vlagatelji ne kupijo enot ali deležev v AIS v okviru dejavnosti predhodnega trženja in da lahko vlagatelji, s katerimi je bilo v stiku v okviru predhodnega trženja, enote ali deleže v tem AIS pridobijo samo v okviru trženja, dovoljenega na podlagi člena 31 ali 32.

Kakršen koli vpis profesionalnih vlagateljev v 18 mesecih po tem, ko je EU UAIS začel s predhodnim trženjem, enot ali deležev AIS, navedenega v informacijah v okviru predhodnega trženja, ali AIS, ustanovljenega kot rezultat predhodnega trženja, se šteje kot rezultat trženja in se zanj uporabljajo veljavni postopki uradnega obveščanja iz členov 31 in 32.

Države članice zagotovijo, da EU UAIS pristojnim organom matične države članice v dveh tednih od začetka predhodnega trženja pošlje neuradni dopis v papirni ali elektronski obliki. V dopisu navede države članice in obdobja, v katerih se izvaja ali se je izvajalo predhodno trženje, kratek opis predhodnega trženja, vključno z informacijami o predstavljenih naložbenih strategijah, in po potrebi seznam AIS in njihovih razdelkov, ki so ali so bili predmet predhodnega trženja. Pristojni organi matične države članice EU UAIS takoj obvestijo pristojne organe držav članic, v katerih EU UAIS izvaja ali je izvajal predhodno trženje. Pristojni organi države članice, v kateri se izvaja ali se je izvajalo predhodno trženje, lahko od pristojnih organov matične države članice EU UAIS zahtevajo nadaljnje informacije o predhodnem trženju, ki se izvaja ali se je izvajalo na njenem ozemlju.

3. Tretja oseba opravlja predhodno trženje v imenu pooblaščenega EU UAIS le, kadar je ta pooblaščen kot investicijsko podjetje v skladu z Direktivo 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), kot kreditna institucija v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta (**), kot družba za upravljanje KNPVP v skladu z Direktivo 2009/65/ES, kot UAIS v skladu s to direktivo ali deluje kot vezani zastopnik v skladu z Direktivo 2014/65/EU. Za takšno tretjo osebo veljajo pogoji, določeni v tem členu.

4. EU UAIS zagotovi, da je predhodno trženje ustrezno dokumentirano.

(*) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(**) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).“;

(3) v členu 32(7) se drugi, tretji in četrti pododstavek nadomestijo z naslednjim:

„Če na podlagi načrtovane spremembe UAIS upravljanje AIS ne bi bilo več skladno s to direktivo, ali UAIS na splošno ne bi več izpolnjeval te direktive, ustrezni pristojni organi matične države članice UAIS v 15 delovnih dneh po prejemu vseh informacij iz prvega pododstavka obvestijo UAIS, naj te spremembe ne izvede. V tem primeru pristojni organi matične države članice UAIS ustrezno obvestijo pristojne organe držav članic gostiteljic UAIS.

Če se načrtovana sprememba ne glede na prvi in drugi pododstavek vseeno izvede ali če pride do nenačrtovane spremembe, zaradi katere UAIS upravljanje AIS ni več skladno s to direktivo ali UAIS na splošno ne bi bil več skladen s to direktivo, pristojni organi matične države članice UAIS sprejmejo vse ustrezne ukrepe v skladu s členom 46, po potrebi pa tudi izrecno prepovedo trženje AIS in brez nepotrebnega odlašanja ustrezno obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice UAIS.

Če spremembe ne vplivajo na to, ali je UAIS upravljanje AIS skladno s to direktivo oziroma ali je UAIS skladen s to direktivo, pristojni organi matične države članice UAIS o teh spremembah v enem mesecu obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice UAIS.“;

(4) vstavi se naslednji člen:

„Člen 32a

Preklic ureditve za trženje enot ali deležev nekaterih ali vseh EU AIS v državah članicah, ki niso matična država članica UAIS

1. Države članice zagotovijo, da lahko EU UAIS preklične ureditve za trženje enot ali deležev nekaterih ali vseh EU AIS v državi članici, v zvezi s katerimi je predložil obvestilo v skladu s členom 32, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) z izjemo AIS zaprtega tipa in skladov, ki jih ureja Uredba (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta (*), je splošna ponudba za ponovni odkup ali izplačilo, brez plačil ali odbitkov, vseh takšnih enot ali deležev AIS, ki jih imajo vlagatelji v tej državi članici, javno na voljo vsaj 30 delovnih dni ter je naslovljena neposredno ali prek finančnih posrednikov posamezno na vse vlagatelje v tej državi članici, katerih identiteta je znana;
- (b) namera, da se preklične ureditve za trženje enot ali deležev nekaterih ali vseh njegovih AIS v tej državi članici, se objavi v javno dostopnem mediju, tudi v elektronski obliki, ki se navadno uporablja za trženje AIS in je primeren za značilnega vlagatelja v AIS;
- (c) vse pogodbene ureditve s finančnimi posredniki ali delegati se spremenijo ali prekinejo z učinkom od datuma preklica, da bi preprečili vse nove ali nadaljnje, neposredne ali posredne ponudbe ali plasiranje enot ali deležev, opredeljenih v uradnem obvestilu iz odstavka 2.

Od datuma iz točke (c) prvega pododstavka UAIS prekine vse nove ali nadaljnje, neposredne ali posredne ponudbe ali plasiranja enot ali deležev, ki jih upravlja v državi članici, v zvezi s katero je predložil uradno obvestilo v skladu z odstavkom 2.

2. UAIS pristojnim organom matične države članice predloži uradno obvestilo, ki vsebuje informacije iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 1.

3. Pristojni organi matične države članice UAIS preverijo, ali je uradno obvestilo, ki ga je v skladu z odstavkom 2 predložil UAIS, popolno. Pristojni organi matične države UAIS najpozneje v 15 delovnih dneh po prejemu popolnega uradnega obvestila to uradno obvestilo posredujejo pristojnim organom države članice, opredeljene v uradnem obvestilu iz odstavka 2, in ESMA.

Pristojni organi matične države članice UAIS o posredovanju uradnega obvestila iz prvega pododstavka nemudoma obvestijo UAIS.

V obdobju 36 mesecev od datuma iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 1 UAIS ne izvaja predhodnega trženja enot ali deležev EU AIS iz uradnega obvestila ali v zvezi s podobnimi naložbenimi strategijami ali idejami v državi članicami, opredeljeni v obvestilu iz odstavka 2.

4. UAIS vlagateljem, ki ohranijo svoje vloške v EU AIS, ter pristojnim organom matične države članice UAIS zagotovi informacije, ki se zahtevajo na podlagi členov 22 in 23.

5. Pristojni organi matične države članice UAIS pristojnim organom države članice, opredeljene v uradnem obvestilu iz odstavka 2, posredujejo informacije o vseh spremembah dokumentov in informacij iz točk (b) do (f) Priloge IV.

6. Pristojni organi države članice, opredeljene v uradnem obvestilu iz odstavka 2 tega člena, imajo enake pravice in obveznosti kot pristojni organi države članice gostiteljice UAIS, kot so določene v členu 45.

7. Brez poseganja v druga nadzorna pooblastila iz člena 45(3) pristojni organi države članice, opredeljene v uradnem obvestilu iz odstavka 2 tega člena, od datuma posredovanja iz odstavka 5 tega člena od zadevnega UAIS ne zahtevajo, da dokaže skladnost z nacionalno zakonodajo in drugimi predpisi, ki urejajo zahteve glede trženja iz člena 5 Uredbe (EU) 2019/1156 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

8. Države članice za namene odstavka 4 dovolijo uporabo vseh elektronskih sredstev komunikacije ali drugih sredstev za komuniciranje na daljavo.

(*) Uredba (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o evropskih dolgoročnih investicijskih skladih (UL L 123, 19.5.2015, str. 98).

(**) Uredba (EU) 2019/1156 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o olajšanju čezmejne distribucije kolektivnih naložbenih podjetij in spremembi uredb (EU) št. 345/2013, (EU) št. 346/2013 in (EU) št. 1286/2014 (UL L 188, 12.7.2019, str. 55).“;

(5) v členu 33(6) se drugi in tretji pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Če UAIS zaradi načrtovane spremembe ne bi več upravljal AIS skladno s to direktivo ali na splošno UAIS ne bi bil več skladen s to direktivo, ustrezni pristojni organi matične države članice UAIS v 15 delovnih dneh po prejemu vseh informacij iz prvega pododstavka obvestijo UAIS, naj te spremembe ne izvede.

Če se načrtovana sprememba ne glede na prvi in drugi pododstavek vseeno izvede ali če pride do nenačrtovane spremembe, zaradi katere UAIS ne bi več upravljal AIS skladno s to direktivo ali UAIS na splošno ne bi bil več skladen s to direktivo, pristojni organi matične države članice UAIS sprejmejo vse ustrezne ukrepe v skladu s členom 46 in o tem brez nepotrebnega odlašanja ustrezno obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice UAIS.“;

(6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 43a

Zmogljivosti, ki so na voljo malim vlagateljem

1. Brez poseganja v člen 26 Uredbe (EU) 2015/760 države članice zagotovijo, da UAIS v vsaki državi članici, v kateri namerava tržiti enote ali deleže AIS malim vlagateljem, da na voljo zmogljivosti za opravljanje naslednjih nalog:

(a) obdelovanje naročil vlagateljev za vpis, plačilo, ponovni odkup ali izplačilo v zvezi z enotami ali deleži AIS, in sicer v skladu s pogoji, določenimi v dokumentih AIS;

(b) zagotavljanje informacij vlagateljem, kako oddati naročila iz točke (a) in kako se plačuje izkupiček od ponovnega odkupa ali izplačila;

- (c) olajšanje obdelave informacij v zvezi z uveljavljanjem pravic vlagateljev, ki izhajajo iz njihovih naložb v AIS v državi članici, v kateri se AIS trži;
- (d) dajanje na voljo informacij in dokumentov, ki se zahtevajo na podlagi členov 22 in 23, vlagateljem za namene pregledovanja in pridobivanja kopij le-teh;
- (e) zagotavljanje informacij vlagateljem, ki so pomembne za naloge, ki jih zmogljivosti opravljajo, in sicer na trajnem nosilcu podatkov, kot je opredeljen v točki (m) člena 2(1) Direktive 2009/65/ES, in
- (f) delovanje kot kontaktna točka za komunikacijo s pristojnimi organi.

2. Države članice ne zahtevajo fizične prisotnosti UAIS v državi članici gostiteljici ali da UAIS imenujejo tretjo osebo za namene odstavka 1.

3. UAIS zagotovi, da so zmogljivosti, tudi elektronske, za opravljanje nalog iz odstavka 1 zagotovljene:

- (a) v uradnem jeziku ali enem izmed uradnih jezikov države članice, v kateri se AIS trži, ali v jeziku, ki ga odobrijo pristojni organi te države članice;
- (b) s strani UAIS samega, s strani tretje osebe v skladu s predpisi in nadzorom, ki urejajo naloge, ki se izvajajo, ali s strani obeh.

Za namene točke (b) je treba v primeru, da naloge izvaja tretja oseba, imenovanje tretje osebe dokazati s pisno pogodbo, v kateri je določeno, katerih nalog iz odstavka 1 ne izvaja UAIS, ter iz katere je razvidno, da tretja oseba od UAIS prejema vse potrebne informacije in dokumente.“;

(7) vstavi se naslednji člen:

„Člen 69a

Ocena ureditve z enotno licenco

Pred začetkom veljavnosti delegiranih aktov iz člena 67(6), na podlagi katerih začnejo veljati pravila iz člena 35 in členov 37 do 41, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, pri čemer upošteva rezultate ocene ureditve z enotno licenco iz te direktive, vključno z razširitvijo tega režima na UAIS, ki niso iz EU. Poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.“;

(8) v Prilogi IV se dodata naslednji točki:

- „(i) podrobnosti, vključno z naslovom, ki jih pristojni organi države članice gostiteljice potrebujejo za zaračunavanje ali sporočanje regulativnih pristojbin ali dajatev, ki se uporabljajo;
- (j) informacija o zmogljivostih za opravljanje nalog iz člena 43a.“;

Člen 3

Prenos direktive

1. Države članice sprejmejo in objavijo nacionalne zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 2. avgusta 2021. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Te predpise uporabljajo od 2. avgusta 2021.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4**Ocena**

Komisija do 2. avgusta 2024 na podlagi javnega posvetovanja in po razpravah z ESMA in pristojnimi organi oceni izvajanje te direktive. Komisija do 2. avgusta 2025 predloži poročilo o uporabi te direktive.

Člen 5**Pregled**

Komisija do 2. avgusta 2023 predloži poročilo, v katerem med drugim oceni, ali je smiselno usklajevati določbe, ki se uporabljajo za družbe za upravljanje KNPVP, ki preverjajo interes vlagateljev za določeno idejo za naložbe oziroma naložbeno strategijo, in ali so v ta namen potrebne spremembe Direktive 2009/65/ES.

Člen 6**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 7

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

DIREKTIVA (EU) 2019/1161 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 20. junija 2019
o spremembi Direktive 2009/33/ES o spodbujanju čistih in energetske učinkovitih vozil za cestni
prevoz
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s sklepi Evropskega sveta z dne 23. in 24. oktobra 2014 je Unija zavezana trajnostnemu, konkurenčnemu, varnemu in brezogljičnemu energetskega sistemu. V sporočilu Komisije z dne 22. januarja 2014 z naslovom „Okvir podnebne in energetske politike za obdobje 2020–2030“ so določene ambiciozne zaveze, da Unija še dodatno zmanjša emisije toplogrednih plinov za vsaj 40 % do leta 2030 v primerjavi z ravnmi iz leta 1990, da se v porabi energije poveča delež energije iz obnovljivih virov na vsaj 27 %, da se dosežejo vsaj 27-odstotni prihranki energije in da se v Uniji izboljša energetska varnost, konkurenčnost ter trajnostnost. Od takrat je z Direktivo (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določeno, da mora delež energije iz obnovljivih virov do leta 2030 znašati vsaj 32 % končne bruto porabe energije v Uniji, v Direktivi (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ pa je bil določen nov cilj glede energetske učinkovitosti za Unijo do leta 2030, ki znaša vsaj 32,5 %.
- (2) V svojem sporočilu z dne 20. julija 2016 z naslovom „Evropska strategija za mobilnost z nizkimi emisijami“ je Komisija napovedala, da je treba za izpolnitev zavez Unije, sprejetih na 21. zasedanju Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, ki je potekalo leta 2015 v Parizu, pospešiti razogljičenje v prometnem sektorju, emisije toplogrednih plinov in onesnaževal zraka iz prometa pa se bodo zato morale vztrajno zmanjševati v smeri ničelnih emisij do sredine stoletja. Poleg tega je treba emisije onesnaževal zraka iz prometa, ki škodijo zdravju in okolju, nemudoma izrazito zmanjšati. To se lahko doseže z nizom pobud v okviru politike, vključno z ukrepi, ki podpirajo prehod na javni prevoz, in uporabo javnega naročanja za spodbujanje čistih vozil.
- (3) V svojem sporočilu z dne 31. maja 2017 z naslovom „Evropa v gibanju: agenda za socialno pravičen prehod na čisto, konkurenčno in povezano mobilnost za vse“ Komisija izpostavlja, da povečana proizvodnja in uporaba čistih vozil, infrastruktura za alternativna goriva in nove storitve za mobilnost, ki izkoriščajo digitalizacijo in avtomatizacijo v Uniji, nudijo številne koristi državljanom Unije, državam članicam in gospodarskim sektorjem. Te koristi vključujejo varnejše in brezhibne rešitve za mobilnost ter manjšo izpostavljenost škodljivim emisijam onesnaževal. Nadalje, kot je navedeno v govoru o stanju v Uniji z dne 13. septembra 2017, je eden glavnih ciljev Unije prevzeti vodilno vlogo v svetu v razogljičenju.

⁽¹⁾ UL C 262, 25.7.2018, str. 58.

⁽²⁾ UL C 387, 25.10.2018, str. 70.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 18. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. junija 2019.

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

⁽⁵⁾ Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L 328, 21.12.2018, str. 210).

- (4) Kot je bilo napovedano v sporočilu Komisije z naslovom „Evropa v gibanju“, je ta direktiva del drugega svežnja predlogov, ki bodo prispevali k prehodu Unije na nizkoemisijsko mobilnost. Ta sveženj, ki je bil predstavljen v sporočilu Komisije z dne 8. novembra 2017 z naslovom „Uresničevanje nizkoemisijske mobilnosti – Evropska unija, ki varuje planet, opolnomoča svoje potrošnike ter štiti svojo industrijo in delavce“, vsebuje kombinacijo ukrepov, usmerjenih v ponudbo in povpraševanje, za usmeritev Unije na pot k nizkoemisijski mobilnosti in za sočasno krepitev konkurenčnosti ekosistema mobilnosti Unije. Spodbujanje čistih vozil bi moralo potekati skupaj z nadaljnjim razvojem javnega prevoza kot načina za zmanjšanje zastojev na cestah ter posledično za zmanjšanje emisij in izboljšanje kakovosti zraka.
- (5) Inovacije v novih tehnologijah pomagajo zniževati emisije CO₂ iz vozil in zmanjšati onesnaženost zraka in obremenitev s hrupom, s čimer podpirajo razogljičenje prometnega sektorja. Večja uporaba nizkoemisijskih in brezemisijskih cestnih vozil bo zmanjšala emisije CO₂ in emisije nekaterih onesnaževal (trdni delci, dušikovi oksidi in nemetanski ogljikovodiki) ter s tem izboljšala kakovost zraka v mestih in drugih onesnaženih območjih, obenem pa bo prispevala h konkurenčnosti in rasti industrije Unije na rastočih svetovnih trgih nizkoemisijskih in brezemisijskih vozil. Komisija bi morala izvajati ukrepe politike za spodbujanje široke uporabe proizvodnih zmogljivosti in povečanje teh zmogljivosti za take nove tehnologije v vseh državah članicah, da bi prispevala k vzpostavitvi enakih konkurenčnih pogojev in uravnoveženemu razvoju v vseh državah članicah.
- (6) Tržne napovedi kažejo, da se bodo nakupne cene čistih vozil še naprej zniževale. Zaradi nižjih stroškov delovanja in vzdrževanja so skupni stroški lastništva teh vozil že danes konkurenčni. Pričakovano znižanje nakupnih cen bo še dodatno zmanjšalo ovire za razpoložljivost na trgu in uporabo čistih vozil v naslednjem desetletju.
- (7) Unija je ena izmed vodilnih regij za raziskave in ekološke inovacije visoke vrednosti, azijsko-pacifiška regija pa ima največje proizvajalce električnih avtobusov z baterijo ter baterij. Tudi razvoj na svetovnem trgu električnih vozil z baterijo poganja trg na Kitajskem in v Združenih državah Amerike. Ambiciozna politika Unije o javnem naročanju čistih vozil bo pripomogla k spodbujanju inovacij in bo še naprej spodbujala konkurenčnost in rast industrije Unije na vse bolj rastočem svetovnem trgu čistih vozil in s tem povezane tehnološke infrastrukture. Kot je navedeno v sporočilu Komisije z dne 3. oktobra 2017 z naslovom „Uspešno izvajanje javnih naročil v Evropi in zanj“, bo Komisija še naprej vodila prizadevanja za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev in spodbujanje boljšega dostopa do trgov javnega naročanja tretjih držav, vključno z nakupom, zakupom, najemom ali nakupom s pridržanim lastništvom vozil za cestni prevoz.
- (8) Glede na to, da so javni izdatki za blago, gradnje in storitve leta 2018 predstavljali približno 16 % BDP, lahko javni organi s svojo politiko javnega naročanja spodbujajo in podpirajo trge inovativnih izdelkov in storitev. Za uresničitev tega cilja bi morala Direktiva 2009/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ določiti jasne in pregledne zahteve, vključno z jasnimi in dolgoročnimi cilji javnega naročanja ter preprosto metodo za njihov izračun. Direktivi 2014/24/EU ⁽⁷⁾ in 2014/25/EU ⁽⁸⁾ Evropskega parlamenta in Sveta določata minimalna pravila javnega naročanja, ki usklajujejo načine, kako javni naročniki in naročniki izvajajo javna naročila gradenj, blaga in storitev. Navedeni direktivi zlasti postavljata splošne denarne mejne vrednosti za ugotavljanje, za katera javna naročila velja zakonodaja Unije o javnem naročanju. Te mejne vrednosti se uporabljajo tudi za Direktivo 2009/33/ES.
- (9) Za uporabo vozil na alternativna goriva je potrebna razpoložljiva in zadostna polnilna in oskrbovalna infrastruktura. Komisija je 8. novembra 2017 sprejela akcijski načrt v podporo pospešeni uvedbi infrastrukture za alternativna goriva v Uniji, vključno z okrepljeno podporo za uvedbo javno dostopne infrastrukture s sredstvi Unije, ki bi prispevala k ustvarjanju ugodnejših razmer za prehod na čista vozila, vključno z javnim prevozom. Komisija bo do 31. decembra 2020 pregledala izvajanje Direktive 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ in predložila zakonodajni predlog za spremembo navedene direktive, če bo na podlagi tega pregleda menila, da je to potrebno.

⁽⁶⁾ Direktiva 2009/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju čistih in energetsko učinkovitih vozil za cestni prevoz (UL L 120, 15.5.2009, str. 5).

⁽⁷⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁽⁸⁾ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

⁽⁹⁾ Direktiva 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva (UL L 307, 28.10.2014, str. 1).

- (10) Direktiva 2009/33/ES dopolnjuje horizontalno zakonodajo Unije o javnem naročanju ter dodaja trajnostnostna merila, s čimer poskuša spodbujati trg čistih in energetsko učinkovitih vozil za cestni prevoz. Komisija je leta 2015 izvedla naknadno oceno Direktive 2009/33/ES in ugotovila, da navedena direktiva ni spodbudila tržne uvedbe čistih vozil v Uniji, zlasti zaradi pomanjkljivosti v zvezi z njenim področjem uporabe in določbami o nakupu vozil. Ocena je pokazala, da je bil učinek navedene direktive na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in onesnaževal zraka ter na spodbujanje konkurenčnosti industrije zelo omejen.
- (11) V oceni učinka, ki ga je izvedla Komisija v okviru revizije Direktive 2009/33/ES, so poudarjene koristi spremembe splošnega pristopa k upravljanju javnega naročanja čistih vozil na ravni Unije. V primerjavi z internalizacijo zunanjih stroškov v splošnih odločitvah v zvezi z javnim naročanjem lahko določitev minimalnih ciljev javnega naročanja uspešno pripomore k cilju spodbujanja uporabe čistih vozil na trgu, pri čemer se v vseh odločitvah glede javnega naročanja upošteva pomen okoljskih vidikov. Srednje- in dolgoročne koristi za državljane in podjetja Unije ta pristop v celoti upravičujejo, kolikor javnim naročnikom in naročnikom dopušča dovolj prožnosti pri izbiri tehnologije, ki naj bi se uporabila.
- (12) Razširitev področja uporabe Direktive 2009/33/ES z vključitvijo praks, kot so zakup, najem in nakup s pridržanim lastništvom vozil ter pogodb za nekatere storitve, zagotavlja, da so zajete vse relevantne prakse javnega naročanja. V področje uporabe te direktive bi bilo treba vključiti storitve, kot so storitve javnega cestnega prevoza, cestni potniški promet za posebne namene, izredni prevoz potnikov, pa tudi posebne poštno storitve in storitve dostave paketov ter storitve odvoza smeti, ki se izvajajo z vozili kategorij vozil iz te direktive, kadar predstavljajo pomembnejši element v pogodbi. Te storitve bi bilo treba opredeliti z uporabo ustreznega enotnega besednjaka javnih naročil iz Priloge. Ta direktiva ne bi smela na obstoječe pogodbe učinkovati za nazaj.
- (13) Najpomembnejši deležniki na splošno podpirajo opredelitev čistih vozil, ki upošteva zahteve za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in onesnaževal zraka iz lahkih vozil. Da bi zagotovili primerne spodbude za uporabo nizkoemisijskih in brezemisijskih vozil na trgih v Uniji, bi bilo treba določbe za njihovo javno naročanje iz te direktive uskladiti z opredelitvijo brezemisijskih in nizkoemisijskih vozil iz Uredbe (EU) 2019/631 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁰⁾. Ukrepi, izvedeni v okviru te direktive, bodo prispevali k skladnosti z zahtevami iz standardov, določenih v Uredbi (EU) 2019/631. Da bi izboljšali kakovost zraka, bi morala čista vozila presegati minimalne zahteve za dušikov oksid (NO_x) in izredno majhne delce - število delcev (PN), določene z veljavnimi mejnimi vrednostmi emisij pri dejanski vožnji. Poleg brezemisijskih vozil danes obstaja nekaj lahkih vozil z emisijami onesnaževal zraka, ki znašajo 80 % ali manj sedanjih mejnih vrednosti emisij. Pričakuje pa se, da se bo število takšnih vozil v prihodnjih letih še povečalo, zlasti število priključnih hibridov. Bolj ambiciozen pristop k javnemu naročanju lahko pomembno dodatno spodbudi trg.
- (14) Čista težka vozila bi bilo treba opredeliti na podlagi uporabe alternativnih goriv v skladu z Direktivo 2014/94/EU. Kadar nabavljena vozila uporabljajo tekoča biogoriva, sintetična ali parafinska goriva, morajo javni naročniki in naročniki z obveznimi pogodbenimi določili ali na podobno učinkovit način v okviru postopka javnega naročanja zagotoviti, da se za ta vozila uporabljajo samo takšna goriva. Mogoče je sicer, da taka goriva vsebujejo dodatke za gorivo, kot je na primer gorivo na osnovi etanola za prilagojene dizelske motorje (ED95), vendar se ne bi smeli mešati s fosilnimi gorivi.
- (15) Da bi dosegli izboljšanje kakovosti zraka v občinah, je izredno pomembno prenoviti vozniki park s čistimi vozili. Poleg tega načela krožnega gospodarstva zahtevajo podaljšanje življenjske dobe izdelkov. Zato bi bilo treba vozila, ki zaradi naknadnega opremljanja izpolnjujejo zahteve za čista vozila ali brezemisijska vozila, šteti v doseganje ustreznih minimalnih ciljev javnega naročanja.

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2019/631 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o določitvi standardov emisijskih vrednosti CO₂ za nove osebne avtomobile in nova lahka gospodarska vozila ter razveljavitvi uredb (ES) št. 443/2009 in (EU) št. 510/2011 (UL L 111, 25.4.2019, str. 13).

- (16) Lahka in težka vozila se uporabljajo za različne namene in dosegajo različne ravni tržne zrelosti, zato bi bilo koristno, da določbe o javnem naročanju te razlike upoštevajo. Iz ocene učinka izhaja, da je za trge nizkoemisijskih in brezemisijskih mestnih avtobusov značilna večja tržna zrelost, trgi nizkoemisijskih in brezemisijskih tovornih vozil pa so na zgodnji stopnji razvoja. Zaradi omejene stopnje tržne zrelosti nizkoemisijskih in brezemisijskih potovalnih avtobusov, sorazmerno omejene vloge javnega naročanja v tem tržnem segmentu in njihovih posebnih zahtev za delovanje potovalnih avtobusov ne bi smeli vključiti v področje uporabe te direktive. V skladu s pristopom iz Uredbe (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter Pravilnikom št. 107 Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) se vozila kategorije M₃ s prostorom za stoječe potnike, da se omogoči pogosto gibanje potnikov, štejejo za avtobuse, medtem ko se vozila kategorije M₃ z zelo omejenim prostorom za stoječe potnike ali brez njega štejejo za potovalne avtobuse. Glede na zelo omejen trg dvonadstropnih avtobusov in njihove specifične omejitve glede zasnove je primerno, da se v prvem referenčnem obdobju, ki ga zajema ta direktiva, uporabijo nižji minimalni cilji javnega naročanja za brezemisijska vozila, ki spadajo v to kategorijo težkih vozil, v državah članicah, v katerih dvonadstropni avtobusi predstavljajo znaten delež javnih naročil.
- (17) Da bi se izognili nalaganju nesorazmernih bremen javnim organom in operaterjem, bi morale imeti države članice možnost, da iz zahtev te direktive izvzamejo javno naročanje za nekatera vozila s posebnimi značilnostmi, povezanimi z njihovimi operativnimi potrebami. Med ta vozila spadajo oklepna vozila, reševalna vozila, pogrebna vozila, vozila kategorije M₁, dostopna invalidskim vozičkom, premični žerjavi, vozila, zasnovana in izdelana za uporabo predvsem na gradbiščih ali v kamnolomih, v pristaniščih ali na letališčih, ter vozila, posebej zasnovana in izdelana ali prilagojena za uporabo v oboroženih silah, civilni zaščiti, gasilskih enotah in enotah za vzdrževanje javnega reda in miru. Te prilagoditve se lahko nanašajo na vgradnjo specializirane komunikacijske opreme ali luči za nujne primere. Zahteve iz te direktive se ne bi smele uporabljati za vozila, ki so zasnovana in izdelana posebej za opravljanje del in niso primerna za prevoz potnikov ali blaga. Ta vozila vključujejo tudi vozila za vzdrževanje cest, kot so snežni plugi.
- (18) Določitev minimalnih ciljev za javno naročanje čistih vozil, ki jih je na ravni držav članic treba izpolniti v dveh referenčnih obdobjih, ki se končata leta 2025 in leta 2030, bi morala prispevati h gotovosti politike za trge, kjer so potrebne naložbe v nizkoemisijsko in brezemisijsko mobilnost. Minimalni cilji podpirajo oblikovanje trga za čista vozila v vsej Uniji. Zagotavljajo čas za prilagoditev postopkov javnega naročanja in dajejo jasne tržne signale. Poleg tega zahteva, da mora biti polovica minimalnega cilja za avtobuse, nabavljene v navedenih referenčnih obdobjih, izpolnjena z javnim naročanjem brezemisijskih avtobusov, krepí zavezo za razogljičenje prometnega sektorja. Opozoriti je treba, da se trolejbusi štejejo za brezemisijske avtobuse, če delujejo le na električno energijo ali pa uporabljajo le brezemisijski pogon, kadar niso povezani v omrežje, sicer se še vedno štejejo za čista vozila. Iz ocene učinka je razvidno, da države članice vse bolj določajo cilje, ki so odvisni od njihove gospodarske zmogljivosti in resnosti težave. Za različne države članice bi bilo treba oblikovati različne cilje v skladu z njihovo gospodarsko zmogljivostjo (bruto družbeni proizvod na prebivalca) in izpostavljenostjo onesnaževanju (gostota prebivalstva v mestih). Ozemeljska ocena učinka, izvedena za to direktivo, je pokazala, da bo učinek enakomerno porazdeljen med regijami v Uniji.
- (19) Države članice bi morale imeti možnost, da v skladu s svojim ustavnim okvirom in svojimi cilji prometne politike porazdelijo prizadevanja za doseganje minimalnih ciljev na svojem ozemlju. Pri razdeljevanju prizadevanj v državi članici se lahko upoštevajo različni dejavniki, kot so razlike v gospodarski zmogljivosti, kakovosti zraka, gostoti prebivalstva, značilnostih prometnih sistemov, politikah za razogljičenje prometa in zmanjšanje onesnaženosti zraka ali druga ustrezna merila.
- (20) Tudi vozila z ničelnimi izpušnimi emisijami pustijo okoljski odtis, in sicer zaradi emisij, ki izhajajo iz verige oskrbe z gorivom, od faze črpanja do rezervoarja, pa tudi zaradi postopka proizvodnje sestavnih delov in njihove možnosti recikliranja. Da bi bile baterije skladne s cilji trajnostnosti, bi morale biti proizvedene s čim manjšimi okoljskimi vplivi v Uniji in zunaj nje, zlasti kar zadeva postopke pridobivanja surovin, uporabljenih za izdelavo baterij. K splošni trajnostnosti teh vozil lahko prispeva spodbujanje tehnologij za reševanje tega izziva, kot so

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklonnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL L 200, 31.7.2009, str. 1).

trajnostne baterije, ki jih je mogoče reciklirati, s pobudami, kot sta zaveznitvo EU za baterije in akcijski načrt EU za baterije ter pregled Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾. Za obdobje po letu 2030 bi bilo treba upoštevati morebiten učinek emisij CO₂ v življenjskem krogu vozil in emisij CO₂ od izvora do kolesa, ob upoštevanju takrat veljavnih ustreznih določb zakonodaje Unije za njihov izračun.

- (21) Evropski parlament je v svojem priporočilu Svetu in Komisiji z dne 4. aprila 2017 po preiskavi o meritvah emisij v avtomobilskem sektorju ⁽¹³⁾ države članice pozval, naj spodbujajo politiko zelenega javnega naročanja, tako da javni organi kupujejo vozila brez emisij in vozila z izjemno nizkimi emisijami za svoj vozni park ali za javne ali delno javne programe souporabe avtomobilov, da bi do leta 2035 postopno odpravili nove avtomobile z emisijami CO₂.
- (22) Največji učinek se lahko doseže, če je javno naročanje čistih vozil usmerjeno v območja z relativno visoko stopnjo onesnaženosti zraka in obremenitve s hrupom. Javne organe v državah članicah se spodbuja, da se pri doseganju domačih minimalnih ciljev javnega naročanja osredotočijo zlasti na ta področja. Javne organe se tudi spodbuja, da sprejmejo ukrepe, kot je dajanje na voljo zadostnih finančnih sredstev javnim naročnikom in naročnikom, zato da stroški doseganja minimalnih ciljev javnega naročanja iz te direktive ne bi privedli do višjih cen vozovnic za potrošnike ali zmanjšanja storitev javnega prevoza ali odvrčali od razvoja čistega necestnega prometa, kot so tramvaji in vozila podzemne železnice. Povezane ukrepe bi morali javni organi prikazati pri poročanju v skladu s to direktivo. Da bi preprečili nesorazmerno breme in izboljšali možne rezultate te direktive, bi bilo treba javnim organom zagotoviti ustrezno tehnično pomoč.
- (23) Javni prevoz le malo prispeva k emisijam iz prometnega sektorja. Za dodatno spodbujanje razogljičenja prometa, izboljšanje kakovosti zraka in ohranjanje enakih konkurenčnih pogojev za različne operaterje se lahko države članice v skladu s pravom Unije odločijo, da bodo uvedle podobne zahteve tudi za zasebne operaterje in storitve zunaj področja uporabe te direktive, kot so podjetja za prevoz s taksijem, najem vozil in skupinski prevoz.
- (24) Izračun stroškov v življenjski dobi je pomembno orodje za javne naročnike in naročnike, da se v življenjski dobi vozila zajamejo stroški energije in okoljski stroški, vključno s stroški emisij toplogrednih plinov in drugih onesnaževal, in sicer na osnovi relevantne metodologije za določitev njihove denarne vrednosti. Glede na redko uporabo metodologije za izračun operativnih stroškov, ki nastanejo med življenjsko dobo, na podlagi Direktive 2009/33/ES in informacije, ki so jih javni naročniki in naročniki posredovali o uporabi lastnih metodologij, prilagojenih posebnim okoliščinam in potrebam, ne bi smela biti obvezna predpisana metodologija, ampak bi javni naročniki in naročniki morali imeti možnost izbire katere koli metodologije za izračun stroškov v življenjski dobi, da podprejo svoje postopke javnega naročanja, na podlagi meril ekonomsko najugodnejše ponudbe iz člena 67 Direktive 2014/24/EU in člena 82 Direktive 2014/25/EU, ob upoštevanju stroškovne učinkovitosti v življenjski dobi vozila ter okoljskih in družbenih vidikov.
- (25) Poročanje o javnem naročanju v okviru te direktive bi moralo zagotoviti jasen pregled nad trgom, da se omogoči uspešno spremljanje njenega izvajanja. To poročanje bi bilo treba začeti s predhodno predložitvijo informacij držav članic Komisiji do 2. avgusta 2022 in nadaljevati s prvim celovitim poročilom o doseganju minimalnih ciljev javnega naročanja leta 2026 ter vsaka tri leta po tem. Časovni okvir bi moral biti usklajen z že obstoječimi obveznostmi poročanja iz direktiv 2014/24/EU in 2014/25/EU. Za čim večje zmanjšanje upravnega bremena za javne organe in vzpostavitev uspešnega pregleda nad trgom bi bilo treba omogočiti poenostavljeno poročanje. Komisija bo v okviru podatkovne baze portala dnevnih elektronskih javnih naročil zagotovila rešitve za registracijo in spremljanje, v okviru enotnega besednjaka javnih naročil Unije pa celovito poročanje o nizkoemisijskih in brezemisijskih vozilih ter drugih vozilih na alternativna goriva. Pri registraciji in spremljanju v okviru podatkovne baze portala dnevnih elektronskih javnih naročil bodo pomagale posebne kode v enotnem besednjaku javnih naročil.

⁽¹²⁾ Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, 26.9.2006, str. 1).

⁽¹³⁾ UL C 298, 23.8.2018, str. 140.

- (26) Dodatna podpora uvajanju čistih vozil in njihove infrastrukture na trg se lahko zagotovi s ciljnim javnimi podpornimi ukrepi na nacionalni ravni in ravni Unije. Ti ukrepi vključujejo večjo uporabo sredstev Unije za podpiranje prenove voznega parka javnega prevoza in boljšo izmenjavo znanja in uskladiitev javnega naročanja, da se zagotovijo aktivnosti v obsegu, ki je dovolj velik za znižanje stroškov in vplivanje na trg. Možnost javne podpore za spodbujanje razvoja infrastrukture, potrebne za distribucijo alternativnih goriv, je priznana v smernicah o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje od 2014 do 2020 ⁽¹⁴⁾. Vendar pa se bo za tako javno podporo še naprej uporabljala Pogodba o delovanju Evropske unije, zlasti člena 107 in 108 Pogodbe.
- (27) Ciljni podporni ukrepi za javno naročanje čistih vozil lahko pomagajo javnim naročnikom in naročnikom. V skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom za obdobje 2014–2020 ima Unija na voljo celo vrsto različnih skladov za zagotavljanje podpore državam članicam, lokalnim organom in zadevnim operaterjem pri prehodu na trajnostno mobilnost. Ključni vir financiranja projektov mobilnosti v mestih so zlasti evropski strukturni in investicijski skladi. Program Unije za raziskave, Obzorje 2020, ki je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾, financira projekte za raziskave in inovacije na področjih mobilnosti v mestih ter pametnih mest in skupnosti, instrument za povezovanje Evrope, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾, pa podpira vzpostavitev ustrezne infrastrukture v urbanih vozliščih. Uvedba opredelitve čistih vozil in določitev minimalnih ciljev za njihovo javno naročanje v tej direktivi lahko pomagata zagotoviti še boljšo ciljno usmerjeno uporabo finančnih instrumentov Unije tudi v naslednjem večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027. Ti podporni ukrepi bodo pripomogli k zmanjšanju začetnih velikih naložb v infrastrukturne spremembe in bodo podprli razogljčenje prometa.
- (28) Da bi pomagali zagotoviti, da se potencialne koristi v celoti izkoristijo, bi morala Komisija državam članicam zagotoviti usmeritve v zvezi z različnimi skladi Unije, ki bi se lahko uporabili, ter olajšati in strukturirati izmenjavo znanja in primerov najboljše prakse med državami članicami, da bi pri javnih naročnikih in naročnikih spodbujala nakup, zakup, najem ali nakup s pridržanim lastništvom čistih in energetsko učinkovitih vozil za cestni prevoz. Poleg tega bi morala Komisija lokalnim organom in operaterjem še naprej zagotavljati tehnične in finančne svetovalne storitve prek instrumentov, kot so Evropsko svetovalno vozlišče za naložbe, JASPERS in JESSICA. Ta pomoč bi morala vključevati spodbujanje javnih naročnikov in naročnikov, da združijo svoja sredstva v skupno javno naročanje nizkoemisijskih in energetsko učinkovitih vozil za cestni prevoz, da bi dosegli ekonomijo obsega in pripomogli k doseganju ciljev iz te direktive.
- (29) Da bi povečali učinek naložb, je treba bolje uskladiti mobilnost in urbanistično načrtovanje, na primer z uporabo načrtov za trajnostno mobilnost v mestih. Načrti za trajnostno mobilnost v mestih se oblikujejo po posameznih področjih politik in v sodelovanju z različnimi ravnmi upravljanja ter združujejo različne načine prevoza, varnost v cestnem prometu, dostavo tovora, upravljanje mobilnosti in pametne prevozne sisteme. Ti načrti lahko imajo pomembno vlogo pri doseganju ciljev Unije glede zmanjšanja emisij CO₂ ter zmanjšanja obremenitve s hrupom in onesnaženja zraka.
- (30) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo enotne oblike za poročila držav članic in način njihovega posredovanja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾.
- (31) Komisija bi morala do 31. decembra 2027 pregledati izvajanje Direktive 2009/33/ES. Pregled bi moral po potrebi spremljati zakonodajni predlog za spremembo navedene direktive za obdobje po letu 2030, vključno z določitvijo novih ambicioznih ciljev in razširitvijo področja uporabe na druge kategorije vozil, kot so vozila kategorije L in stroji na gradbiščih. Komisija bi morala pri pregledu med drugim oceniti tudi možnost uskladitve

⁽¹⁴⁾ UL C 200, 28.6.2014, str. 1.

⁽¹⁵⁾ Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi instrumenta za povezovanje Evrope in o spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 ter razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

te direktive z morebitno metodologijo za štetje emisij CO₂ v življenjski dobi in emisij CO₂ od izvora do kolesa, razvito v okviru standardov emisijskih vrednosti za emisije CO₂ vozil v EU, ter možnost spodbujanja trajnostnih baterij, ki jih je mogoče reciklirati, in uporabo najvišje razvrščenih in protektiranih pnevmatik.

- (32) Čeprav se minimalni cilji javnega naročanja iz te direktive ne uporabljajo za institucije Unije, je zaželeno, da te institucije služijo kot zgled.
- (33) Ker ciljev te direktive, in sicer zagotoviti spodbudo za čista vozila na strani povpraševanja v podporo prehodu na nizkoemisijsko mobilnost, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi skupnega in dolgoročnega okvira politike lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (34) V skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitenih dokumentih ⁽¹⁸⁾ so se države članice zavezale, da bodo obvestilu o ukrepih za prenos v upravičenih primerih priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje teh dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (35) Direktivo 2009/33/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2009/33/ES

Direktiva 2009/33/ES se spremeni:

- (1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva 2009/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju čistih vozil za cestni prevoz v podporo nizkoemisijski mobilnosti“;

- (2) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Predmet urejanja in cilji

Ta direktiva od držav članic zahteva, da zagotovijo, da javni naročniki in naročniki pri naročanju nekaterih vozil za cestni prevoz upoštevajo energetske in okoljske vplive med življenjsko dobo vozil, vključno s porabo energije ter emisijami CO₂ in nekaterih onesnaževal, da bi spodbudili trg čistih in energetske učinkovitih vozil in izboljšali prispevek prevoznega sektorja k okoljski, podnebni in energetske politiki Unije.“;

- (3) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Izvetja

Države članice lahko iz zahtev, določenih v tej direktivi, izvzamejo vozila iz točke (d) člena 2(2) ter točk (a) in (b) člena 2(3) Uredbe (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ter točk 5.2 do 5.5 in točke 5.7 dela A Priloge I k navedeni uredbi.

(*) Uredba (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 ter razveljavitvi Direktive 2007/46/ES (UL L 151, 14.6.2018, str. 1).“;

⁽¹⁸⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(4) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za javno naročanje prek:

- (a) pogodb za nakup, zakup, najem ali nakup s pridržanim lastništvom vozil za cestni promet, ki jih oddajo javni naročniki ali naročniki, če so zavezani k uporabi postopkov javnega naročanja iz direktiv 2014/24/EU (*) in 2014/25/EU (**) Evropskega parlamenta in Sveta;
- (b) pogodb o izvajanju javne službe v smislu Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta (***), katerih predmet urejanja je zagotavljanje storitev potniškega cestnega prevoza nad mejno vrednostjo, ki jo določijo države članice in ki ne presega veljavne mejne vrednosti iz člena 5(4) navedene uredbe;
- (c) naročil storitev iz tabele 1 Priloge k tej direktivi, če za javne naročnike ali naročnike velja obveznost uporabe postopka javnega naročanja iz direktiv 2014/24/EU in 2014/25/EU.

Ta direktiva se uporablja le za pogodbe, za katere je bil poslan javni razpis po 2. avgustu 2021, oziroma če javni razpis ni predviden, kadar je javni naročnik ali naročnik začel postopek javnega naročanja po navedenem datumu.

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) vozila iz točk (a), (b) in (c) člena 2(2) ter točke (c) člena 2(3) Uredbe (EU) 2018/858;
- (b) vozila kategorije M₃, razen vozil razreda I in razreda A, kot so opredeljena v točkah 2 in 3 člena 3 Uredbe (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (****).

(*) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

(**) Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

(***) Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, 3.12.2007, str. 1).

(****) Uredba (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL L 200, 31.7.2009, str. 1).“;

(5) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

- (1) ‚javni naročniki‘ pomeni naročnike, kot so opredeljeni v točki 1 člena 2(1) Direktive 2014/24/EU in členu 3 Direktive 2014/25/EU;
- (2) ‚naročniki‘ pomeni naročnike, kot so opredeljeni v členu 4 Direktive 2014/25/EU;
- (3) ‚vozilo za cestni prevoz‘ pomeni vozilo kategorije M ali N, kot je opredeljeno v točki (a) oziroma (b) člena 4(1) Uredbe (EU) 2018/858;

(4) ‚čisto vozilo‘ pomeni:

- (a) vozilo kategorije M₁, M₂ ali N₁ z največjimi izpušnimi emisijami, izraženimi v CO₂ g/km, in emisijami onesnaževal pri dejanski vožnji pod odstotkom veljavnih mejnih vrednosti emisij iz tabele 2 Priloge, ali
- (b) vozilo kategorije M₃, M₂ ali N₃, ki uporablja alternativna goriva, kot so opredeljena v točkah 1 in 2 člena 2 Direktive 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), razen goriv, ki se proizvajajo iz krme z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, za katere je v skladu s členom 26 Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta (**) opazna znatna širitev proizvodnje na zemljišča z velikimi zalogami ogljika. Pri vozilih, ki uporabljajo tekoča biogoriva, sintetična in parafinska goriva, se ta goriva ne smejo mešati s konvencionalnimi fosilnimi gorivi;

(5) ‚brezemisijsko težko vozilo‘ pomeni čisto vozilo, kot je opredeljeno v točki 4(b) tega člena, brez motorja z notranjim zgorevanjem ali z motorjem z notranjim zgorevanjem, ki oddaja manj kot 1 g CO₂/kWh, merjeno v skladu z Uredbo (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (***) in njenimi izvedbenimi ukrepi, ali ki oddaja manj kot 1 g CO₂/km, merjeno v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta (****) in njenimi izvedbenimi ukrepi.

(*) Direktiva 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva (UL L 307, 28.10.2014, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

(***) Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro VI) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ter o spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 in Direktive 2007/46/ES ter o razveljavitvi direktiv 80/1269/EGS, 2005/55/ES in 2005/78/ES (UL L 188, 18.7.2009, str. 1).

(****) Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 171, 29.6.2007, str. 1).“;

(6) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Minimalni cilji javnega naročanja

1. Države članice zagotovijo, da je javno naročanje vozil in storitev iz člena 3 skladno z minimalnimi cilji javnega naročanja za čista lahka vozila iz tabele 3 Priloge in čista težka vozila iz tabele 4 Priloge. Ti cilji so izraženi kot minimalni deleži čistih vozil v skupnem številu vozil za cestni prevoz, zajetih v skupek vseh pogodb iz člena 3, dodeljenih med 2. avgustom 2021 in 31. decembrom 2025 za prvo referenčno obdobje ter med 1. januarjem 2026 in 31. decembrom 2030 za drugo referenčno obdobje.

2. Za izračun minimalnih ciljev javnega naročanja se upošteva datum javnega naročila, torej datum, ko se sklene pogodba in tako zaključi postopek za oddajo javnega naročila.

3. Vozila, ki ustrezajo opredelitvi čistega vozila iz točke 4 člena 4 ali brezemisijskega težkega vozila iz točke 5 člena 4 zaradi naknadnega opremljanja, se lahko za namene skladnosti z minimalnimi cilji javnega naročanja šteje za čista vozila oziroma brezemisijska težka vozila.

4. V primeru pogodb iz točke (a) člena 3(1) se pri ocenjevanju izpolnjevanja minimalnih ciljev javnega naročanja upošteva število vozil za cestni prevoz, ki so bila kupljena, zakupljena, najeta ali kupljena s pridržanim lastništvom v okviru posamezne pogodbe.

5. V primeru pogodb iz točk (b) in (c) člena 3(1) se pri ocenjevanju izpolnjevanja minimalnih ciljev javnega naročanja upošteva število vozil za cestni prevoz, ki se bodo uporabljala za zagotavljanje storitev, zajetih v posamezni pogodbi.

6. Kadar za obdobje po 1. januarju 2030 niso sprejeti novi cilji, se v naslednjih petletnih obdobjih še naprej uporabljajo cilji, določeni za drugo referenčno obdobje, in se izračunajo v skladu z odstavki 1 do 5.

7. Države članice lahko uporabljajo ali pooblastijo svoje javne naročnike ali naročnike, da uporabljajo višje nacionalne cilje ali strožje zahteve od tistih, ki so navedene v Prilogi.“;

(7) člena 6 in 7 se črtata;

(8) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Izmenjava znanja in primerov najboljše prakse

Komisija olajša in strukturira izmenjavo znanja in primere najboljše prakse med državami članicami glede primerov prakse spodbujanja javnega naročanja čistih in energetsko učinkovitih vozil za cestni prevoz s strani javnih naročnikov in naročnikov.“;

(9) člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 9 Direktive 2014/94/EU.

Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva navadna večina članov odbora.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(10) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Poročanje in pregled

1. Države članice do 2. avgusta 2022 Komisijo obvestijo o ukrepih, sprejetih za izvajanje te direktive, ter o namerah držav članic v zvezi s prihodnjimi dejavnostmi glede izvajanja, vključno s časovnim okvirom in morebitno porazdelitvijo prizadevanj med različne ravni upravljanja, pa tudi o vseh drugih informacijah, ki so po mnenju države članice pomembne.

2. Države članice Komisiji do 18. aprila 2026 in nato vsaka tri leta predložijo poročilo o izvajanju te direktive. Ta poročila spremljajo poročila iz drugega pododstavka člena 83(3) Direktive 2014/24/EU in drugega pododstavka člena 99(3) Direktive 2014/25/EU ter vsebujejo informacije o ukrepih, sprejetih za izvajanje te direktive, prihodnjih dejavnostih glede izvajanja ter vse druge informacije, ki so po mnenju države članice pomembne. Ta poročila vsebujejo tudi število in kategorije vozil, zajetih v pogodbah iz člena 3(1) te direktive, na podlagi podatkov, ki jih predloži Komisija v skladu z odstavkom 3 tega člena. Informacije so predstavljene na podlagi kategorij iz Uredbe (ES) št. 2195/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

3. Da bi pomagala državam članicam pri obveznostih poročanja, Komisija združi in objavi število in kategorije vozil, zajetih v pogodbah iz točk (a) in (c) člena 3(1) te direktive, tako da izvleče ustrezne podatke iz obvestil o oddaji javnega naročila, objavljenih v podatkovni bazi portala dnevnih elektronskih javnih naročil (TED) v skladu z direktivama 2014/24/EU in 2014/25/EU.

4. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 18. aprila 2027 in nato vsaka tri leta predloži poročilo o izvajanju te direktive na podlagi poročil iz odstavka 2, pri čemer navede ukrepe, ki so jih v zvezi s tem sprejele države članice.

5. Komisija do 31. decembra 2027 pregleda izvajanje te direktive in po potrebi poda zakonodajni predlog za njeno spremembo za obdobje po letu 2030, vključno z določitvijo novih ciljev in vključitvijo drugih kategorij vozil, kot so dvo- in trikolesna vozila.

6. Komisija sprejme izvedbene akte v skladu s členom 9(2), v katerih določi obliko poročil iz odstavka 2 tega člena in način njihovega posredovanja.

(*) Uredba (ES) št. 2195/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o enotnem besednjaku javnih naročil (CPV) (UL L 340, 16.12.2002, str. 1).“;

(11) Priloga se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej direktivi.

Člen 2

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 2. avgusta 2021. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

PRILOGA

„PRILOGA

INFORMACIJE ZA DOSEGANJE MINIMALNIH CILJEV JAVNEGA NAROČANJA ČISTIH VOZIL ZA CESTNI PREVOZ V PODORO NIZKOEMISIJSKI MOBILNOSTI V DRŽAVAH ČLANICAH

Tabela 1: kode enotnega besednjaka javnih naročil (CPV) za storitve iz točke (c) člena 3(1)

Koda CPV	Opis
60112000-6	Storitve javnega cestnega prevoza
60130000-8	Storitve cestnega potniškega prevoza za posebne namene
60140000-1	Izredni potniški prevoz
90511000-2	Storitve zbiranja odpadkov
60160000-7	Prevoz pošte po cesti
60161000-4	Storitve prevoza paketov
64121100-1	Storitve poštnih dostav
64121200-2	Storitve dostave paketov

Tabela 2: mejne vrednosti emisij za čista lahka vozila

Kategorije vozil	Do 31. decembra 2025		Od 1. januarja 2026	
	CO ₂ g/km	Emisije onesnaževal zraka pri dejanski vožnji ⁽¹⁾ kot odstotek mejnih vrednosti emisij ⁽²⁾	CO ₂ g/km	Emisije onesnaževal zraka pri dejanski vožnji ⁽¹⁾ kot odstotek mejnih vrednosti emisij ⁽²⁾
M ₁	50	80 %	0	ni relevantno
M ₂	50	80 %	0	ni relevantno
N ₁	50	80 %	0	ni relevantno

⁽¹⁾ Deklarirane največje vrednosti emisij pri dejanski vožnji (RDE) števila delcev (PN) v #/km in dušikovih oksidov (NOx) v mg/km, kot so navedene v točki 48.2 certifikata o skladnosti, kot je opisano v Prilogi IX k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ^(*) tako za celotno kot mestno vožnjo za preskus emisij pri dejanski vožnji.

⁽²⁾ Veljavne mejne vrednosti emisij v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 715/2007 ali aktov, ki jo nasledijo.

^(*) Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila Okvirna direktiva (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

Tabela 3: minimalni cilji javnega naročanja za delež čistih lahkih vozil v skladu s tabelo 2 v celotnem številu lahkih vozil, zajetih v pogodbah iz člena 3 na ravni držav članic

Država članica	Od 2. avgusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2030
Luksemburg	38,5 %	38,5 %
Švedska	38,5 %	38,5 %
Danska	37,4 %	37,4 %
Finska	38,5 %	38,5 %
Nemčija	38,5 %	38,5 %
Francija	37,4 %	37,4 %
Združeno kraljestvo	38,5 %	38,5 %
Nizozemska	38,5 %	38,5 %
Avstrija	38,5 %	38,5 %
Belgija	38,5 %	38,5 %
Italija	38,5 %	38,5 %
Irska	38,5 %	38,5 %
Španija	36,3 %	36,3 %
Ciper	31,9 %	31,9 %
Malta	38,5 %	38,5 %
Portugalska	29,7 %	29,7 %
Grčija	25,3 %	25,3 %
Slovenija	22 %	22 %
Češka	29,7 %	29,7 %
Estonija	23,1 %	23,1 %
Slovaška	22 %	22 %
Litva	20,9 %	20,9 %
Poljska	22 %	22 %
Hrvaška	18,7 %	18,7 %
Madžarska	23,1 %	23,1 %
Latvija	22 %	22 %
Romunija	18,7 %	18,7 %
Bolgarija	17,6 %	17,6 %

Tabela 4: minimalni cilji javnega naročanja za delež čistih težkih vozil v celotnem številu težkih vozil, zajetih v pogodbah iz člena 3 na ravni držav članic (*)

Država članica	Tovornjaki (vozila kategorij N ₂ in N ₃)		Avtobusi (vozila kategorije M ₃) (*)	
	Od 2. avgusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2030	Od 2. avgusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2030
Luksemburg	10 %	15 %	45 %	65 %
Švedska	10 %	15 %	45 %	65 %
Danska	10 %	15 %	45 %	65 %
Finska	9 %	15 %	41 %	59 %
Nemčija	10 %	15 %	45 %	65 %
Francija	10 %	15 %	43 %	61 %
Združeno kraljestvo	10 %	15 %	45 %	65 %
Nizozemska	10 %	15 %	45 %	65 %
Avstrija	10 %	15 %	45 %	65 %
Belgija	10 %	15 %	45 %	65 %
Italija	10 %	15 %	45 %	65 %
Irska	10 %	15 %	45 %	65 %
Španija	10 %	14 %	45 %	65 %
Ciper	10 %	13 %	45 %	65 %
Malta	10 %	15 %	45 %	65 %
Portugalska	8 %	12 %	35 %	51 %
Grčija	8 %	10 %	33 %	47 %
Slovenija	7 %	9 %	28 %	40 %
Češka	9 %	11 %	41 %	60 %
Estonija	7 %	9 %	31 %	43 %
Slovaška	8 %	9 %	34 %	48 %
Litva	8 %	9 %	42 %	60 %
Poljska	7 %	9 %	32 %	46 %
Hrvaška	6 %	7 %	27 %	38 %
Madžarska	8 %	9 %	37 %	53 %
Latvija	8 %	9 %	35 %	50 %

Država članica	Tovornjaki (vozila kategorij N ₂ in N ₃)		Avtobusi (vozila kategorije M ₃) (*)	
	Od 2. avgusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2030	Od 2. avgusta 2021 do 31. decembra 2025	Od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2030
Romunija	6 %	7 %	24 %	33 %
Bolgarija	7 %	8 %	34 %	48 %

(*) Polovico minimalnega cilja za delež čistih avtobusov je treba izpolniti z naročili brezemisijskih avtobusov, kot so opredeljeni v točki 5 člena 4. Ta zahteva se zniža na eno četrtno minimalnega cilja za prvo referenčno obdobje, če je od avtobusov, zajetih v skupek vseh pogodb iz člena 3, ki so v tem obdobju dodeljene v državi članici, več kot 80 % dvonadstropnih avtobusov.“

II

(Nezakonodajni akti)

MEDINSTITUCIONALNI SPORAZUMI

Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije

Evropski parlament, Svet in Komisija ugotavljajo, da postopek izbire lokacije sedeža Evropskega organa za delo v času sprejemanja uredbe o njegovi ustanovitvi ⁽¹⁾ še ni bil zaključen.

Tri institucije opozarjajo na zavezo iskrenega in preglednega sodelovanja ter na Pogodbi in priznavajo pomen izmenjave informacij od začetnih faz postopka za izbiro sedeža Evropskega organa za delo.

Ob takšni zgodnji izmenjavi informacij bi tri institucije lažje uveljavljale svoje pravice v skladu s Pogodbama v okviru povezanih postopkov.

Evropski parlament in Svet se seznanita z namerami Komisije, da sprejme vse ustrezne ukrepe, da bo uredba o ustanovitvi vsebovala določbo o lokaciji sedeža Evropskega organa za delo in zagotovi, da bo organ deloval avtonomno v skladu z navedeno uredbo.

⁽¹⁾ ULL 186, 11.7.2019, str. 21.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL